ਆਧੁਨਿਕ ਬ੍ਰੇਕਅੱਪ

ਪਿਆਰ ਇੰਨਾ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਕਿਉਂ ਹੈ?

ਰੋਮਨ

ਡੈਨੀਅਲ ਚਿਡੀਆਕ

ullstein

ਲੇਖਕ

ਡੈਨੀਅਲ ਚਿਡੀਆਕ ਨੇ 2013 ਵਿੱਚ ਲਿਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਉਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸਵੈ-ਸਹਾਇਤਾ ਕਿਤਾਬ, "ਹੂ ਸੇਜ਼ ਯੂ ਕੈਨਟ? ਯੂ ਡੂ," ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈ, ਅੱਠ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੈਸਟਸੈਲਰ ਬਣ ਗਈ, ਅਤੇ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਸਫਲਤਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਡੈਨੀਅਲ ਚਿਡੀਆਕ ਨੇ ਗਲਪ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਰਚਨਾਤਮਕਤਾ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ: "ਦਿ ਮਾਡਰਨ ਬ੍ਰੇਕ-ਅੱਪ" ਉਸਦਾ ਪਹਿਲਾ ਨਾਵਲ ਹੈ। instagram.com/daniel_chidiac
ਕਿਤਾਬ
ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਬ੍ਰੇਕਅੱਪ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਅਮੇਲੀਆ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਰਾਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਿੱਕ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਊਯਾਰਕ ਦੇ ਇੱਕ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ ਨਾਲ ਕਾਕਟੇਲ ਪੀ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਿੱਕ ਅਤੇ ਅਮੇਲੀਆ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਸੈਕਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਡੇਟਿੰਗ ਅਨੁਭਵਾਂ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਮਰਦ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਬਾਰੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰਾਤ ਬਿਤਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗੱਲਬਾਤ ਅਮੇਲੀਆ ਲਈ ਇੱਕ ਖੁਲਾਸਾ ਹੈ: ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਨਿੱਕ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਸਬੰਧ ਕਦੇ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਿੱਕਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ...

ਡੈਨੀਅਲ ਚਿਡੀਆਕ

ਆਧੁਨਿਕ ਬ੍ਰੇਕ-ਅੱਪ

ਪਿਆਰ ਇੰਨਾ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਕਿਉਂ ਹੈ? ਰੋਮਨ
ਕੌਨੀ ਲੋਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਮਰੀਕੀ ਤੋਂ ਅਨੁਵਾਦਿਤ

ਉਲਸਟਾਈਨ

ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਔਨਲਾਈਨ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰੋ:
www.ullstein-buchverlage.de
ਉਲਸਟਾਈਨ ਪੇਪਰਬੈਕ ਵਿੱਚ ਜਰਮਨ ਪਹਿਲਾ ਐਡੀਸ਼ਨ
ਪਹਿਲਾ ਐਡੀਸ਼ਨ ਜੂਨ 2020
© ਜਰਮਨ ਐਡੀਸ਼ਨ ਉਲਸਟਾਈਨ ਬੁਚਵਰਲੇਜ GmbH, ਬਰਲਿਨ 2020 ਲਈ
© ਡੈਨੀਅਲ ਚਿਡੀਆਕ, 2019
ਅਮਰੀਕੀ ਮੂਲ ਐਡੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ: ਦ ਮਾਡਰਨ ਬ੍ਰੇਕ-ਅੱਪ (ਅੰਡਰਕਵਰ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ) ਕਵਰ ਡਿਜ਼ਾਈਨ: zero-media.net, ਮਿਊਨਿਖ, ਡੈਨੀਅਲ ਚਿਡੀਆਕ ਦੁਆਰਾ ਡਿਜ਼ਾਈਨ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ
https://www.instagram.com/themodernbreakupbook/ ਅਤੇ https://www.instagram.com/daniel_chidiac/
pepyrus.com ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਈ-ਕਿਤਾਬ ਰੂਪਾਂਤਰਣ
ਸਾਰੇ ਹੱਕ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ।
ISBN 978-3-8437-2447-0
ਇਮੋਜੀ openmoji.org ਦੁਆਰਾ CC BY-SA 4.0 ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
ਕੁਝ ਈ-ਰੀਡਰਾਂ 'ਤੇ, ਇਸ ਈ-ਬੁੱਕ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ EPUB3 ਫਾਰਮੈਟ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹਣ ਨਾਲ ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਸੁਨੇਹਾ ਉਤਪੰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਅਸਮਰਥਿਤ ਫਾਈਲ ਫਾਰਮੈਟ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵੀ ਡਿਸਪਲੇ ਅਤੇ ਸਿਸਟਮ ਗਲਤੀਆਂ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਈ-ਰੀਡਰ 'ਤੇ ਇਸ ਈ-ਬੁੱਕ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਜੋਖਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਸੁਨੇਹੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਲਈ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ! ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣੋਗੇ।
ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਨੋਟਿਸ: ਇਸ ਈ-ਬੁੱਕ ਵਿਚਲੀ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ। ਖਰੀਦਦਾਰ ਆਪਣੇ ਡਿਵਾਈਸਾਂ 'ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਉਲੰਘਣਾ ਲੇਖਕਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ, ਮੁੜ ਵੰਡ, ਪ੍ਰਜਨਨ, ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਜਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਿਵਲ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਤੀਜੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਈ-ਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਤੀਜੀ-ਧਿਰ ਦੀਆਂ ਵੈੱਬਸਾਈਟਾਂ ਦੇ ਲਿੰਕ ਹਨ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਮਝੋ ਕਿ Ullstein Buchverlage GmbH ਤੀਜੀ-ਧਿਰ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਇਸਦੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ।

ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ

ਲੇਖਕ / ਕਿਤਾਬ
ਪਹਿਲਾ ਪੰਨਾ
ਛਾਪ
ਪ੍ਰੋਲੋਗ
ਅਧਿਆਇ 1
ਅਧਿਆਇ 2
ਅਧਿਆਇ 3
ਅਧਿਆਇ 4
ਅਧਿਆਇ 5
ਅਧਿਆਇ 6
ਅਧਿਆਇ 7
ਅਧਿਆਇ 8
ਅਧਿਆਇ 9
ਅਧਿਆਇ 10
ਅਧਿਆਇ 11
ਅਧਿਆਇ 12
ਅਧਿਆਇ 13
ਅਧਿਆਇ 14
ਅਧਿਆਇ 15
ਅਧਿਆਇ 16
ਅਧਿਆਇ 17
ਅਧਿਆਇ 18
ਅਧਿਆਇ 19
ਅਧਿਆਇ 20
ਅਧਿਆਇ 21
ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ
ਵੋਰੇਬਲਸਨ.ਡੀ

ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ - ਡੈਨੀਅਲ ਚਿਡੀਆਕ

ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ, ਫਿਰ ਤੁਰੰਤ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਣਜਾਣ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਡਰ ਨੇ ਘੇਰ ਲਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਜੰਮ ਗਈ; ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੌੜ ਗਏ।
ਉਹ ਇੱਕ ਮਿੱਟੀ ਵਾਲੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਇਕੱਲੀ ਪਈ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮੀਟਰ ਚੌੜੀ, ਚਿੱਟੀ ਪੁਸ਼ਾਕ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ, ਕੰਬ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਇਕੱਲੀ। ਰਸਤੇ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਮੋਟੀਆਂ, ਸੁੱਕੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਦੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਉੱਗ ਆਈਆਂ ਸਨ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅੱਖ ਦੇਖ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਝਾਤੀ ਮਾਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ। ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸਮਾਨ ਸਲੇਟੀ ਸੀ, ਹੇਠਾਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦੱਬ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕੋਈ ਰੰਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਘੁੰਮਦੀ ਹੋਈ, ਘਬਰਾ ਗਈ।
ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਹਾਂ?
ਉਹ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਖੋਲ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਕੰਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਭੱਜਣ ਦੀ ਵਿਅਰਥ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਤਿੱਖੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਭੱਜਦੀ-ਭੱਜਦੀ, ਜਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ ਭੱਜਦੀ ਰਹੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਖੱਬੇ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਰਸਤੇ ਲੱਭੇ। ਉਹ ਖੱਬੇ ਮੁੜ ਗਈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਵੀ ਪਹੁੰਚੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਝ ਆਇਆ... ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇੱਥੇ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿੱਚ ਸੀ।
ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਸੀ।

ਕਦੇ ਇਹ ਹਰਾ-ਭਰਾ ਸੀ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਲੋਕ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ ਹੱਸਦੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਸੁੰਨਸਾਨ ਸੀ, ਚੁੱਪ। ਉਸਨੇ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਉਸਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰ ਗਈ।
"ਮਦਦ ਕਰੋ! ਮਦਦ ਕਰੋ! ਕੀ ਕੋਈ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?!" ਉਹ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਡਿੱਗ ਕੇ ਹਤਾਸ਼ ਨਾਲ ਰੋਈ। ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਬੇਕਾਬੂ ਹੋ ਕੇ ਰੋਈ, ਡਰ ਗਈ। ਉਸਦੇ ਹੰਝੂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਟਪਕ ਗਏ, ਜੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਨਮੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਗਰਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸੰਘਣੇ ਬੱਦਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਹੀਂ ਲੰਘੇ, ਪਰ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਮੀਦ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਨ। ਉਸਨੂੰ ਉੱਠਣਾ ਪਿਆ...
ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਗੱਲ੍ਹਾਂ ਸੁਕਾ ਲਈਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਸਤੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇਖੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲ ਭੱਜੀ। ਉਹ ਰੋਸ਼ਨੀ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੀ ਗਈ, ਉਸਨੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਇਆ। ਇਹ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀ, ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕੌਣ ਸੀ।
"ਓਹ, ਰੱਬ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਓਗੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਚਾਓਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦਾ ਡਰ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ? ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਸੀ?"
ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਮੁਸਕਰਾਇਆ, ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਆਪਣੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਰੱਖੇ।
"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉੱਥੇ ਕੀ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਨਾਲ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਲੁਕਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚਮਕਦਾਰ ਲਾਲ ਗੁਲਾਬਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਗੁਲਦਸਤਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਰੰਗੀਨ ਚੀਜ਼ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਉੱਥੇ ਵੇਖੀ ਸੀ।
"ਧੰਨਵਾਦ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਸਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨੂੰ ਸਾਹ ਲਿਆ, ਆਪਣੀ ਨੱਕ ਦੀ ਨੋਕ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਛੂਹਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਇੰਨੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਇੰਨੀ ਤਾਜ਼ੀ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਉਹ ਭੁੱਲ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ।
ਅਜੇ ਵੀ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਸਨ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਚੀਕਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਗੁਲਾਬਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੱਪ ਤਿਲਕ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆਇਆ।
ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਫੁੱਲ ਸੁੱਟੇ, ਜਾਨਵਰ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਡੰਗ ਮਾਰਿਆ, ਇਸਦੇ ਦੰਦ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਡੁੱਬ ਗਏ।

ਇੱਕ ਡਰੀ ਹੋਈ ਚੀਕ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸੱਪ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਿਆ, "ਕਿਉਂ? ਕਿਉਂ?" ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਹੱਥ ਮਾਰਿਆ। ਹਰ ਵਾਰ ਇੱਕ ਧੁੰਦਲੀ ਠੋਕਰ ਵੱਜੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਚਮਕਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਬੇਜਾਨ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ, ਇੱਕ ਖੋਖਲੇ ਬੁੱਤ ਵਾਂਗ।
ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਭੱਜੀ। ਹਰ ਕਦਮ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਨੰਗੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਰਸਤੇ ਦਾ ਦਰਦ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਜਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦੌੜ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਖ਼ਤਰਾ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਨਾ ਦੇਖ ਸਕੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਭੱਜ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਗਈ ਅਤੇ ਡਿੱਗ ਪਈ। ਸਭ ਕੁਝ ਹਨੇਰਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਬੀਤ ਗਏ।
ਉਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰਸਤੇ ਜਿੰਨਾ ਚੌੜਾ ਸੀ। ਉਹ ਇਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਨਹੀਂ ਘੁੰਮ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਝਾਤੀ ਮਾਰਨੀ ਪਈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘੂਰਿਆ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਉਹ ਉਸਦੇ ਪੂਰੇ ਵਜੂਦ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਗਿਆ। ਸੱਪ ਦੇ ਡੰਗ ਨੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
"ਤੂੰ ਬਾਕੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਬਦਸੂਰਤ ਹੈਂ। ਬਸ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵੱਲ ਦੇਖੋ। ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ!" ਉਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ 'ਤੇ ਚੀਕ ਪਈ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਚੀਕਦੀ ਰਹੀ, ਸ਼ੀਸ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ:
ਮਾਟੋ ਸਟਾਰਟ
ਜਿੱਥੇ ਸ਼ੁੱਧ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਕਈ ਵਾਰ ਹਨੇਰਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।
ਮਾਟੋ ਸਟਾਪ
ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਨਾ ਕਰਵਾ ਸਕੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਗੁੱਸੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮੁੱਠੀ ਨਾਲ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਦੇ ਗੋਡਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਖੂਨ ਵਹਿਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਉਸਨੇ ਅਸਮਾਨ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਖਰੀ ਚੀਕ ਮਾਰੀ, ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਈ।

ਅਧਿਆਇ 1

ਬਾਰ 'ਤੇ ਮੁੰਡਾ

"ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਗਰਮ ਹੈ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਐਸਪ੍ਰੇਸੋ ਮਾਰਟੀਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਘੁੱਟ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਕੌਣ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਚਿੱਟੀ ਕਮੀਜ਼ ਵਾਲਾ, ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਨਾ ਦੇਖੋ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਬੱਸ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰੋ, ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੋ।"
"ਮੂਰਖ ਨਾ ਬਣੋ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਝੱਟ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਫੜ ਲਿਆ। "ਨਹੀਂ!"
ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੂਰੇ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਲਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਉੱਥੇ ਚਿੱਟੀਆਂ ਕਮੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮੁੰਡੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਕਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮਤਲਬ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
ਜ਼ਾਰਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਅੱਗੇ ਵਧੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੁਪਤ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਜੋਖਮ ਲੈ ਸਕੀ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਗੰਭੀਰ ਹੋ? ਇੱਕ ਮੋਟਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਇੰਝ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਬੇਸਬਾਲ ਬੈਟ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।"
"ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਸੋਹਣੀ ਦਿੱਖ ਵਾਲੀ ਤੋਂ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਮੇਲੀਆ," ਉਸਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਠੀਕ ਹੈ, ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਓ।"
"ਅਤੇ?"
"ਹਾਂ, ਉਹ ਚੰਗਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਯੂਰਪੀਅਨ ਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਾ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਕਾਊਂਟਰ ਵੱਲ ਝੁਕਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਆਤਮਵਿਸ਼ਵਾਸ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਉਤਸੁਕ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਤਿਆ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਸੀ ਉਸ ਧਿਆਨ ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖਣਾ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਿਲਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਠੰਡਾ ਰੱਖਣਾ ਪਿਆ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਟਾਈਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਕਲੀ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਲਿਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੇ ਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਇਆ। ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਵਾਲ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ, ਗੂੜ੍ਹੇ ਸੁਨਹਿਰੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਬੈੱਡਹੈੱਡ ਲੁੱਕ, ਪਰ ਗਰਮ। ਉਹ ਬਸ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਸਲੀਵਜ਼ ਉਸਦੀਆਂ ਗੁੱਟਾਂ ਤੋਂ ਢਿੱਲੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਮੀਜ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਿੱਟ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਵੱਲ ਜਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਨਜ਼ਰਾਂ ਪਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਡੀਜੇ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਲਈ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜਨ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਿੱਛੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਦਿਮਾਗ ਦੌੜ ਰਿਹਾ ਸੀ... ਕੀ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਦਿਆਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ? ਉਸਦਾ ਟੈਨ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੈਕਸੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਥੋਂ ਦਾ ਹੈ।
"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਲੁੱਕ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਧੁੱਪ ਨਾਲ ਰੰਗੀ ਹੋਈ ਚਮੜੀ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸਟਬਲ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਮੇਰੇ ਦਿਨ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਨੂੰ ਤੋੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
ਮੈਂ ਅਚਾਨਕ ਹਕੀਕਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। "ਹਾਂ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ।"
ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਲਗਭਗ ਖਾਲੀ ਗਲਾਸ ਕਾਊਂਟਰ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ।
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਹੁਣੇ ਦੇਖਿਆ?"
"ਕੀ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਉਸਨੇ ਤੈਨੂੰ ਚੈੱਕ ਕੀਤਾ।"
"ਉਸਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।"
"ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ। ਦੇਖੋ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ?"
"ਹਾਏ ਰੱਬਾ, ਹੁਣ ਉਹ ਦਿਖਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਭਿਆਨਕ ਦਿਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਘਬਰਾਹਟ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ। "ਉਸ ਵੱਲ ਮੁਸਕਰਾਓ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥ ਦਾ ਆਖਰੀ ਘੁੱਟ ਭਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਇਸ ਵੇਲੇ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਾਂਗੀ, ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਜੋ ਤੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ ਉਹ ਕਰ। ਮੈਂ ਛੁੱਟੀਆਂ 'ਤੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੌਜ-ਮਸਤੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੂਰੇ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ।
"ਕੀ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਭੁਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗਿਆ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਛੋਟਾ ਸੀ? ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਗਲ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੀ ਮਿਲੇ ਸੀ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

ਕਈ ਵਾਰ ਜ਼ਾਰਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨੇ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਤਲਬ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਕਈ ਵਾਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।
ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਲਈ ਇੰਨਾ ਪਾਗਲ ਕਿਉਂ ਸੀ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਬਸ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ... ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ।"
"ਕਿਹੜਾ ਨੈੱਟਵਰਕ?" ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਤੁਸੀਂ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ - ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਕਈ - ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ 'ਨੈੱਟਵਰਕ' ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੰਸਟਾਗ੍ਰਾਮ 'ਤੇ ਪੋਸਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਖੋਜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਉਮੀਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁਣਗੇ। ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਚੱਕਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਫ਼ੋਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਵਾਂਗ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆਚ ਜਾਣ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਦੇ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸੈਕਸੀ ਫ਼ੋਨ ਚੈਟ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਾਹਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ। ਅਤੇ ਮਾੜੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਉਹ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।" "ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ - ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਣ। ਤੁਸੀਂ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫੜਦਿਆਂ ਕਿਹਾ।
"ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਲੱਭ ਰਹੇ ਹੋ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ, ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਨੀਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ: "ਬੱਸ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਿੰਨੇ ਪੈਸੇ ਬਚੇ ਹਨ।" ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਹੀ ਸੀ; ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।
"ਦੇਖੋ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝਦੀ ਹਾਂ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਨਿਊਯਾਰਕ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਹੁਣ

ਸਿੰਗਲ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ। ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰੁਟੀਨ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਓਗੇ, ਉਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ। ਇਸ ਲਈ ਬਸ ਆਰਾਮ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮੌਜ-ਮਸਤੀ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਸਖ਼ਤ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ! ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕੋਕ ਪੀ ਰਹੀ ਸੀ। ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਲੈਕਚਰ ਜ਼ਾਰਾ ਦਾ ਮੈਨੂੰ "ਚੰਗੀ" ਸ਼ਾਮ ਬਿਤਾਉਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਸੀ। ਜੇ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੀੜਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਡੱਬਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੰਦਾ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸੁੰਘਣ ਲਈ ਪਰਤਾਵਾਂ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਜਾਣ ਦੇਣ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਖੇਡਿਆ। ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸਿਰਫ਼ ਜੈ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮੌਜ-ਮਸਤੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। "ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਕੀ ਹੈ।"
ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੱਫੀ ਵਿੱਚ ਫਸਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹਉਕਾ ਭਰਿਆ। "ਠੀਕ ਹੈ, ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲਿਆ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਅਗਲੇ ਹਫ਼ਤੇ 'ਕੰਮ ਦੇ ਮੋਡ' ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰਾਮ ਕਰੀਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਕੋਕ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਠੀਕ ਹੋਵੋਗੇ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸੀਬੀਡੀ ਤੇਲ ਅਤੇ ਮੇਲਾਟੋਨਿਨ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੌਂ ਸਕੀਏ। ਓਹ, ਅਤੇ ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜ਼ੈਨੈਕਸ।"
"ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ? ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, 'ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਛੂਹਾਂਗਾ,' ਅਤੇ ਇਹ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਲੋਰੇਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਵੱਡੀ ਰਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ। ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਯੋਗਾ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਵਿੱਚ ਸੀ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਯੋਗਾ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੀ? ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਪਾਰਟੀ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਆਰਾਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਧਿਆਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਵੈ-ਜਾਗਰੂਕ ਹੋਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਭਾਵੁਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੀਉਂਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜੋਖਮ ਭਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੀਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਨ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਓ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਰਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਰੁੱਖਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ।

ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਜ਼ਾਰਾ ਪ੍ਰਤੀ ਇੰਨੀ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਕਿਉਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਝਟਕੇ ਕਾਰਨ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਤਣਾਅ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਕ ਪੀਤੀ ਤਾਂ ਰਾਤ ਕਿੱਥੇ ਖਤਮ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਠੰਡਾ ਦਿਮਾਗ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ। ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮੇਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਖਿਲਵਾੜ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜ਼ਾਰਾ ਲਈ ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਇੱਕ ਖਰਾਬ ਖੇਡ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਔਖਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੇਰਹਿਮ ਹੋਣ ਲਈ ਸਹੀ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। "ਤੂੰ ਦੇਖ। ਤੂੰ ਸੋਹਣੀ ਹੈਂ। ਤੂੰ ਸਿਆਣੀ ਹੈਂ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਕਾਲ ਪੈ ਰਹੇ ਹਨ, ਲੋਕ ਮਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਬਕਵਾਸ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਕਿੰਨੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਬੈਗ ਪੈਕ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਊਯਾਰਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ? ਹਮ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਵਿਆਹੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਣ?" ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਨਹੀਂ, ਬੇਬੀ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹਾਂਗਾ। ਸੱਚ ਕਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਕੋਕ ਕਰੇਂਗਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਸ਼ਰਾਬ ਨਾਲ ਹੀ ਰਹਾਂਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਮਜ਼ਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰ। ਮੈਂ ਵੋਡਕਾ ਆਰਡਰ ਕਰਾਂਗੀ। ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਵੀ ਐਸਪ੍ਰੇਸੋ ਮਾਰਟੀਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?" ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਹਾਂ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ। ਪਰ ਬਾਰਟੈਂਡਰ ਨੂੰ ਕਹੋ ਕਿ ਇਸ ਵਾਰ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰੇ। ਓ, ਹੁਣ ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ?" ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫ਼ੋਨ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਕੌਣ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਜਿਸ ਬੰਦੇ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਲੋਰੇਨ ਦੇ ਜਨਮਦਿਨ ਦੀ ਪਾਰਟੀ 'ਤੇ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਸੱਚਮੁੱਚ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਚੰਗਾ ਬਣਾਂ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਦੂਰ ਕਰਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਆਪਸੀ ਦੋਸਤ ਹਨ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਸੂਖਮ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਬੁਰਾ ਕਹਿਣ ਵਾਲੀ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ।
"ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।"
"ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਪਿਛਲੇ ਸਾਰੇ ਮਹੀਨੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕੋ ਬਹਾਨੇ ਨਾਲ ਠੁਕਰਾਉਂਦੀ ਰਹੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਇੱਕ

ਦੋਸਤ ਦਾ ਹੁਣੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਬ੍ਰੇਕਅੱਪ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਉਸਨੂੰ ਲੋਰੇਨ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬ੍ਰੇਕਅੱਪ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਸ਼ਰਾਬ... ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ..."
"ਕੀ? ਉਹ ਮੂਰਖ ਗਾਂ ਮੇਰੇ ਬ੍ਰੇਕਅੱਪ ਬਾਰੇ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਦੱਸ ਰਹੀ ਹੈ?" ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਟੋਕਿਆ।
"ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ। ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਖੈਰ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਹੀ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਿਆ: 'ਹੇ ਬੇਬੀ, ਕੀ ਹਾਲ ਹੈ? ਮੈਂ ਅਮੇਲੀਆ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਹਾਹਾ। ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਕਰਾਂਗੀ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਮਾਈਲੀ,'" ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਮੂੰਹ ਬਣਾ ਕੇ।
"ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਮਨਭਾਉਂਦੇ ਹੋ," ਮੈਂ ਅੱਧੇ ਮਜ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ। "ਕੁੜੀ ਬਾਰੇ ਕੀ? ਬੰਬਲ 'ਤੇ ਗਾਇਕਾ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਓ ਹਾਂ... ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੋਰਿੰਗ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਕਿਉਂ? ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਮਿਲੇ ਵੀ ਨਹੀਂ।"
"ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਿਆ: 'ਹੇ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ?' ਕੋਈ ਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਸਿੱਧੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਆ ਗਈ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਸਮਾਈਲੀ ਜੋੜਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੀਆਂ। ਕਦੇ ਵੀ ਇਮੋਜੀ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ।"
"ਇਹ ਤਾਂ ਮਜ਼ਾਕ ਹੈ ਨਾ?" ਮੈਂ ਡਰ ਕੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ?"
"ਜ਼ਾਰਾ! ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਕਿਵੇਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈਂ? ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਤੂੰ ਇੰਨਾ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਹੈਂ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
ਜ਼ਾਰਾ ਲਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਨਾ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਪੱਖਪਾਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਕਰਸ਼ਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਉਹ ਖੁਦ ਕਿਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।
"ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਡੇਟ 'ਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ? ਇਹੀ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇੰਨਾ ਗੜਬੜ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਲਈ ਇੰਨਾ ਸਤਿਕਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੀਆਂ

ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਖਾਂ ਪਾ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕੀਏ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਣੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਹਾਂ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ, ਠੀਕ ਹੈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਡੇਟ ਤੋਂ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਬੋਰ ਹੋ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ?" ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥ ਦਾ ਇੱਕ ਘੁੱਟ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ। "ਅਤੇ ਜੇ ਨਹੀਂ? ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਇੰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ। "ਜੇਕ ਯਾਦ ਹੈ? ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਜੈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡੇਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ?"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੀ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਸੀ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਬੋਰਿੰਗ ਟੈਕਸਟਰ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਿਲਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੀਆਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਡੇਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਮੁੰਡਿਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਟੈਕਸਟਿੰਗ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਲਿੱਕ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਆਫ਼ਤ ਸਨ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਸ ਬੰਬਲ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜ਼ਰੂਰ ਅਜ਼ਮਾਓ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲਾਈਵ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਨਾਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
"ਠੀਕ ਹੈ, ਮਿਸ ਥੈਰੇਪਿਸਟ, ਸੁਝਾਅ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਮਜ਼ਾਕ ਕੀਤਾ।
ਸਟਾਫ਼ ਨੇ ਕੁਝ ਮੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਬਾਰ ਇੱਕ ਕਲੱਬ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬਾਰਟੈਂਡਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਜ਼ਾਰਾ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਝੁਕ ਗਈ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਵੈਸੇ, ਮੈਂ ਚਿੱਟੀ ਕਮੀਜ਼ ਵਾਲੇ ਬੰਦੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਵੱਲ ਮੁਸਕਰਾਈ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਦੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ।"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ? ਉਹ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਹੀ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।"
ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਕਾਊਂਟਰ ਦੇ ਹੇਠੋਂ ਇੱਕ ਸਟੂਲ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਬੈਠ ਗਈ। "ਜੇ ਕੋਈ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਇਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੁੰਡੇ ਕਲੱਬਾਂ ਵਿੱਚ ਨੱਚਣ ਜਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ। ਉਹ ਕਲੱਬਾਂ ਨੂੰ ਮੇਲ-ਜੋਲ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਜੋਂ ਦੇਖਦੇ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"[[[[[, [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[?" [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[
"[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, [[[[[[[[[[[- [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[," [[[[[[[[[[[
[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[! [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[
"[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[," [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, "[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[

ਅਧਿਆਇ 2

ਇੱਕ ਡਰਿੰਕ?

"ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ? ਮੈਂ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਦਿਖਦਾ ਹਾਂ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਤੁਸੀਂ ਚਮਤਕਾਰੀ ਲੱਗ ਰਹੇ ਹੋ."
"ਛੇਤੀ... ਕੀ ਮੇਰੀ ਲਿਪਸਟਿਕ ਠੀਕ ਹੈ?" ਮੈਂ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਸਭ ਕੁਝ ਵਧੀਆ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ ਬੇਬੀ। ਕੋਈ ਤਣਾਅ ਨਹੀਂ।"
"ਮੈਂ ਬਾਥਰੂਮ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ," ਮੈਂ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਵੀ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਫੁਸਫੁਸਾਇਆ: "ਨਹੀਂ, ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਿਹਾ, ਤੂੰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈਂ।"
"ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ..."
"ਹੇ, ਔਰਤਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ, ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਜ਼ਾਰਾ ਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ। ਉਸਨੇ ਬੜੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਦੀਆਂ ਗਰਮ ਭੂਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗੂੜ੍ਹੇ ਰੰਗਾਂ ਵਾਲੇ ਮਰਦ ਆਕਰਸ਼ਕ ਲੱਗੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੀਲੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਚਮੜੀ ਬਹੁਤ ਗੋਰੀ ਹੈ - ਖੈਰ, ਵਿਰੋਧੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜ਼ਾਰਾ, ਸਾਲ ਭਰ ਲਗਭਗ ਟੈਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ, ਹੇਜ਼ਲ ਅੱਖਾਂ ਹਨ ਜੋ ਹਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੋਹ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ ਸੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉੱਪਰ-ਹੇਠਾਂ ਦੇਖਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਲੰਬਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਹੀਲ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ... ਇਹ ਠੀਕ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ। ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਗੱਲ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫਿੱਕਾ ਜਿਹਾ ਦਾਗ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਖੱਬੇ ਭਰਵੱਟੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਾਗ ਸੀ। ਉਹ ਸੁੰਦਰ ਸੀ, ਪਰ ਖੁਰਦਰੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਵਾਲਾ; ਉਸ ਕੋਲ ਸਟਾਈਲ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਵੀ ਸੀ।
"ਅਸੀਂ ਨਿਊਯਾਰਕ ਵਿੱਚ ਛੁੱਟੀਆਂ 'ਤੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਹਾਂ?" ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸ਼ਰਾਬੀ ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਝਿਜਕ ਦੇ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੌਟ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਹੰਕਾਰੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਡਰਿੰਕਸ ਪੀਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭਰਵੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਨਕਾਰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਸਕਰਾਇਆ।
"ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਦੋਸਤਾਨਾ ਹੋ। ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਵਿਅੰਗ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹਾਂ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਵਾਹ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਲਈ ਦੂਰ ਵੇਖਦਾ ਹੋਇਆ।
ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਗੱਲਬਾਤ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜ਼ੀਰੋ ਤੋਂ ਸੌ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈ।
ਦੂਜੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਨਹੀਂ ਧੱਕਣ ਦੇਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਰ ਜ਼ਾਰਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣ ਵਾਲੀ ਸੀ।
"ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੁੱਖਾਪਣ ਅਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਅਕਸਰ, ਰੁੱਖੇ ਲੋਕ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਸਥਿਰ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।
ਜ਼ਾਰਾ ਦੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਜਿਹੀ ਚੁੱਪ ਛਾ ਗਈ। ਕੁਝ ਸਕਿੰਟਾਂ ਲਈ, ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ।
"ਅਸੀਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਰ ਦੇ ਪਾਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਆ ਕੇ ਹੈਲੋ ਕਹਾਂ। ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚੈੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕਰੋ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਰੈਮਰੌਡ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ। ਇੰਨੇ ਹੰਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ," ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਬਕਵਾਸ ਸੁਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਦੇਖੋ, ਤੁਸੀਂ ਸੁੰਦਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਰੁੱਖਾ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਚੰਗਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਗਿਵੇਂਚੀ ਨੂੰ ਫੜੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਲਾਸ ਹੈ; ਇਹ ਰਵੱਈਏ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਰੁੱਖਾਪਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਛੋਟੇ ਮੁੰਡਿਆਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ... ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨੰਗਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਭੇਦ ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹੋਣ। "ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ? ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਪਿਸ਼ਾਬ ਕਰੋਗੇ?"
"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਪਤਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭਰਵੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। "ਮੈਂ ਜਾ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ।"
ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹੁਣੇ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜ਼ਾਰਾ ਆਪਣੀ ਤੰਗ ਚਿੱਟੀ ਡਰੈੱਸ ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੀਂ ਉੱਚੀ ਅੱਡੀ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੀ - ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕੋਈ ਜੁੱਤੀ, ਸਗੋਂ ਨਵੇਂ ਲੂਬਾਊਟਿਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸਿਰਫ਼ $870 ਸੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ; $870 ਮੇਰੇ ਲਈ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਹੈ, ਪਰ ਜ਼ਾਰਾ ਲਈ ਓਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਘਰੋਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਇੱਕ ਡੰਡੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦੀ। ਰਾਤ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਸ ਵਿੱਚੋਂ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜ਼ਾਰਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ (ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ)। ਉਸਦੀ ਛੋਟੀ ਭੈਣ ਕਲੋਏ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਦੋਸਤ ਹਾਂ। ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ, ਕਲੋਏ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਦੇ ਸਿਡਨੀ ਵਿੱਚ ਛੁੱਟੀਆਂ 'ਤੇ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਨੌਕਰੀ ਮਿਲ ਗਈ। ਹੁਣ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਬੀਚ ਤੋਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਪੋਸਟ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਤੱਟਵਰਤੀ ਸੈਰ" ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਫੇਸਟਾਈਮ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੈ।
ਜ਼ਾਰਾ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਛੇ ਸਾਲ ਵੱਡੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖਾਸ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਉਸ ਬਾਰੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਾਰਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਅਕਸਰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦੀ। ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਰੱਖਿਆ ਵਿਧੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰੀਅਰ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਹੈ। ਉਹ ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਫਲ ਔਨਲਾਈਨ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਏਜੰਸੀ ਦੀ ਮਾਲਕ ਹੈ... ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ।
ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, "ਮੇਰੀ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਦਿੱਤਾ... ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਲੰਘਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ। ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗੀ।" ਮੈਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸਮਝਣ ਲੱਗ ਪਈ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਸੀ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁੜੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਥਾਲੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ। ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਪਰਿਵਾਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਛੋਟੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ ਭੈਣ-ਭਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਾਲੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਹੋਈ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਸਦੀ ਮੰਮੀ ਕਰਿਆਨੇ ਦਾ ਸਾਮਾਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਕੀ ਰੋਟੀ 'ਤੇ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਅੱਜ ਵਾਂਗ ਸਫਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਬਾਕੀਆਂ ਵਾਂਗ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਧੱਕਾ ਧੱਕੇ ਦੀ

ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਨਰਮ ਦਿਲ ਵਾਲੀ। ਉਹ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਇਆ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਸਦਾ ਹੰਕਾਰ ਅਸਹਿ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਤੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਮੇਰੀ ਦੋਸਤ ਹੈ। ਅੰਦਰੋਂ, ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਸੋਨੇ ਵਰਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰੇਗੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਜੋ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। "ਬੇਬੀ, ਰੁਕੋ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਦਿਓ!" ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਭੱਜਿਆ।
"ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਕੁਝ ਡਰਿੰਕਸ ਪੀਤੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਵੀ ਚਲਾ ਜਾਵਾਂਗਾ," ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਝਿਜਕਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਠੀਕ ਹੋ?"
ਜ਼ਾਰਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਰੁਕੀ, ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਸੋਚਿਆ...
ਅਚਾਨਕ, ਉਸ ਲਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਣ ਲੱਗੀਆਂ। "ਸਭ ਕੁਝ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਦੂਰ ਦੇਖਿਆ।
"ਸੱਚ ਦੱਸਾਂ ਤਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਕੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ?" ਮੈਂ ਜ਼ੋਰ ਪਾਇਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਠੀਕ ਹੈ, ਮੈਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਤਣਾਅ ਵਿੱਚ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ ਨੂੰ ਰਗੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਕਿਉਂ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"
ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਕੰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜ਼ਹਿਰੀਲੀ ਹੋ ਗਈ ਹਾਂ। ਸ਼ੀਟ... ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਛੁੱਟੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।
"ਸਾਡੀ ਛੁੱਟੀ। ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ," ਮੈਂ ਮਜ਼ਾਕ ਕੀਤਾ।
"ਮੈਂ ਉਸ ਬੰਦੇ ਨਾਲ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਹੈ ਨਾ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਸੱਚ ਦੱਸਾਂ ਤਾਂ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ," ਮੈਂ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਗਾਰਡ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਇਆ। "ਕੁੜੀਆਂ, ਤੁਸੀਂ ਠੀਕ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਲੰਬਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਜ਼ਾਰਾ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਾ ਦੱਸੇ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਾ ਵਿਗਾੜੇ।
"ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੈ। ਬੱਸ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਗੱਲ ਕਰ, ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਸੂਮ, ਮਿੱਠੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ।
ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਾਲਾ ਬੰਦਾ ਡਾਂਸ ਫਲੋਰ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਦਾ ਰਿਹਾ।
ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਲਿਆ। "ਠੀਕ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦਿਓ। ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਰੁਕਾਂਗੇ।"
ਅਸੀਂ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ, ਪਰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਦੂਰੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ। ਅਗਲੇ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿੰਟਾਂ ਤੱਕ, ਉਹ ਆਦਮੀ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਜ਼ਾਰਾ ਬਾਰੇ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਰੀ ਦੋਸਤ ਹੈ।
"ਓਏ, ਕੀ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਜ਼ਾਰਾ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ?" ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਨਿਕ। ਅਤੇ ਤੂੰ?" ਉਸਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦਿਆਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਦੀ ਊਰਜਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੋਹ ਲਿਆ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਤਾਕਤਵਰ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਅਮੇਲੀਆ। ਦੇਖੋ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੀ ਸਹੇਲੀ ਤੋਂ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਖ਼ਤ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦੇਈਏ," ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਊਰਜਾ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਠੀਕ ਹੈ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਦਰਅਸਲ, ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?" ਉਸਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ।

ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਦੂਰ ਦੇਖਿਆ, ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਸੋਚਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹਿਲਾਇਆ। "ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਜ਼ਾਰਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਓਨੀ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜਿੰਨੀ ਮੈਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਤਾਂ, ਨਿੱਕ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅਕਸਰ ਕਲੱਬਾਂ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਮਜ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਸੱਚੀਂ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਜੇ ਕੁਝ ਲੋਕ ਆ ਕੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪੀਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਹ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।" ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ, ਉਸਦਾ ਦੋਸਤ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਿਆ। "ਇਹ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਜੌਰਡਨ ਹੈ। ਉਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਜਮੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰੋ," ਉਸਨੇ ਜੌਰਡਨ ਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਫਿਰ ਉਹ ਅੱਜ ਰਾਤ ਅਮੇਲੀਆ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਹੇਗਾ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਬੁੜਬੁੜਾਈ।
"ਖੂਬਸੂਰਤ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ, ਨਿੱਕ। ਔਰਤਾਂ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ।
ਤੁਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਸੁੰਦਰ ਲੱਗ ਰਹੇ ਹੋ," ਜੌਰਡਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਧੰਨਵਾਦ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਬਹੁਤ ਦਿਆਲਤਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
ਜੌਰਡਨ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁੰਡਾ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਪੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਣਗੇ। ਸੱਚ ਕਹਾਂ ਤਾਂ ਨਿੱਕ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਦੇ ਵਾਲ ਖਿੱਚਦਾ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਥੱਪੜ ਮਾਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ... ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਬਾਕੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੌਰਡਨ ਇੱਕ "ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੇਮੀ" ਵਰਗਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਸੁਹਜ ਨਾਲ ਬਹੁਤਾ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਂਗਾ, ਜੌਰਡਨ। ਪਰ ਤੇਰਾ ਸਵਾਗਤ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਪੀਣ ਲਈ ਦੇ ਦੇਵੇਂ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਉੱਚੇ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੇਠਾਂ ਆਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਰਦਾਨਾ ਨਿੱਕ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਸ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੱਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਿਆਨ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਜ਼ਾਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੀ।
"ਮੈਂ ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਕਰਾਂਗਾ," ਜੌਰਡਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਕਾਊਂਟਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਲੋਕ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?" ਬਾਰਮੈਨ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਕੁੜੀਆਂ... ਪਹਿਲਾਂ ਟਕੀਲਾ, ਫਿਰ ਵੋਡਕਾ?" ਨਿੱਕ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਚਾਰ ਡੌਨ ਜੂਲੀਓ 1942 ਅਤੇ ਚਾਰ ਗ੍ਰੇ ਗੂਸ ਸੋਡਾ ਅਤੇ ਚੂਨੇ ਦੇ ਸ਼ਰਬਤ ਦੇ ਨਾਲ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੋਂ ਦੇ ਹੋ? ਕੀ ਇਹ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਲਹਿਜ਼ਾ ਹੈ?" ਨਿੱਕ ਨੇ ਬਾਰਟੈਂਡਰ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ।
ਬਾਰਮੈਨ ਨੇ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਲੰਡਨ।"
"ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇੱਕ ਕਾਨਫਰੰਸ ਲਈ ਉੱਥੇ ਆਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਹੋਰ ਰੁਕਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਹੈ।"
"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਵੀ ਉੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਆਵਾਂਗਾ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ," ਬਾਰਮੈਨ ਨੇ ਸ਼ੈਲਫ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬੋਤਲ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਵਧੀਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੱਜ ਰਾਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਇੰਸਟਾਗ੍ਰਾਮ ਅਕਾਊਂਟ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਕੀਏ," ਨਿੱਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
ਜਦੋਂ ਬਾਰਟੈਂਡਰ ਡਰਿੰਕਸ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਨਿੱਕ ਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਹੱਥ ਮਾਰਿਆ। "ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨਫਰੰਸ? ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ?"
"ਮੈਂ ਐਡਮ ਸਟਾਈਨਬਰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੇਰਾ ਅਸਲ ਜਨੂੰਨ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫੀ ਅਤੇ ਸਰਫਿੰਗ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
ਜ਼ਾਰਾ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਗਈ। "ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਲਾਅ ਫਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ?"
"ਹਾਂ, ਬਿਲਕੁਲ। ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਕਈ ਦਫ਼ਤਰ ਹਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਰਦਾਨ ਵੀ।"
"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ; ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸਫਲਤਾ ਕਦੇ ਵੀ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਲੋਕ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਨਿਰਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਸਮਰਪਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਖੈਰ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਹਿ ਜਾਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਟਿਕੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਮੇਰਾ ਬਚਪਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੈਨੂੰ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਥਾਲੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ। ਇਸ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਮਿਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਹੋਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪੱਖਪਾਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਕਰਦੇ ਹਾਂ; ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ

ਸੁਭਾਅ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ; ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚਾ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ।"
ਮੈਂ ਘੱਟ ਜਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁਣਿਆ, ਪਰ ਚਰਚਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪੀਆਰ ਇੰਡਸਟਰੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਮਜ਼ਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ।
ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਨਿੱਕ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਲਾਅ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਲਈ ਜਵਾਨ ਲੱਗਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਮੈਂ ਪੁੱਛਾਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਉਮਰ ਕਿੰਨੀ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰ ਪਾਇਆ।
ਨਿੱਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਸਕਰਾਇਆ: "ਹਮਮ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਹਾਂ... ਮੈਂ ਯਕੀਨਨ ਕਾਫ਼ੀ ਪੁਰਾਣਾ ਹਾਂ।" "ਠੀਕ ਹੈ, ਇਹ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਸਿੱਧੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਜਵਾਬ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੀ ਹਾਂ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਮਜ਼ਾਕ ਕੀਤਾ।
"ਖੈਰ, ਜੇ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਮਰ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜਾਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕਈ ਵਾਰ ਪੱਖਪਾਤ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਉਮਰ ਕਿੰਨੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੇਈ ਸਾਲ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਪੈਂਤੀ ਸਾਲ ਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਹਾਂ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ।"
"ਓਹ, ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ, ਮੈਂ ਮੁੰਡਿਆਂ ਅਤੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਮਰ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਜਰਬਾ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।"
"ਸੱਚ ਹੈ, ਕਈ ਵਾਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ। ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ।" "ਉਹ ਕਿਵੇਂ?" ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚੋਣਵਾਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ," ਉਸਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਨਹੀਂ, ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਠੀਕ ਹੈ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀਹਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਚਾਲੀਵਿਆਂ ਦੇ ਅੱਧ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਛੋਟੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਜਰਬਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਸਿੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਕਈ ਵਾਰ ਇਹੀ ਤਜਰਬਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਚੱਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੌਣ

ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਿਆਣਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹੋਗੇ? ਤੁਸੀਂ ਕਿਸਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖੋਗੇ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਾਰਾ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਦੱਸਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਆਇਆ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਗੱਲਬਾਤ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਉਹ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਉਲਟ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਲਦਾ ਹਾਂ।
"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਿੰਨੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੀ ਸਿੱਖਦੇ ਹੋ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।
ਬਾਰਟੈਂਡਰ ਦੇ ਡਰਿੰਕਸ ਡੋਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜ਼ਾਰਾ ਪੈਸੇ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਨਿੱਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।
ਅਸੀਂ ਹਰੇਕ ਨੇ ਡੌਨ ਜੂਲੀਓ 1942 ਦਾ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਗਲਾਸ ਲਿਆ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਟੋਸਟ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਟਕੀਲਾ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਮੇਰੀ ਸਕਰਟ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਡੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ। ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਕਾਲਾ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।
ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਐਨਕਾਂ ਕਾਊਂਟਰ 'ਤੇ ਰੱਖੀਆਂ, ਨਿੱਕ ਨੇ ਜੌਰਡਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਸਾਰੀ ਸ਼ਾਮ ਪੁਲਾੜ ਵਿੱਚ ਘੂਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"
ਜੌਰਡਨ ਨੇ ਨਿੱਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ। "ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਉਹ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹੋ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ। "ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਨਿਊਯਾਰਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਲੇਖਾ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੰਮ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬ੍ਰੇਕ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਨਿਊਯਾਰਕ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?"
"ਸੱਚ ਦੱਸਾਂ ਤਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਬੱਸ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਾ ਪਵੇਗਾ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਜੌਰਡਨ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਿੱਕ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਗੱਲਬਾਤ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ।
ਕਿਤੇ ਮੈਨੂੰ ਗਲਤ ਨਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ; ਜੌਰਡਨ ਪਿਆਰਾ ਸੀ, ਪਰ ਨਿੱਕ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਕੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਕਰਕੇ ਹੈ?" ਜੌਰਡਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਆਹ, ਹਾਂ। ਪਰ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਝੂਠ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਜਵਾਬਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ; ਮੈਂ ਮਰਦਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਝਾਤੀ ਮਾਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਸੋਚਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝ ਸਕੇ। ਆਧੁਨਿਕ ਡੇਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਗਲਤਫਹਿਮੀਆਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਅਸੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ; ਅਸੀਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਂਗਾ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਕੁਝ ਜਵਾਬ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਰਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਰੇਚਲ ਦੇ ਬੁਆਏਫ੍ਰੈਂਡ ਪੌਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਜਵਾਬਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ - ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ "ਅਸਲੀ ਆਦਮੀ" ਕੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ - ਪਰ ਮੈਂ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜੋ ਹੋਇਆ ਉਸ ਲਈ। ਮੈਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਬਣਾ ਕੇ ਥੱਕ ਗਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ।
ਦਰਅਸਲ, ਮੈਂ ਬੱਸ ਜਾਰਡਨ ਦੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ...

(ਸੀਕਵਲ ਅੱਗੇ ਹੈ...)

ਅਧਿਆਇ 3

ਪੰਜ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ

ਸਵੇਰੇ 8:33 ਵਜੇ

ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੀਆਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਤੇਜ਼ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀਆਂ ਪਲਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿੰਨ੍ਹ ਗਈਆਂ। ਮੈਂ ਪਲਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਸੋਫੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਬੱਸ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਰਾਤ ਦੀ ਨੀਂਦ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।
ਮੈਂ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਚਾਲੂ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਮੌਸਮ ਵਿਗਿਆਨੀ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ: "ਅੱਜ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਧੁੱਪ ਰਹੇਗੀ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਮੀਂਹ ਪਵੇਗਾ।" ਮੈਂ ਅਜੇ ਉੱਠਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪਿਸ਼ਾਬ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸੋਫੇ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਗਿਆ।
"ਸ਼ਾਟ!" ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਅੱਗੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਸ਼ੈਂਪੇਨ ਬੋਤਲ ਉੱਤੇ ਠੋਕਰ ਖਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਠੋਕਰ ਖਾਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਈ ਵਾਰ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਵੀ। ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਮੈਨੂੰ "ਨੀਲੀ" ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੁਰਚਦੇ ਗੋਡਿਆਂ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਸੀ।
ਕੱਲ੍ਹ, ਦੂਸਰੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਜਾਵਾਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਜਿਕਤਾ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇਕੱਲਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ। ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਫਰਿੱਜ 'ਤੇ ਪਈ ਵੀਊਵ ਦੀ ਬੋਤਲ 'ਤੇ ਪਈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, ਇਸਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦੇ। ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਰਿਸੈਪਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਚੀਆਂ ਕੁਝ ਬੋਤਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਜਨਮਦਿਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਜੈ ਨਾਲ ਪੀਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਖੈਰ, ਹੁਣ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੀ ਮਾੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਗੱਲ 'ਤੇ ਮਾਣ ਹੈ: ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਟੈਕਸਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।
ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤਾਕਤ ਕਿੱਥੋਂ ਮਿਲੀ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅੰਡਰਵੀਅਰ ਵਿੱਚ ਠੋਕਰ ਖਾ ਕੇ ਹਾਲਵੇਅ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਅਤੇ ਬਾਥਰੂਮ ਵਿੱਚ ਵੜ ਗਿਆ। ਟਾਇਲਟ ਸੀਟ ਉੱਪਰ ਸੀ। ਪੌਲ ਜ਼ਰੂਰ ਰਾਤ ਭਰ ਰੁਕਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਇੰਨੀ ਵਾਰ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਰੇਚਲ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਮੈਂ ਉਸ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਿਸੇ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਬਾਥਰੂਮ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਸਿੰਕ ਕੋਲ ਗਈ ਅਤੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਚਿਹਰਾ ਧੋਤਾ। ਮੇਰੇ ਵਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਸੋਫੇ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਂ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਬੁਰਸ਼ ਕੀਤਾ, ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਕੁਰਲੀ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਹਾਲਵੇਅ ਵਿੱਚੋਂ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਗਈ। ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਪਸੀਨੇ ਵਾਲੀ ਪੈਂਟ ਪਹਿਨੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਨਾਲ ਹੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ, ਖਿੱਚੀ ਹੋਈ ਐਡੀਡਾਸ ਟੀ-ਸ਼ਰਟ ਵੀ ਪਹਿਨੀ ਜੋ ਮੈਂ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਖਰੀਦੀ ਸੀ।
"ਮੈਂ ਮੁੰਡਿਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬਕਵਾਸਾਂ ਤੋਂ ਤੰਗ ਆ ਗਿਆ ਹਾਂ," ਮੈਂ ਬਦਲਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਮੈਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬਕਵਾਸਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਲਈ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਪਰ ਮੇਰਾ ਮਨ ਲਗਾਤਾਰ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ: ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬੋਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ, ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਅਤੇ ਰੁੱਖੇਪਣ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਾਂਗੇ। ਅਤੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਾਗਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਡਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਰੱਬ ਨਾ ਕਰੇ, ਇਹ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ 'ਤੇ ਲੀਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਇਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜੈ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸੁਨੇਹੇ ਭੇਜਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਗੇਮਾਂ ਖੇਡਦੇ ਸਨ। ਕਈ ਵਾਰ ਮੇਰਾ ਮਨ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਾਂ: "ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ, ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ? ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਸਭ ਕੀ ਹੈ? ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੱਡੇ ਹੋ ਜਾਓ!" ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ, ਇਹ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਕਿਵੇਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ

ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੈਕਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਪਛਤਾਵਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਇਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।
ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅੱਜ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਪੂਰੇ ਹਫ਼ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਘਰ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸੈਂਡਲ ਪਾਏ, ਸਿਗਰਟਾਂ ਦਾ ਪੈਕੇਟ ਫੜਿਆ, ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚੱਲ ਪਈ। ਉਹ ਕੁਝ ਬਲਾਕ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਨੰਬਰ 21 112 ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਘੰਟੀ ਦਬਾ ਦਿੱਤੀ।
"ਤੁਸੀਂ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆਏ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਥੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਇੰਟਰਕਾਮ ਰਾਹੀਂ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਅਮੇਲੀਆ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਸ਼ਾਟ, ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਡਿਲੀਵਰੀ ਬੁਆਏ ਹੋ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਕੌਫੀ ਪੀਤੀ? ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਇੱਕ ਬਣਾ ਰਹੀ ਹਾਂ।"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਦਿਓਗੇ, ਜਾਂ ਆਪਾਂ ਇੰਟਰਕਾਮ ਰਾਹੀਂ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗੇ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ, ਭੁੱਖੇ ਅਤੇ ਥੱਕੇ ਹੋਏ।
ਜ਼ਾਰਾ ਹੱਸ ਪਈ ਅਤੇ ਗੂੰਜ ਉੱਠੀ। ਮੈਂ ਫੋਅਰ ਵਿੱਚ ਕਲਾਕਾਰੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਲੰਘ ਕੇ ਲਿਫਟਾਂ ਵੱਲ ਗਈ। ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਤਾਜ਼ੇ ਪੇਂਟ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਫਰਨੀਚਰ ਦੀ ਮਹਿਕ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਸੁੰਦਰ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਜ਼ਾਰਾ ਦੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਈ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਕੱਪ ਦਿੱਤਾ। "ਲਓ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੌਫੀ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਚਲੋ ਬਾਹਰ ਬਾਲਕੋਨੀ 'ਤੇ ਚੱਲੀਏ; ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਟਾਮਿਨ ਡੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਭੂਤ ਵਾਂਗ ਗੋਰੇ ਹੋ।"
ਅਸੀਂ ਬਾਹਰ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬਾਲਕੋਨੀ 'ਤੇ ਸਨ ਲੌਂਜਰਾਂ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਏ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਸੀ।
"ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਬਿਮਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਕਿ ਹੁਣੇ ਕੀ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸਿਗਰਟ ਪੀ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਦੇਖੋ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਪੈਕੇਟ ਵੀ ਖਰੀਦ ਲਿਆ ਹੈ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਕਿਉਂ? ਹੁਣ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵੇਪ ਦਾ ਕੀ ਹੋਇਆ?"
"ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਗਰਟ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਪਿਛਲਾ ਹਫ਼ਤਾ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਲਰਕੋਸਟਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੁਰਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕਿੱਥੋਂ

ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਇਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ?"
"ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ।
"ਹਫ਼ਤੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਫੇਸਬੁੱਕ 'ਤੇ ਸੀ..."
"ਤੂੰ ਫੇਸਬੁੱਕ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਰੁਕਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ?" ਉਸਨੇ ਟੋਕਿਆ।
"ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਲੌਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੀਆਂ ਪੋਸਟਾਂ ਹੁਣ ਮੇਰੀ ਨਿਊਜ਼ਫੀਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਪਰ ਕੱਲ੍ਹ ਮੈਂ ਚੈੱਕ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਗਰਲਫ੍ਰੈਂਡਾਂ ਨਾਲ ਫੋਟੋਆਂ ਅਪਲੋਡ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 'ਸ਼ਾਂਤੀ' ਕੈਪਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਫੇਸਬੁੱਕ 'ਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਦੇ ਹਾਂ... ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਕੌਫੀ ਦੀ ਇੱਕ ਘੁੱਟ ਲਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਿਗਰਟ ਜਗਾਈ।
"ਕਿੰਨਾ ਸੂਰ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖ ਲਓਗੇ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸੇ ਲਈ ਇਹ ਇੰਨਾ ਝਟਕਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਝੂਠੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹੋ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ; ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫੇਸਬੁੱਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇੰਨੀ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਦਾ ਮਤਲਬ 'ਸ਼ਾਂਤੀ' ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਓ, ਆਓ, ਅਮੇਲੀਆ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਬਹਾਨੇ ਬਣਾਉਣਾ ਬੰਦ ਕਰ।"
"ਮੈਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ, ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਹੈ?"
"ਖੈਰ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਿਉਂ ਕਰਦਾ?"
"ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਬਸ ਇੱਕ ਡਰਪੋਕ ਵਾਂਗ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਓ, ਅਮੇਲੀਆ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ - ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕੋਗੇ।"
ਮੈਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸੂਰਜ ਨੇ ਮੇਰਾ ਚਿਹਰਾ ਗਰਮ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਡੈੱਕ ਕੁਰਸੀ ਨੂੰ ਛਾਂ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚ ਲਿਆ। "ਵੈਸੇ ਵੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਆਪਣੀ ਮੰਮੀ ਨਾਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਾ ਲਿਆ। ਇਹ ਬਹੁਤ

ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਜਿਵੇਂ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖਾਸ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਹ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਆਖਰੀ ਉਮੀਦ ਨੂੰ ਬੁਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਬਚੀ ਹੋਈ ਸੀ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
"ਚੰਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ। ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਮੈਂ ਉੱਠੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਿਆ: 'ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਅਨਫ੍ਰੈਂਡ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ?' ਸਵੇਰੇ 7:30 ਵਜੇ। ਅਤੇ ਉਹ ਹੋਰ ਵੀ ਅਜੀਬ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਰੀਆਂ ਇੰਸਟਾਗ੍ਰਾਮ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਵੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪੋਸਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਵੀ ਪਸੰਦ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੱਕਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਨੈਪਚੈਟ ਅਤੇ ਇੰਸਟਾਗ੍ਰਾਮ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪੋਸਟਾਂ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਈਰਖਾਲੂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਦੀ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਲੌਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"
ਜ਼ਾਰਾ ਸੂਰਜ ਦੀ ਲਾਊਂਜਰ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਝੁਕ ਗਈ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਗੰਭੀਰ ਹੋ? ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਕੀ ਗਲਤ ਹੈ? ਸਾਰੇ ਅਸਲੀ ਆਦਮੀ ਕਿੱਥੇ ਗਏ ਹਨ? ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਪਾਗਲਪਨ ਹੈ, ਹੁਣ ਉਹ ਇਹ ਸਭ ਬਕਵਾਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੰਤ ਵੱਲ ਬਿਲਕੁਲ ਦੂਰ ਸੀ।"
"ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਉਦੋਂ ਉਹ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਮੈਨੂੰ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ 'ਬਹੁਤ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।' ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਸਮਾਂ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਇਹ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਡੇਵ ਨਾਲ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸੁਨੇਹੇ ਭੇਜੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਇੰਸਟਾਗ੍ਰਾਮ 'ਤੇ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਮੈਸੇਂਜਰ ਔਨਲਾਈਨ ਸੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਹੈ।"
"ਸੱਚ ਕਹਾਂ ਤਾਂ, ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਨੂੰ ਅਚੇਤ ਸੁਨੇਹੇ ਭੇਜਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਵਜੋਂ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਖਾਸ ਪੋਸਟਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਵਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਖਤਮ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਭ ਲੁਕਵੇਂ ਸੁਨੇਹਿਆਂ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ: ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਟੈਕਸਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਟੈਕਸਟ ਕਰੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਕਾਲ ਕਰੋ।

ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਸੰਪਰਕ ਬਣਾਓ। ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਹਾਰ ਨਾ ਮੰਨੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿਓ!" ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਇਹ ਸਭ ਬਕਵਾਸ ਕਿਉਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ," ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਿਗਰਟ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਦੋਂ ਚਾਹੇ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਛਾਲ ਮਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ। ਸ਼ਰਾਬ, ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਡੇਵ ਵਰਗਾ ਹੀ ਹੈ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਡੇਵ ਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਉਸਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਸਮੇਂ, ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੋਸਤ ਰਹੀਏ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਨਾਂਹ ਕਿਹਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੰਕਾਰੀ ਸੀ। ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ।
ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਖਿਡੌਣਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਖਣਾ ਪਿਆ... ਹੁਣ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹੋਣ। ਸਾਰੀ ਬਕਵਾਸ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ," ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।
"ਤੁਸੀਂ ਇਮਾਨਦਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਇਰਾਦੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਅਸਲੀ ਦੇਖਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰੋ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਖ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਲੁਕਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ। ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁਣ ਬਾਹਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਗਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਭਿਆਨਕ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਉਸਦੀ ਈਰਖਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨਾ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੇਡਾਂ ਹਨ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਅੱਗੇ ਭੇਜ ਸਕਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਸਕਾਂ। ਇਹ ਜ਼ਹਿਰ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਪਰ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੇਰੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਬਿਹਤਰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਗੰਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ

ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ। ਸਿਡਨੀ ਵਿੱਚ ਕਲੋਏ ਨਾਲ ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ। ਉਹ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਬਲਾਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
"ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਸੀ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਨੂੰਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਨਸ਼ੇ ਵਾਂਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਨਸ਼ੇੜੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੁਣ ਨਸ਼ੇ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਪ ਦਾ ਸਿਰ ਕੱਟਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਸਾਰੇ ਸੰਪਰਕ ਕੱਟਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਫਿੱਕੀ ਪੈਣ ਤੱਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਬਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ, ਸ਼ਾਇਦ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਪਰ, ਉਹ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਇੰਸਟਾਗ੍ਰਾਮ ਪੋਸਟਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਉਹ ਪੋਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੋਸਟ ਕਰਦੇ ਹੋ।
ਉੱਥੇ ਆਪਣੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨਾਲ, ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੋਰ ਲੁਕਵੇਂ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।
ਜ਼ਾਰਾ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋਈ, ਆਪਣੀਆਂ ਧੁੱਪ ਦੀਆਂ ਐਨਕਾਂ ਅਤੇ ਬਾਲਕੋਨੀ ਦੀ ਰੇਲਿੰਗ ਤੋਂ ਐਸ਼ਟ੍ਰੇ ਚੁੱਕੀਆਂ। "ਲਓ, ਲੈ ਜਾਓ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਧੁੱਪ ਦੀਆਂ ਐਨਕਾਂ ਲਈ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ।
"ਐਨਕਾਂ ਨਹੀਂ, ਤੂੰ ਮੂਰਖ ਗਾਂ, ਐਸ਼ਟ੍ਰੇ," ਉਸਨੇ ਮਜ਼ਾਕ ਕੀਤਾ।
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਡਿਲੀਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਅਜੀਬ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। "ਹਾਂ, ਬਿਲਕੁਲ, ਪਰ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਿਉਂ ਹੈ?"
"ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।"
"ਹਾਂ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਵੀ ਫੋਟੋ ਪੋਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ?"
"ਮੈਂ ਬਸ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੀ ਹੈ?"
"ਕੀ?" ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਤਿਵਾਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਉਦਾਸੀਨ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜਾ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘੱਟ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣਾ ਔਖਾ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"
"ਇਹ ਬਕਵਾਸ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਰਗੇ ਮੂਰਖ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਇੰਨਾ ਵਧੀਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਦੇਖਿਆ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਉਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਬਿਤਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੜਬੜ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਸਟੋਰੇਜ ਲਗਭਗ ਭਰ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਸਕ੍ਰੀਨਸ਼ਾਟ ਮਿਟਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫ਼ੋਨ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੋਚਿਆ।
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਹਾਂ, ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ।" ਉਹ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਗਈ। "ਠੀਕ ਹੈ... ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਬਾਰੇ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਪਾਗਲ ਹੋ ਜਾਓਗੇ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਇਹ ਸੰਪੂਰਨ ਤਸਵੀਰ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਬਿਹਤਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋਗੇ। ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ।" "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਸੋਚਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਉਹ ਸੋਚਣਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋ ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।"

"ਜੇ ਮੈਂ ਇਹ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕੇਗਾ ਜੋ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਨਹੀਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਸਵੀਕਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇਗਾ। ਮੈਂ ਸੱਟਾ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਿਆ - ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਅਸੁਰੱਖਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਗਲਣ ਲਈ ਇੱਕ ਔਖੀ ਗੋਲੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਹੈ। ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਪਰਵਾਹ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
“ਹਾਂ,” ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਮੈਨੂੰ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆ ਰਹੀ ਸੀ।
"ਅਮੇਲੀਆ, ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣੋ। ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾ ਦਿਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਦਿਖਾ ਚੁੱਕੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰਤਿਆ। ਉਹ ਇਸਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਮਾਣ ਅਤੇ ਸਵੈ- ਮਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੁੜੀ ਵਜੋਂ ਦੇਖੇ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਾ ਦਿਖਾਓ।"
ਸੂਰਜ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਬੱਦਲ ਅੰਦਰ ਆ ਗਏ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਅੰਦਰ ਲਿਆਏ ਅਤੇ ਜ਼ਾਰਾ ਦੇ ਨਰਮ ਚਮੜੇ ਦੇ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਏ।
"ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਇਹ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ? ਸਾਰੀਆਂ ਖੇਡਾਂ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਅਜੀਬ ਹੈ। ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅੱਗੇ ਕੀ ਸੋਚੇਗਾ? ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੋਣ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਚੱਕਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਕੋਈ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਖੇਡ ਖੇਡ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਧਰ-ਉਧਰ ਘੁੰਮਣ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਹੀਂ

ਬਣ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਤਬਾਹੀ ਅਟੱਲ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੇਟਿੰਗ ਸੀਨ ਪਖੰਡੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।"
"ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ... ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਫਿਰ ਬੇਚੈਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦੇਣਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾ ਵੀ ਰੱਖਣ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਹੋ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ; ਉਸਦੇ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਤਾਕਤਵਰ ਸੀ।"
"ਤੂੰ ਹੁਣ ਕੀ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਮੇਲੀਆ? ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਸੰਪਰਕ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"
"ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਇੰਸਟਾਗ੍ਰਾਮ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਫੋਟੋ ਦੇਖੀ। ਉਹ ਦੋ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੋਰੇ ਰੰਗ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਲਾਹਨਤ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਈਰਖਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮਾਮੂਲੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ," ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਯਾਦ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਸੀ।
ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਕੀਤੀ: "ਨਹੀਂ, ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੀ। ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਸਿਰਫ਼ ਦੋਸਤ ਜਾਂ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹਨ।"
"ਖੈਰ, ਦੋ ਗੋਰੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਉਸਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ। ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਲ ਇੰਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ ਇੰਝ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਚਮਕ ਰਹੇ ਹੋਣ।"
"ਓ ਨਹੀਂ... ਇਸਨੂੰ ਥੁੱਕ ਦੇ, ਤੂੰ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਮੇਲੀਆ?" ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਪਾਇਆ। "ਖੈਰ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਫ਼ੋਨ ਦੂਰ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਇੰਸਟਾਗ੍ਰਾਮ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਉਹੀ ਤਸਵੀਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ।"
"ਤਾਂ ਕੀ?", ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਜ਼ਿੱਦ ਕੀਤੀ।

ਮੈਂ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। "ਉਸ ਵਰਗਾ ਦਿਲ ਲਾਲ ਸੀ। ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਸਕ੍ਰੌਲ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਇਸ 'ਤੇ ਕਲਿੱਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ।"
ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਚਿਹਰਾ ਬਣਾਇਆ। "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਹੱਸਾਂ ਜਾਂ ਰੋਵਾਂ। ਪਰ ਇਹ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਹਾਂ, ਇਹ ਹੈ! ਉਹ ਸੋਚੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਉਲਟ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਤਰਸਯੋਗ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਤਸਵੀਰ ਦੇ ਉਲਟ ਕਹੋ, 'ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਕਲਿੱਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ'?"
"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ! ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੰਪਰਕ ਨਾ ਕਰੋ," ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਬੇਬੀ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕੀ ਹੋਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸੁਨੇਹੇ ਉਲਝਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂ," ਮੈਂ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
ਜ਼ਾਰਾ ਆਪਣਾ ਕੌਫੀ ਮੱਗ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭਾਂਡੇ ਜੋ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਪਏ ਸਨ, ਲੈ ਕੇ ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਧੋਣ ਲਈ ਲੈ ਆਈ।
"ਫੋਟੋ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ; ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸੁਲਝਾ ਲਵਾਂਗੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ: ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਔਖਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬ੍ਰੇਕਅੱਪ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਤੋੜਿਆ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਡੂੰਘੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਹੈ..."
"ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਕੁਝ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹਨ," ਮੈਂ ਟੋਕਿਆ।
"ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤ ਜਾਣਦੇ ਹੋ; ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਆਖਰਕਾਰ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਲਪਨਾ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਕੇ

ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਮੁੰਡਾ ਨਹੀਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਸੱਚ ਦੱਸਾਂ ਤਾਂ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਉਲਟ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੂਲ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁਆ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਭੁੱਲ ਗਏ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਕਸਰ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।"
"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਕਈ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਮੈਂ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਝੁਕ ਗਿਆ। "ਕੀ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਦਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ। "ਉਸਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ, ਆਮ ਦਿੱਖ ਪਸੰਦ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਰੱਖਿਆ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੰਗਾਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਕੁੜੀਆਂ ਵਾਂਗ 'ਆੜੂ' ਵਰਗੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੈਕਸ ਦੌਰਾਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਉਣਾ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਲੈਣਾ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮੇਰਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲਵੇ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੂੰ ਮੈਂ ਬੋਰਿੰਗ ਲੱਗਿਆ।"
ਜ਼ਾਰਾ ਵਾਪਸ ਆਈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਈ। "ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦੇਣਾ ਬੰਦ ਕਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਉਹੀ ਹੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ।
ਮੈਂ ਕੌਫੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਘੁੱਟ ਲਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।"
"ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹੋਵੋਗੇ। ਅਗਲੀ ਵਾਰ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰੋਗੇ ਜੋ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਾਂ ਈਰਖਾਲੂ ਹੈ - ਜਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ

ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰੋ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇਹੀ ਹੋਇਆ। ਤੁਸੀਂ ਬਦਲ ਗਏ। ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜਾ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਹਾਂ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਠੰਡਾ ਮੋਢਾ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮੰਮੀ 'ਤੇ, ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਚੀਕਦੇ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਲਗਾਤਾਰ ਨਿਰਾਸ਼ ਸੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਚੰਗੇ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸੁਨੇਹੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ। ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ, ਅਮੇਲੀਆ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੋ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹਿੱਸਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੇ ਫ਼ੋਨ ਨੋਟਸ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
"ਠੀਕ ਹੈ, ਅੱਗੇ ਵਧੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਿਖੋ। ਇਹ ਇਲਾਜ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਬਣਾਓਗੇ," ਉਸਨੇ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਦਿਆਂ ਮੈਨੂੰ ਹਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।
"ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ?" ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਭਵਿੱਖ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਬੱਸ ਇਹ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡੇਟਿੰਗ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਿਖਾਏਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੇਂ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਸ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹੋ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਬੇਬੀ, ਮੈਂ ਫਿਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੌਫੀ ਖਤਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ?"
"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਸੈਰ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"
"ਮੋਜ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਸੈਂਡਲਾਂ ਵਿੱਚ?" ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਓਹ, ਸ਼ਿੱਦਤ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੱਸ ਪਿਆ।
"ਠੀਕ ਹੈ, ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰੋ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਮੈਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾ ਕੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਲੈ ਗਈ।

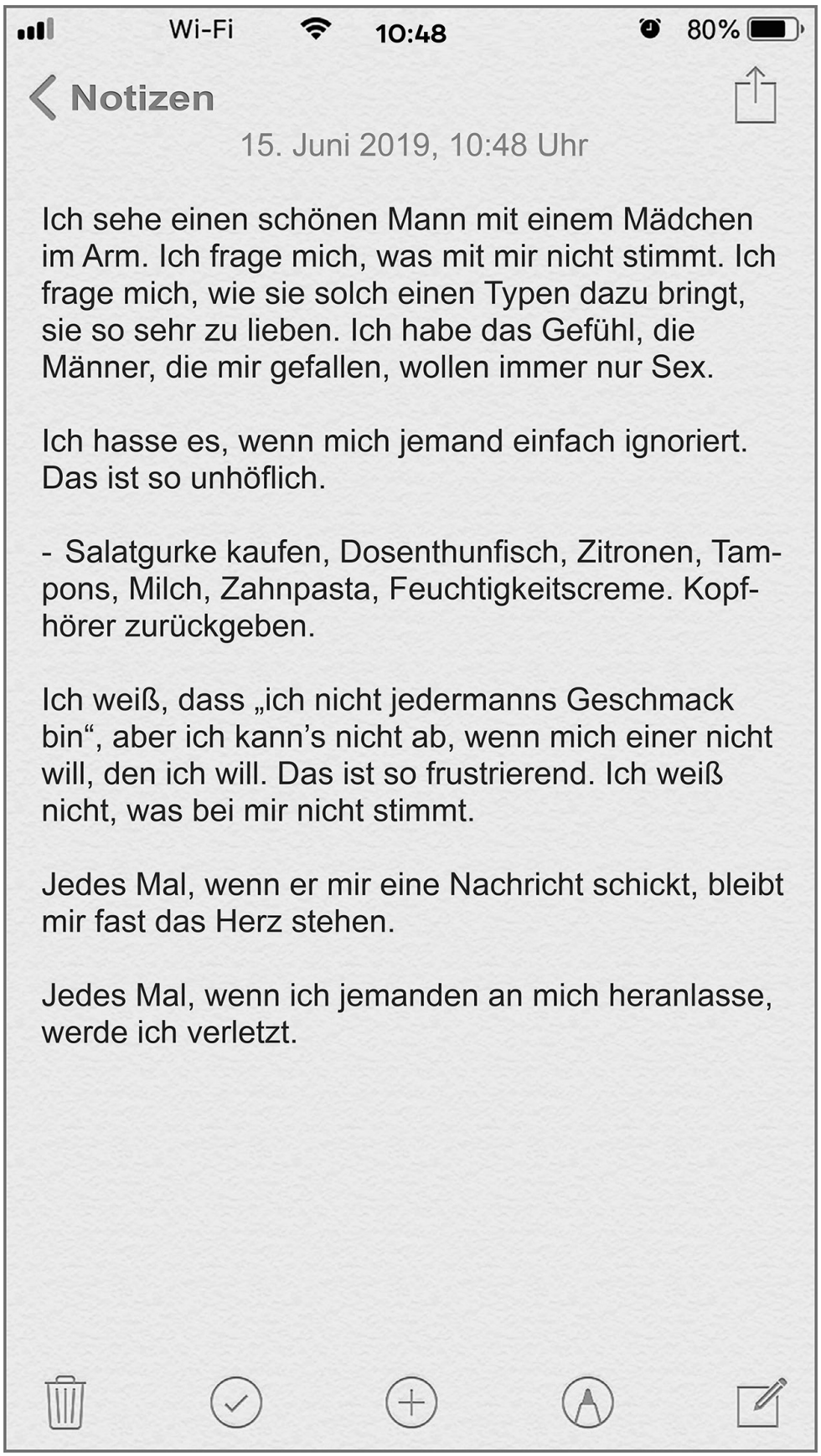
Wi-Fi
10:48
80%
Notizen
15. Juni 2019, 10:48 Uhr
Ich sehe einen schönen Mann mit einem Mädchen im Arm. Ich frage mich, was mit mir nicht stimmt. Ich frage mich, wie sie solch einen Typen dazu bringt, sie so sehr zu lieben. Ich habe das Gefühl, die Männer, die mir gefallen, wollen immer nur Sex.
Ich hasse es, wenn mich jemand einfach ignoriert. Das ist so unhöflich.
- Salatgurke kaufen, Dosenthunfisch, Zitronen, Tampons, Milch, Zahnpasta, Feuchtigkeitscreme. Kopfhörer zurückgeben.
Ich weiß, dass „ich nicht jedermanns Geschmack bin“, aber ich kann’s nicht ab, wenn mich einer nicht will, den ich will. Das ist so frustrierend. Ich weiß nicht, was bei mir nicht stimmt.
Jedes Mal, wenn er mir eine Nachricht schickt, bleibt mir fast das Herz stehen.
Jedes Mal, wenn ich jemanden an mich heranlasse, werde ich verletzt.

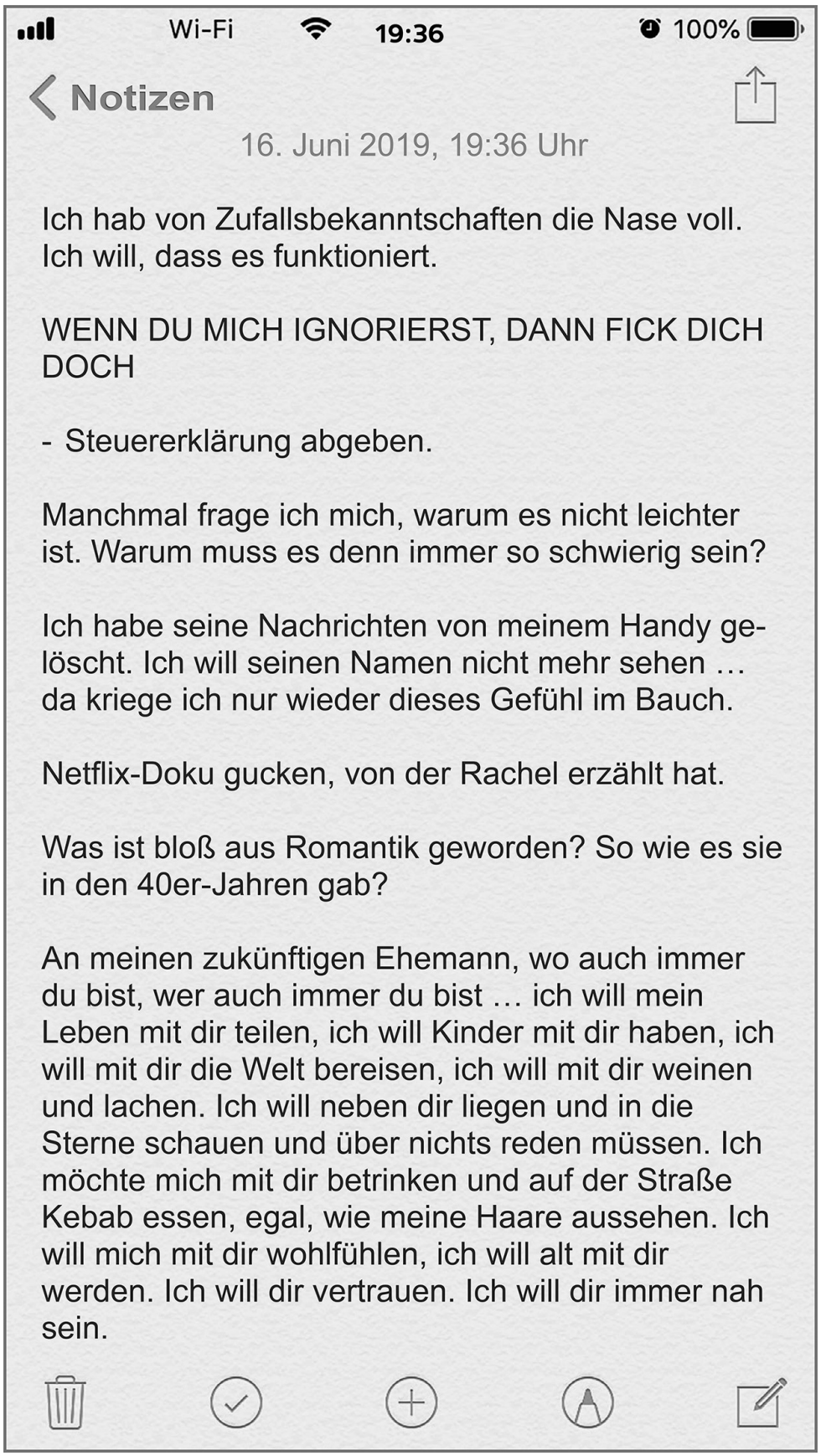
Wi-Fi
19:36
100%
Notizen
16. Juni 2019, 19:36 Uhr
Ich hab von Zufallsbekanntschaften die Nase voll. Ich will, dass es funktioniert.
WENN DU MICH IGNORIERST, DANN FICK DICH DOCH
- Steuererklärung abgeben.
Manchmal frage ich mich, warum es nicht leichter ist. Warum muss es denn immer so schwierig sein?
Ich habe seine Nachrichten von meinem Handy gelöscht. Ich will seinen Namen nicht mehr sehen … da kriege ich nur wieder dieses Gefühl im Bauch.
Netflix-Doku gucken, von der Rachel erzählt hat.
Was ist bloß aus Romantik geworden? So wie es sie in den 40er-Jahren gab?
An meinen zukünftigen Ehemann, wo auch immer du bist, wer auch immer du bist … ich will mein Leben mit dir teilen, ich will Kinder mit dir haben, ich will mit dir die Welt bereisen, ich will mit dir weinen und lachen. Ich will neben dir liegen und in die Sterne schauen und über nichts reden müssen. Ich möchte mich mit dir betrinken und auf der Straße Kebab essen, egal, wie meine Haare aussehen. Ich will mich mit dir wohlfühlen, ich will alt mit dir werden. Ich will dir vertrauen. Ich will dir immer nah sein.

ਅਧਿਆਇ 4

ਤਸਵੀਰ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਕਹਾਣੀ

ਜ਼ਾਰਾ

ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਹਨ ਜਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਇੱਕੋ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਦਲਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬਣਾਉਣ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਗਲਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੁਝ ਜਾਣਕਾਰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ; ਇਹ ਮੇਰੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੁਪਨੇ ਦੇਖਣ ਵਾਲਾ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਅਸਲੀ, ਸਥਾਈ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਕੰਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਨਾਲ ਬਿਤਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਦਾ।
ਜੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ, ਬਸ ਸ਼ਾਇਦ, ਉਹ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਗੇਮਾਂ ਨਹੀਂ ਖੇਡਣੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ। ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਬਰਾਬਰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਪਿਆਰ ਕਰਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਟੀਚਿਆਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਾਂਗੇ। ਕੀ ਇਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ? ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪਰੀ ਕਹਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਰਿਸ਼ਤਾ ਅਸਲੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਿਸ ਪਲ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰੀ ਕਹਾਣੀ ਵਜੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਅਸਲੀਅਤ ਤੋਂ ਭੱਜ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਪਰੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਕਿੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਹਨ? ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ? ਫਿਲਮਾਂ ਵਿੱਚ? ਇੱਕ ਫਿਲਮ ਔਸਤਨ ਦੋ ਘੰਟੇ ਚੱਲਦੀ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਹੀਂ।

ਅਮੇਲੀਆ ਜੋ ਕੁਝ ਗੁਜ਼ਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਇੱਕ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜਾਗਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਜੋ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਚਨਬੱਧ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਕਾਮ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਡੇਟ 'ਤੇ ਜਾਂਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਣ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ, ਪਰ ਹੁਣ ਕੋਈ ਵੀ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਿੱਤ ਸਕਦਾ। ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਤਰਕਹੀਣ ਕਾਮਨਾ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸੱਚੇ ਪਿਆਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਉਲਝਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੱਚਮੁੱਚ ਚੰਗੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਡੇਟ 'ਤੇ ਗਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਸਨ, ਉਹ ਝਟਕੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੇਮਾਂ ਖੇਡ ਰਹੇ ਸਨ? ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਆਕਰਸ਼ਕ, ਚੰਗੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ, ਜਾਂ ਕੂਲ ਲੱਗੇ, ਪਰ ਹੋਰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਕੀ ਜੋ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ? ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਦਿਆਂ, ਕੀ ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਲਈ "ਕੋਈ ਭਾਵਨਾਵਾਂ" ਨਹੀਂ ਸਨ ਜੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦੇ? ਜਾਂ ਕੀ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ? ਕੀ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?
ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਇਹੀ ਦੇਖਦੀ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਕੋਈ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੋਈ ਅਸਲ ਸੰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਸੀਂ ਇਸਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇੰਨੇ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਡੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇੰਸਟਾਗ੍ਰਾਮ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ - ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਥਿਤ "ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤਿਆਂ" ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਨਾਲ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਬਾਕੀ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਉਲਝੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੱਖਾਂ ਫਾਲੋਅਰਜ਼ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਬੁਰਾਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਕੰਪਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿੰਗਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਪੋਸਟ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਿੰਗਰੀ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਨਦੀ ਸੀ, ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਜੋ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਬਹੁਤ ਖਾਸ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ,

ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਪਸੰਦਾਂ ਲਈ। ਪਰ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਦੀ ਸੀ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਜਿਨਸੀ ਤਸਵੀਰ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੈਕਸੁਅਲ ਬਣਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਦਰਅਸਲ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਲੈਂਸ ਰਾਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਹਰ ਕੋਈ ਇੰਸਟਾਗ੍ਰਾਮ 'ਤੇ ਇਹ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਮਸ਼ਹੂਰ ਇੰਸਟਾਗ੍ਰਾਮ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਦਿਖਾਏ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥੋਂ ਮੇਰਾ ਫ਼ੋਨ ਖੋਹ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਕਰੀਅਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਐਲਨ ਡੀਜੇਨੇਰਸ, ਓਪਰਾ, ਐਮਿਲਿਆ ਕਲਾਰਕ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਭਿਨੇਤਰੀਆਂ, ਗਾਇਕਾਵਾਂ, ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਔਰਤਾਂ, ਆਦਿ ਵਰਗੇ ਲੋਕ ਦਿਖਾਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੈਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ, ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਪੋਸਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਜਾਗਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਸੀ।
ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ ਜੇਕਰ ਦੂਜੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪੋਸਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਜ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ, ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਾਈਕਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮੈਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਜਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਤਮਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ; ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਵਧੇਰੇ ਸਵੈ-ਚੇਤੰਨ ਅਤੇ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਬਣਾਇਆ। ਇਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਸੀ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਮੂਡ 'ਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ। ਜੇਕਰ ਮੇਰੀ ਨਵੀਨਤਮ ਪੋਸਟ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਪੋਸਟ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਲਾਈਕਸ ਮਿਲੇ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ "ਮਨਜ਼ੂਰੀ" ਲਈ, ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਵਧ ਗਈ। ਇਹ ਸਭ ਉਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ 'ਤੇ ਕਲਿੱਕ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁਝ ਪੋਸਟ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਔਨਲਾਈਨ ਪੋਸਟ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਤਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਆ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਇੰਸਟਾਗ੍ਰਾਮ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸ

ਜੇ ਇਹ ਸੱਚਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਡਰ ਇੰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਇੰਨਾ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਛਾ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫੜ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨ ਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਂਦੀ; ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਤਰਕਹੀਣ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਰਥਹੀਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਛਾ ਝੂਠੀ ਹੈ, ਸਤਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਪਰ ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਆਕਰਸ਼ਕ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਇਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ।
ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਬਿਹਤਰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੰਬੀਆਂ ਗੱਲਾਂਬਾਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦਿਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੇਚੈਨ ਲੱਗ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੇਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੀ ਬਜਾਏ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਦਿਆਲਤਾ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਘੱਟ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਸਲ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਲੇਟ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਜੀਵਨ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਦਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਜੋ ਮੇਰੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਔਖਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਦੇ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ।

ਅਧਿਆਇ 5

ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ

ਅਮੇਲੀਆ

ਜਦੋਂ ਡੇਟਿੰਗ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੱਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ। ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਕੋਈ ਦੋ ਲੋਕ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕੋ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਹੀਂ ਜੁੜਦੇ
- ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ "ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ" ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਦਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਸ ਸਭ ਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਲਗਾਤਾਰ ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਹ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਖੇਡ ਰਹੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਫਿਰ ਮੇਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੈਨੂੰ ਹਾਵੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ, ਆਪਣਾ ਭਰੋਸਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਉਸਦੇ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੌਂਪ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਿੱਧਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।
ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਦਿਆਂ, ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਤ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਮੇਰੀ ਮੂਰਖਤਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਕਲਪਨਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਭੱਜ

ਗਈ। ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਭੱਜ ਗਈ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਤਰਕ ਨਾਲ ਸਹੀ ਸੀ, ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚਲਾਕੀ ਖੇਡਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਆਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਕੀ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਉਹੀ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਏਗਾ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਮਰਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਅਤੀਤ ਦੇ ਲੋਕ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਉਹ ਇਹ ਸਭ ਦੂਜੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਵੇਂ ਮਰਦਾਂ ਤੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਮਿਲਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਦੁਖੀ ਹੋਣ ਦਾ ਡਰ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਕਿਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਹੋਣ ਜੋ ਉਸ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦੇ ਜੋ ਮੈਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਜੋ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਚਿੰਬੜਿਆ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ।
ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਪਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇੱਜ਼ਤ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਮੇਰਾ ਹੰਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਹੁਣ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਕੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇਹ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਡਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਅਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਅਸਥਿਰਤਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਕਸਰ ਖੇਡੇ ਜਾਣ ਤੋਂ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮੈਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸਾਰੀ ਚੰਗੀ ਸਲਾਹ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਪੁਰਾਣੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਕਾਸਟ ਦੇ ਨਾਲ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਜਨੂੰਨ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਤਰਕ ਅਤੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਭਾਵੁਕ ਸੁਨੇਹੇ ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ (ਜਾਂ ਤਾਂ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ) ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਸੁਨੇਹਾ ਨਹੀਂ ਭੇਜਦਾ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪੰਜ ਵਾਰ ਹੋਰ ਸੰਪਾਦਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜਦਾ, ਪਰ ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਹਾਰ ਮੰਨ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਭੇਜੋ 'ਤੇ ਟੈਪ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲਵੇਗਾ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਨੂੰ ਘੱਟ ਹੀ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਮੂਰਖ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੰਨੀ ਵਾਰ ਲੰਘਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਡੇਟਿੰਗ ਦੇ ਪੂਰੇ ਆਧੁਨਿਕ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਓਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਲਗਭਗ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਰੁਕ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ... ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ, ਅਸੀਂ ਕੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ।
ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਬਟਨ ਦੇ ਛੂਹਣ 'ਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਕੱਪੜੇ, ਫਿਲਮਾਂ, ਜਾਣਕਾਰੀ - ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਿਆਰ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰੇ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਬੇਸਬਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਤੁਰੰਤ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਪਹਿਲੀ ਡੇਟ 'ਤੇ ਕੁਝ ਗਲਤੀਆਂ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੌੜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਖੈਰ, ਇਮਾਨਦਾਰ ਹੋਣ ਲਈ, ਅਕਸਰ ਪਹਿਲੀ ਡੇਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਵੀ ਕੁਝ ਗੁਣ ਹਨ - ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਹਾਂ ਜੋ ਗੜਬੜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਅਸਥਿਰਤਾ ਖੁਦ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਜੇ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੜਬੜ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ, ਭੱਜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਕ੍ਰੀਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਵਾਈਪ ਨਾਲ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਇੰਨੇ ਬਦਲੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਇੰਨੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਬਦਲੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਰ ਪੀੜ੍ਹੀ, ਲੋਕ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਸਫਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਮੇਰੀ ਮੰਮੀ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ।" ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਪਿਆਰ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਚੁਣਦੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਵੇਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਸਵੈ-ਪਿਆਰ ਦੀ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜੋ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ?
ਕਈ ਵਾਰ ਲੋਕ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਬਾਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ; ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।" ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿੰਨਾ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਬਾਹਰੋਂ ਦੇਖਣਾ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨਾ ਇੰਨਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕਾਸ਼ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਲਗਾਤਾਰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜਾਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ - ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਇਹ ਸਿੱਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁਆਚਿਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਉਦਾਸ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ, ਜਾਂ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਬਾਹ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਸਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਦਿੱਤਾ।
ਕੁਝ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਪਰ ਇਸਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ

ਨਹੀਂ ਪਿਆ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਿ ਮੈਂ ਲਗਾਤਾਰ ਬਹਾਨੇ ਬਣਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਹੀ ਇੱਕ ਸੁਨੇਹੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਕਿਉਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲੱਗਿਆ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਲੱਗਿਆ। ਕਿ ਮੈਂ ਲਗਾਤਾਰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਜਾਂਚ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਕੀ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇੰਸਟਾਗ੍ਰਾਮ 'ਤੇ ਮੇਰੀ ਤਸਵੀਰ ਪਸੰਦ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਸਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿਵੇਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ; ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਭਾਵਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਦਿਮਾਗ ਅਤੇ ਦਿਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।
ਤਰਕ ਨਾਲ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਕੀ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ? ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ; ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਹੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਗਲਤ, ਜਾਂ ਮੂਰਖਤਾ, ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਕੁਝ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਅਣਚਾਹੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ। ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਮੂਰਖ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸ ਖਿਤਾਬ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ।

ਅਧਿਆਇ 6

ਮੋਹਿਤ

ਜੈ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ (ਜੋ ਕਿ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕਦੇ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ), ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਿੱਖਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਜੋ ਪਿਆਰ ਹੈ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨਰਮ ਦਿਲ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਢੁਕਵੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਘੰਟਿਆਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਸੁਨੇਹਿਆਂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਵਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮਹਿਲਾ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਇਆ। ਮੈਂ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦੂਜੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਰਜਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਉੱਥੇ ਵੀ, ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਪਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਪੱਧਰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਆਡੀਟਰ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪੀਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਸੀ - ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਪਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀਤੀਆਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਰੰਤ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਹੀ ਜਵਾਬ ਮਿਲਦਾ ਸੀ: "ਕੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ? ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਉਂਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ... ਮੈਂ ਕੁਝ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ... ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਓ।" ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਸੂਸੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਕੀ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਦੂਰ ਰੱਖ ਕੇ ਹੀ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ? ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਜਮੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਘੱਟ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੋਚਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਵੀ ਦਿਲ ਟੁੱਟਣ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹਨ; ਪਿਆਰ ਇੰਨਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ

ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਦੋਵੇਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੱਸ ਕੇ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰ ਬੇਅੰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਬਹੁਤ ਸਮਝਦਾਰ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਦ੍ਰਿੜ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਕੁਝ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਮਾਸੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੈ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੈਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਆਪਣੀ ਅੰਦਰਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਪਿਆਰ ਮੇਰਾ ਅੰਤਮ ਟੀਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਮੇਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੇਧ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੰਨੀ ਸਰਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਹੁਣ, ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੀ ਹਾਂ ਜਾਂ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਕੱਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹਾਂ। ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀ ਹੋਈ, ਜਾਂ ਤੁਰਦੀ ਹੋਈ - ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਕਹਿੰਦੀ ਹਾਂ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉੱਥੇ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ, ਮੈਂ ਬਸ ਇਹ ਸੋਚਦੀ ਹਾਂ, ਪਰ ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦੀ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਔਰਤ ਵਾਂਗ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੀ ਨਾਲ ਵਾਲੀ ਕਾਰ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ "ਗੱਲਾਂ" ਕਰਦੇ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਬਲੂਟੁੱਥ ਕਾਲ 'ਤੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਗੰਭੀਰ ਹੋ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ? ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ। ਇੱਕ ਦਿਨ, ਕੋਈ ਕੁੜੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਪਛਤਾਵਾ ਹੋਵੇਗਾ।" ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ।
ਇਸ ਸਾਰੀ ਬਕਵਾਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਅਜੀਬ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਾਂ। ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਮੈਂ ਗੂਗਲ 'ਤੇ ਖੋਜ ਕੀਤੀ "ਕਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਈਏ।" ਹਰ ਕੋਈ ਲਗਭਗ ਇੱਕੋ ਗੱਲ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਉਸਦੀ ਸਲਾਹ ਸੀ: "ਸਾਰਾ ਸੰਪਰਕ ਕੱਟ ਦਿਓ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰੋ।" ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਬ੍ਰੇਕਅੱਪ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਉਸ 'ਤੇ ਜਾਦੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਾਗਲਪਨ ਅਤੇ ਹਤਾਸ਼

ਹਿੰਮਤ ਹੁੰਦੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਹੋਰ ਵੀ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਗੁਆ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਉਹ ਵਾਪਸ ਫ਼ੋਨ ਵੀ ਕਰੇਗਾ? ਮੈਂ ਕਦੇ ਸੋਚਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇੰਨਾ ਸਵੈ-ਚੇਤੰਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਂਗਾ। ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਇੰਨੇ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਸਾਡੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਛੂਤ ਵਾਲੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨਿਮਰਤਾ ਯਾਦ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੁਸਕਰਾਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਵੀ ਮੁਸਕਰਾਏ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਉਸਦੀ ਅਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਨਿਮਰਤਾ ਸਮਝ ਲਿਆ ਸੀ। ਕੀ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਡੂੰਘੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਸਨ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈਆਂ? ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਇਹੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਦੇਖਿਆ। ਉਸਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਦੀ ਸਮਝ ਵੀ ਵਧੀਆ ਸੀ। ਜੈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਮੁੰਡਾ ਸੀ।
ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਕਈ ਵਾਰ ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ ਇਕੱਠੇ ਬਿਤਾਉਣ ਲਈ ਜਲਦੀ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੇ ਸੀ। ਉਹ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਲੇਟਦੇ ਸੀ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਘੰਟਿਆਂ ਬੱਧੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਕਿਹੋ ਜਿਹੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੜਬੜ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੈਕਸੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸਾਡੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਸਿਰਹਾਣੇ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅੱਖ ਦੇ ਕੋਨੇ ਤੋਂ ਉਸ ਗੂੜ੍ਹੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਦੇਖਿਆ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਗੁਦਗੁਦਾਈ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਈ। ਉਸਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਫਿਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਵਾਂਗ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ "ਜਵਾਨ ਪਿਆਰ" ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਪਿਆਰ ਪਾਗਲ ਸੀ, ਪਰ ਆਜ਼ਾਦ ਸੀ।
ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਸਾਥ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਮਹਿੰਗੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ, ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਮੇਰੇ ਗੱਲ੍ਹ 'ਤੇ ਹੱਥ ਮਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ। ਮੇਰਾ ਉਸ ਲਈ ਕੁਝ ਮਤਲਬ ਸੀ। ਦੂਸਰੇ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਸਲੀ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿਆਂ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਲਈ ਕੁਝ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ?

ਅਧਿਆਇ 7

ਕਾਲ

ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫ਼ੋਨ ਦੀ ਘੰਟੀ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਭਾਲ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਉੱਥੇ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ। "UNFICATION" ਤੋਂ ਇੱਕ ਕਾਲ। ਕੀ ਇਹ ਉਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?

"ਹੈਲੋ?"
"ਹੇ ਮੇਰੇ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ, ਤੂੰ ਕਿਵੇਂ ਹੈਂ?"
"ਤੁਹਾਡਾ ਨੰਬਰ ਅਚਾਨਕ ਅਣਜਾਣ ਕਿਉਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਲਾਂ ਲੈਣ ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਅਮੇਲੀਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਮਾਸੀ ਕੈਟ ਦੇ ਲੈਂਡਲਾਈਨ ਤੋਂ ਫ਼ੋਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਂ," ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਤੁਹਾਡੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ," ਮੈਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੀ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
ਫ਼ੋਨ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਲੇਟ ਗਿਆ।
"ਮੈਂ ਚਿੰਤਤ ਹੋ ਕੇ ਬਹੁਤ ਥੱਕ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਮੰਮੀ। ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਾਂ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ... ਮੇਰੀ ਨੌਕਰੀ, ਆਦਮੀ, ਇੱਥੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਮਦਦ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ।"
"ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਮਨੋਰੋਗ ਚਿਕਿਤਸਕ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮਦਦ ਕਿਉਂ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚਿਕਿਤਸਕ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਉੱਥੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ?"

"ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਮੈਂ ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਦੱਸਣ ਜਾ ਰਹੀ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਰੀਅਰ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਮਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਿਸਦੇ ਕੁਝ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵੀ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਮੇਲੀਆ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲਦੀ; ਇਹ ਮੇਰੀ ਗਲਤੀ ਸੀ।"
ਮੈਂ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਮਾਸੀ ਕੈਟ ਨੂੰ ਚੀਕਦੇ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਸੀ: "ਉਹ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ! ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ!"
"ਹਰ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਉਹ ਪਸੰਦ ਸੀ। ਡੈਡੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਲਦੇ ਸੀ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਅਸੀਂ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ, ਸਾਡਾ ਪਰਿਵਾਰ ਅਜੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਸਦਾ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਅਸਲੀ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਰਾਦਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ।"
"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਪਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਮੰਮੀ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਧੱਕ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, 'ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਕਿੰਨੇ ਆਦਮੀ ਹਨ' ਜਾਂ 'ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?'"
"ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬ੍ਰੇਕਅੱਪ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੋਂ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਾਂਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਧੀ ਹੋ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸਣਾ ਪਵੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ," ਮੇਰੀ ਮੰਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਅਤੇ ਡਰਪੋਕ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਛੁੱਟੀਆਂ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਟੈਕਸਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਦੇ, ਪਰ ਸੋਚੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਿਲੋਗੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁੰਦਰ ਕੁੜੀ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਦਮੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜ਼ਹਿਰ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਨੂੰ ਅੱਗੇ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ," ਮੈਂ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪਛਾਣਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਔਖਾ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੰਝੂ ਸੁਕਾਉਣੇ ਪੈਣਗੇ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਨਾ ਪਵੇਗਾ।"
ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਪੂੰਝੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕੀਤਾ। "ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਦਰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਹੁਣ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਲਗਾਤਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਉਸ ਨਾਲ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਉਸ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨਵੇਂ ਆਦਮੀਆਂ ਕੋਲ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਜੈ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਹ ਮਹਾਨ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲ ਵੱਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਕੀ ਹੈ?"
"ਇਹ ਕੀ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਸਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਲੱਭ ਰਹੇ ਹੋ, ਪਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।" "ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਉਹੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸਨ।" "ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲ ਟੁੱਟਣਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਖਦਾਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ... ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਰੀ ਦਿਸ਼ਾ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਭਵਿੱਖ ਲੱਖਾਂ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੇਵੱਸ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਸਮੇਂ, ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਟੀਚਾ - ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ - ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਭਵਿੱਖ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਘੱਟ ਸੋਚੋਗੇ। ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ।"
"ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂ, ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਸੀ," ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਯਾਦ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ।

"ਉਸਨੂੰ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹਨ, ਮੇਰੇ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ, ਪਰ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ; ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇੰਸਟਾਗ੍ਰਾਮ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹਿਆ..."
"ਅਤੇ ਕੀ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, 'ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਆਕਰਸ਼ਕ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਕੀਕਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ।' ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਚੱਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ 'ਜਾਗ ਜਾਵੇਗਾ,' ਪਰ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ-ਥੋੜ੍ਹਾ ਕਰਕੇ ਥਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਾਰਸੀਸਿਸਟਿਕ ਹੈ।"
"ਇਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਅਤਿਕਥਨੀ ਹੈ, ਮੰਮੀ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
"ਨਹੀਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਆਮ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਬੋਲਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹਾ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਵਰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ, ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਜਿਸਨੂੰ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਦੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦੇ ਸੱਦਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਦੀ ਦੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਸਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਅਮੇਲੀਆ। ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਨਿੱਘ ਸੀ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਹਮਦਰਦੀ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੁਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੇਖੋ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਹੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਸਭ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।
"ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ। ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸੱਚ ਕਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਹੁਣ ਕੀ ਸੋਚਣਾ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਤੇਰੇ ਲਈ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਮੇਲੀਆ।
ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਥੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੁਕਤਾ ਹੈ," ਮੰਮੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
ਮੈਂ ਪਾਣੀ ਲੈਣ ਲਈ ਸਿੰਕ ਕੋਲ ਗਿਆ।

"ਅੱਜ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਇੰਸਟਾਗ੍ਰਾਮ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪੋਸਟ ਦੇਖੀ ਸੀ। ਕਿੱਥੇ ਸੀ...?"
"ਮੰਮੀ, ਇੱਕ ਸਕਿੰਟ ਰੁਕੋ। ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਇੱਕ ਫ਼ੋਨ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਟੋਕਿਆ। "ਹਾਏ ਰੱਬਾ!"
"ਕੀ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ।"
"ਕਿਓਂ?"
"ਜੈ। ਸ਼ੀਟ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਿਆ।
"ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦਿਓ," ਮੰਮੀ ਨੇ ਜਲਦੀ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਲਈ ਵੱਜਣ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। "ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਰੁਕੋ," ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ।

"ਹੈਲੋ?"
"ਓਏ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਓਏ! ਬਿਲਕੁਲ ਵਧੀਆ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ?" ਮੈਂ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ, ਆਪਣੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ।
"ਸੱਚ ਦੱਸਾਂ ਤਾਂ, ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਬਿਮਾਰ ਸੀ; ਮੈਂ ਪਿਛਲਾ ਹਫ਼ਤਾ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਬਿਤਾਇਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ? ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਸਭ ਕੁਝ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਗੱਲ ਕੀਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਨਬੀ। ਦਫਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਦਾ ਵੀਕਐਂਡ 'ਤੇ ਜਨਮਦਿਨ ਸੀ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਸੀ," ਮੈਂ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਸੋਚਿਆ।
"ਓਹ, ਵਧੀਆ। ਮੈਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਇਲਾਕੇ ਵੱਲ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਵਿੱਚ ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਿਵਾਰ ਕਿਵੇਂ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਸਹਿਜਤਾ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਓਹ, ਅੱਛਾ। ਕੱਲ੍ਹ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਮਿਲਾਂਗਾ।"
"ਆਹ, ਹਾਂ... ਉਹ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਰਾਖਸ਼ ਜੋ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਪਿਆਰਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵੇਲੇ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਕੁਝ ਖਾਸ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਬਸ ਆਰਾਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਉਸਦੇ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।
"ਓਹ, ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ। ਕੀ ਮੈਂ ਕੋਈ ਮਾੜਾ ਸਮਾਂ ਚੁਣਿਆ?"

"ਨਹੀਂ, ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਕੀ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ, ਇੱਕ ਸੁਝਾਅ ਯਾਦ ਆਇਆ ਜੋ ਮੈਂ ਔਨਲਾਈਨ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ: ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਹਿਲਾਂ ਫ਼ੋਨ ਕਾਲ ਖਤਮ ਕਰੋ।
"ਠੀਕ ਹੈ, ਵਧੀਆ, ਖੈਰ, ਮੈਂ ਬੱਸ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਧੰਨਵਾਦ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੁਬਾਰਾ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਨ ਸ਼ੁਭ ਰਹੇ।"
"ਤੁਸੀਂ ਵੀ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
ਮੈਂ ਮੰਮੀ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਗਿਆ। "ਮੰਮੀ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਹੋ?"
"ਹਾਂ। ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ?"
"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਉਹ ਆਮ ਨਾਲੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ... ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਦਾਸ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉਸਨੂੰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੱਟਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਵਾਂਗੀ। ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਤੂੰ ਉਸ ਲਈ ਤਰਸ ਰਹੀ ਹੈਂ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਬਹੁਤਾ ਨੀਵਾਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ," ਮੰਮੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਡੇਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ?"
"ਜੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਇਰਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਮਿਲਦੀ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੁਝ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਚੰਗੀ ਕੁੜੀ... ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਮਾਣ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੇ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਦੁੱਖ ਝੱਲ ਰਹੇ ਹੋ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਹੇ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੈਣਾ ਵੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਮੰਮੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਠੀਕ ਹਾਂ। ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੇਰੇ ਮੋਢਿਆਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਭਾਰ ਉਤਰ ਗਿਆ ਹੋਵੇ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਮੈਂ ਦੁਖਦਾਈ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ।
"ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰੇਚਲ ਹੁਣੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਈ, ਅਸੀਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗੇ," ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।
"ਅਮੇਲੀਆ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਨਰਮੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ ਹੈ।" "ਠੀਕ ਹੈ, ਮੰਮੀ, ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਜਲਦੀ ਮਿਲਦੇ ਹਾਂ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

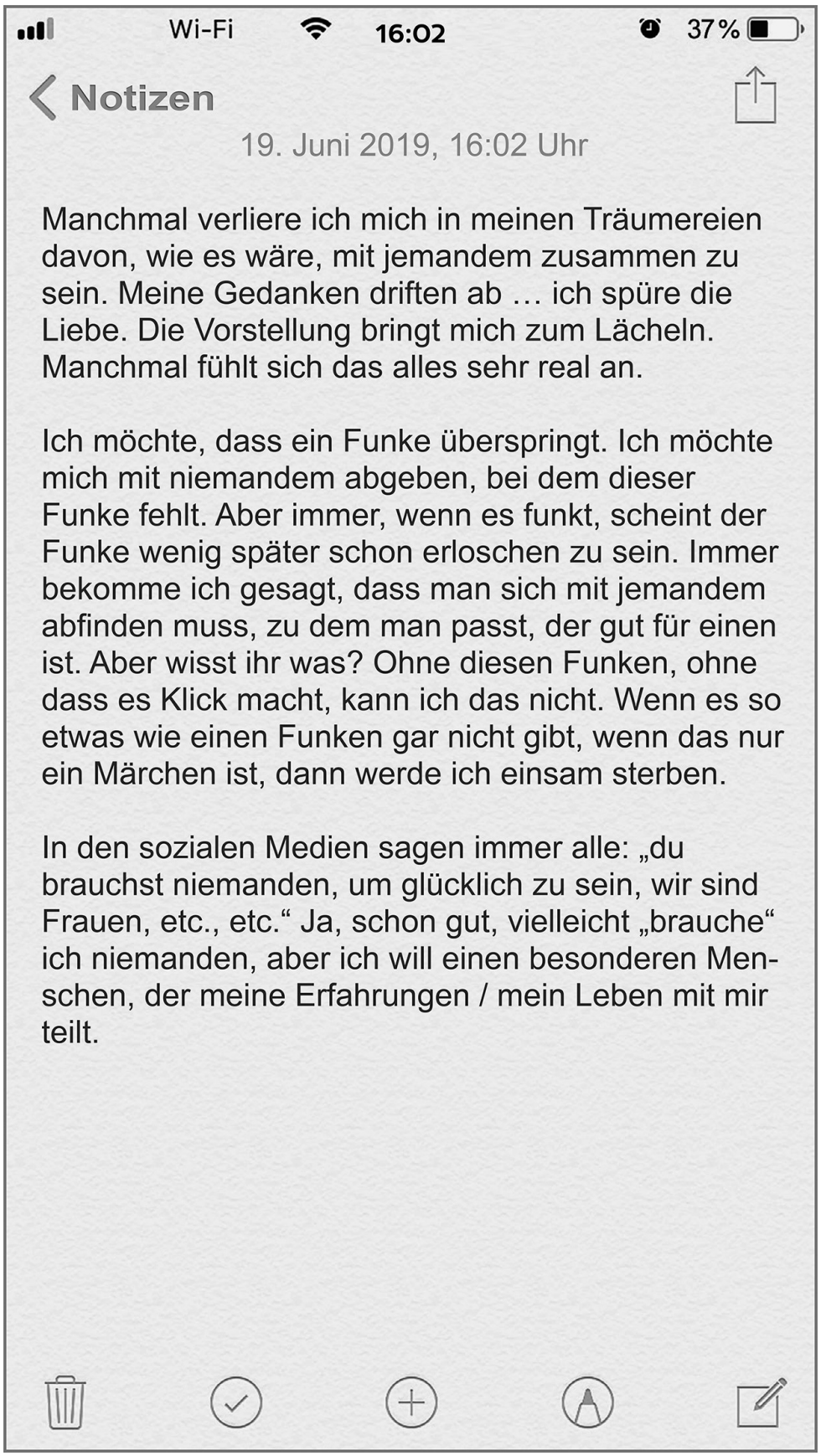
Wi-Fi
16:02
37 %
Notizen
19. Juni 2019, 16:02 Uhr
Manchmal verliere ich mich in meinen Träumereien davon, wie es wäre, mit jemandem zusammen zu sein. Meine Gedanken driften ab … ich spüre die Liebe. Die Vorstellung bringt mich zum Lächeln. Manchmal fühlt sich das alles sehr real an.
Ich möchte, dass ein Funke überspringt. Ich möchte mich mit niemandem abgeben, bei dem dieser Funke fehlt. Aber immer, wenn es funkt, scheint der Funke wenig später schon erloschen zu sein. Immer bekomme ich gesagt, dass man sich mit jemandem abfinden muss, zu dem man passt, der gut für einen ist. Aber wisst ihr was? Ohne diesen Funken, ohne dass es Klick macht, kann ich das nicht. Wenn es so etwas wie einen Funken gar nicht gibt, wenn das nur ein Märchen ist, dann werde ich einsam sterben.
In den sozialen Medien sagen immer alle: „du brauchst niemanden, um glücklich zu sein, wir sind Frauen, etc., etc.“ Ja, schon gut, vielleicht „brauche“ ich niemanden, aber ich will einen besonderen Menschen, der meine Erfahrungen / mein Leben mit mir teilt.

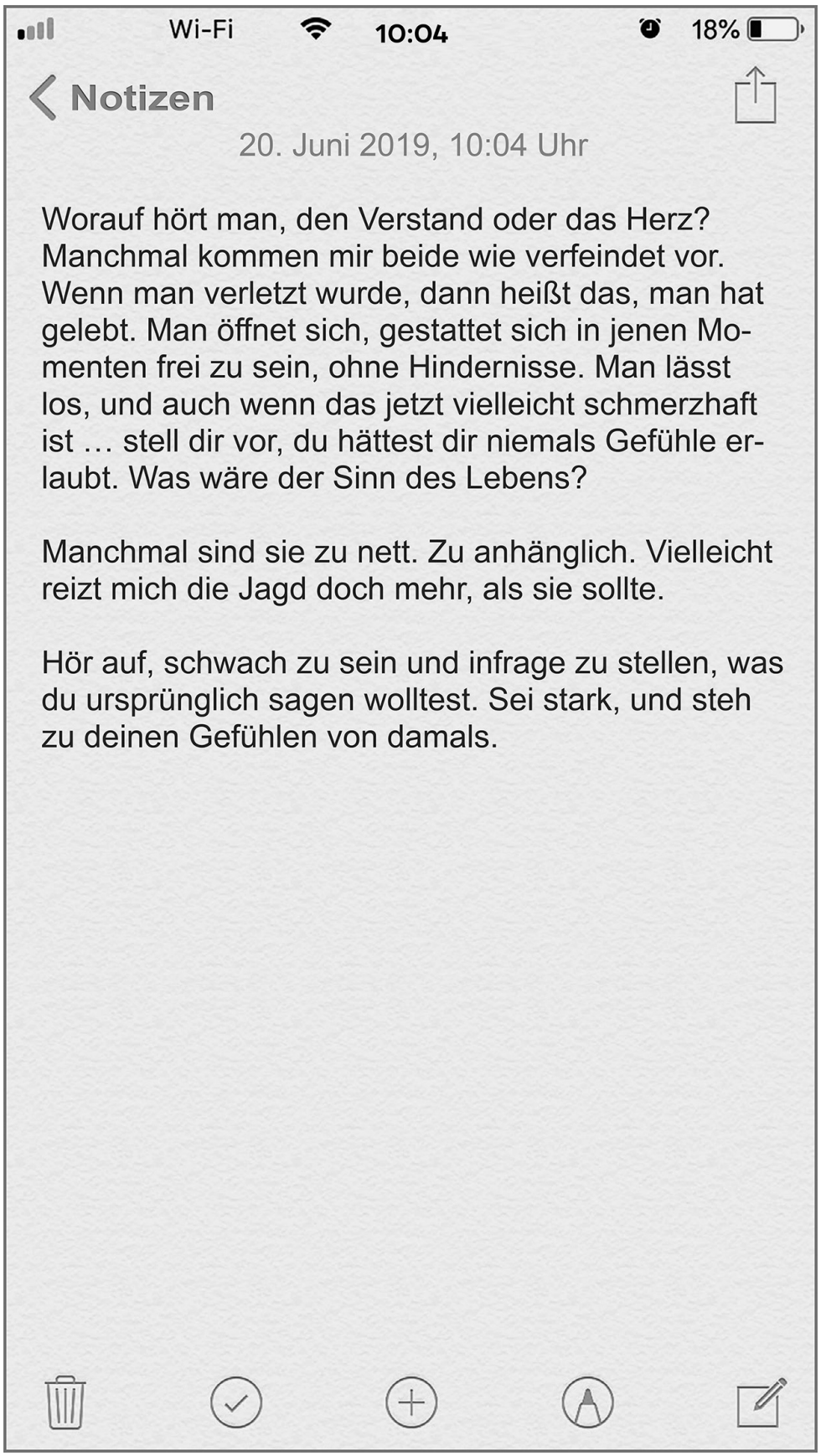
Wi-Fi
10:04
18%
Notizen
20. Juni 2019, 10:04 Uhr
Worauf hört man, den Verstand oder das Herz? Manchmal kommen mir beide wie verfeindet vor. Wenn man verletzt wurde, dann heißt das, man hat gelebt. Man öffnet sich, gestattet sich in jenen Momenten frei zu sein, ohne Hindernisse. Man lässt los, und auch wenn das jetzt vielleicht schmerzhaft ist … stell dir vor, du hättest dir niemals Gefühle erlaubt. Was wäre der Sinn des Lebens?
Manchmal sind sie zu nett. Zu anhänglich. Vielleicht reizt mich die Jagd doch mehr, als sie sollte.
Hör auf, schwach zu sein und infrage zu stellen, was du ursprünglich sagen wolltest. Sei stark, und steh zu deinen Gefühlen von damals.

ਅਧਿਆਇ 8

ਔਰਤ

ਮੰਮੀ

ਮੈਂ ਬਵੰਜਾ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਡੇਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨੂੰ ਘੱਟ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਪਾਗਲ ਚੰਗਿਆੜੀ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਭੜਕ ਉੱਠਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਓਨੀ ਹੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬੁਝ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਗੱਲਬਾਤ ਬਾਰੇ ਕੀ? ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਜੁੜਨਾ? ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ—ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਸੰਦਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ? ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਕਿ ਦੂਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਕਹੇ ਵੀ? ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਣਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਕੁੜੀਆਂ, ਮੇਰੀ ਧੀ ਸਮੇਤ, ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, "ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ?" ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਚਿੰਬੜੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ... ਜਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅੰਤਰੀਵ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਇਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਹਿਲੇ ਹੌਟ ਮੁੰਡੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁੱਟਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।
ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਗਣ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਆਦਮੀ ਕੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਮੌਕੇ ਦੇਣ ਲਈ ਲੜੇਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਆਤਮਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਮਿਲਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਮਰਦ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਔਰਤਾਂ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਝਟਕਿਆਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਨਹੀਂ ਲਪੇਟ ਸਕਦੀ। ਜਦੋਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਦਫ਼ਤਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ, "ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ?" ਬੇਸ਼ੱਕ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀ ਹਨ ਜੋ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੰਦਗੀ ਵਾਂਗ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜੀਵਾਂ ਲਈ ਸਾਡਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਿਆਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਓਨਾ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਬਕ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਆ: ਕਿ ਲੋਕ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਕੰਟਰੋਲ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਾਲ ਲੱਗ ਗਏ।
ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਸਾਰੀਆਂ ਬਕਵਾਸਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਅਤੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਵਚਨਬੱਧ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਇਕੱਠੇ ਜੀਵਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੀ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਆਪਸੀ ਖਿੱਚ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ: "ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਕੀ ਹਨ? ਉਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ? ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਕੀ ਹਨ? ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?" ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵਾਂਗ ਬੈਠ ਕੇ ਹਰੇਕ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਟਿੱਕ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਵਿਚਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਔਖਾ ਹਿੱਸਾ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਨਾ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹੀਆਂ। ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਕੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕਈ ਅਸਫਲ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ। ਅਮੇਲੀਆ ਦੇ ਸੌਤੇਲੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਵਿਆਹੇ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਡੇ ਸਾਂਝੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਦੇ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲੀ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕੁਝ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਮੈਂ ਸੈਂਤੀ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ।

ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਉਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨ ਦਿੰਦੀ ਹੈ; ਉਹ ਇਕੱਲੀ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਖੀਏ, ਤਾਂ ਸਾਡੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਦੂਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਅਮੇਲੀਆ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਉਹ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰੇਗਾ, ਉਸਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਦੁਖੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਏਗਾ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਚਰਿੱਤਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝਲਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਉਸਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੋਣ ਤੋਂ ਡਰਾਇਆ। ਇਹ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਸਤੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਉਦਾਸ ਖੇਡ ਹੈ। ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ, ਵਧੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵਚਨਬੱਧ ਹੋਣ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ ਜੋ ਸਤਹੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ।
ਦੂਸਰੇ ਅਕਸਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੰਗੀ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਇਹ ਹੋਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ," ਜਾਂ "ਇੱਕ ਦਿਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੀ ਸਲਾਹ ਮਿਲੇਗੀ।" ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਲਾਹ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਹਿੱਸਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਡੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮੀਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ "ਇੱਕ" ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਹਰ ਕੋਈ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਅਧਿਆਇ 9

ਹਮਦਰਦੀ

ਮੈਂ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਬਚੀ ਹੋਈ ਥਾਈ ਕਰੀ ਫਰਿੱਜ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਲਈ। "ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਰੇਚਲ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਆਪੇ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਹੁਣ ਜੋ ਨਵਾਂ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਆਪਾ ਬਣਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਚੱਲੋ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਰਗੇ ਆਦਮੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਉਣਗੇ," ਰੇਚਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ, ਆਪਣੀ ਚਾਹ ਦੀ ਘੁੱਟ ਭਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਖਾਣਾ ਚੁਣਦੇ ਹੋਏ।
"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਸਕਾਂ।"
ਰੇਚਲ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨੀ ਆਸਾਨ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜ਼ਹਿਰ ਨਾਲ ਚਿੰਬੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।"
"ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਸ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਕ੍ਰਿਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਵੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕ੍ਰਿਸ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਮਝ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਉਂ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਆਇਆ," ਰੇਚਲ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਖੀਰ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਕ੍ਰਿਸ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਤੋੜਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ

ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦਿਨ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜੈ ਕ੍ਰਿਸ ਤੋਂ ਈਰਖਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕ੍ਰਿਸ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲੇ ਸੀ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਰੋਲਰਕੋਸਟਰ ਸਵਾਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ: ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਸੀ, ਟੁੱਟ ਗਏ, ਦੁਬਾਰਾ ਜੋੜੇ ਬਣੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਿਰਫ਼ ਦੋਸਤ। ਸੱਚ ਕਹੀਏ ਤਾਂ, ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹੇ, ਪਰ ਸਾਡਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਤਲਬ ਸੀ। ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵਧੇਰੇ ਤੀਬਰਤਾ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸੀ, ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਖਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਘੱਟ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਭਰਾ ਵਾਂਗ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਉਸਦੀ ਹੁਣ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਲਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਇਤਫ਼ਾਕ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਚੰਗੇ ਮਰਦ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਫੇਅਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਖਿੱਚ ਘੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਿਸ਼ਤਾ ਅਕਸਰ ਦੋਸਤੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵੱਲ ਮੈਂ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਉਹਨਾਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੇ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਗੂੜ੍ਹੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਅਤੇ ਦੋਸਤੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਆਕਰਸ਼ਣ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਫਿੱਕਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸੰਪਰਕ ਜਾਂ ਤਾਂ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਦੋਸਤੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਸੱਚਮੁੱਚ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ ਬਣ ਗਏ। ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕ੍ਰਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਉਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ; ਮੈਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸੰਪਰਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਲਈ ਇਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਜੈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੇ ਵਿਚਾਰ ਪਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਰਦ ਕਦੇ ਵੀ ਸਿਰਫ਼ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ; ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੌਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਵੀ ਹੋਣ, ਕੌਣ ਕਹੇ ਕਿ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ?
"ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਤਰਸਯੋਗ ਸੀ," ਮੈਂ ਰੇਚਲ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਮਿਸ਼ਰਤ ਨਸਲ ਦੇ ਕੁੱਤੇ, ਅੱਧੇ ਸ਼ੀਹ ਤਜ਼ੂ, ਅੱਧੇ ਮਾਲਟੀਜ਼, ਨੂੰ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਥਪਥਪਾਉਂਦੇ ਹੋਏ।

"ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਸਕ੍ਰਫੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਤਰਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੋ," ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਕੁੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਚਾਹੋ ਪਿਆਰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਓਨਾ ਹੀ ਪਿਆਰ ਦੇਣਗੇ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਇੱਕ ਕੁੱਤੇ ਦਾ ਪਿਆਰ ਸ਼ੁੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
"ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤੀ ਹੋ। ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ; ਅਸੀਂ ਜਿਉਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਿੱਖਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੋਗੇ। ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਗੁੱਸਾ ਕਰਨਾ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁੱਖ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ... ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਮਾਫ਼ੀ ਲੈ ਕੇ ਜਾਓਗੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵੇਲੇ, ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਵੀ ਆਜ਼ਾਦ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋਗੇ। ਹਮਦਰਦੀ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਹਮਦਰਦ ਹੋਣ ਦਾ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਰੇਚਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ, ਸ਼ਾਇਦ ਇਹੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਂਟਾ ਖਾ ਲਿਆ।
"ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਹੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਗਲਤ, ਚੰਗਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਮਾੜਾ। ਇਸਦਾ ਸਿੱਧਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੰਗ-ਲੰਬਾਈ 'ਤੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਿਆਰ ਸੀ।"
"ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ। ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਵਧਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਿਵੇਂ ਨਿਕਲਣਗੀਆਂ। ਜੇਕਰ

ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਣਦੇ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਸੰਕੇਤ ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਰੇ ਉੱਥੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਗਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਡੇਟ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸਿਆਣਾ ਹੋਵੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਜ਼ਾਰਾ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਮੰਮੀ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲੀ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਬਾਰੇ ਓਨਾ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੀ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਾ ਆਇਆ। ਜੇ ਇਹ ਅਸਲੀ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ?" ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਸੱਚ ਕਹਾਂ ਤਾਂ, ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਹਟਦਾ ਹੈ, ਓਨਾ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹੋ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਲੇ- ਦੁਆਲੇ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਠੀਕ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਬਾਰੇ ਇੰਨੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਕਰਦੇ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ... ਉਸਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੈਨੂੰ ਉਲਝਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"
ਰੇਚਲ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਰਸੋਈ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲੱਗੀ। "ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕਿੰਨੀਆਂ ਡੂੰਘੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ? ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਉੱਥੇ ਸੀ? ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ? ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦਾ ਸੀ? ਕੀ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਲੜਦਾ ਸੀ? ਕੀ ਉਹ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਨਾਖੁਸ਼ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਸੀ? ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਲਈ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੋਵੇ?"
"ਮੈਂ ਵੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਹੈ। ਆਹ," ਮੈਂ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਲਿਆ ਅਤੇ ਹਉਕਾ ਭਰਿਆ। "ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਟਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ," ਮੈਂ ਕੰਬਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

"ਬੱਸ, ਬੱਸ। ਉਸਨੂੰ ਝਿੜਕੋ, ਬੇਬੀ," ਰੇਚਲ ਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਕਿਉਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪਦਾਰਥ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ। ਇਹ ਇੱਕ ਤਰਜੀਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।
ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਖਾਣਾ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਲੇਟ ਸਿੰਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਆਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਤੀਜੀ ਕੌਫੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।
"ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ਤੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਮਸਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਡੇਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿੰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਗੰਭੀਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਹਰ ਕੰਮ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਰਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਹਰ ਕੋਈ ਪਹਿਲੀ ਡੇਟ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਦੇਖੋ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਿਵੇਂ ਵਿਕਸਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ," ਰੇਚਲ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਅਣਗੌਲਿਆ ਰੱਖਿਆ। ਉਹੀ ਮੇਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਲਟਾ ਨਹੀਂ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਅਖੀਰ ਮੈਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੁਝ ਕੀਤਾ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
"ਸ਼ਾਇਦ ਹਾਂ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਕਿੰਨਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਉਸ ਅੱਗੇ ਖੋਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣੋ," ਰੇਚਲ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਦੇਖਣਾ ਪਸੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"

"ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਨਾ ਦਿਓ। ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦਿਓ, ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਦਿਓ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁਆ ਬੈਠੋਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਕੀ ਉਮੀਦ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ?"
"ਹਾਂ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜੈ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਸੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵਚਨਬੱਧ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਉਸਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸਪਸ਼ਟ ਟੀਚੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕੌਣ ਹਨ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੁਣ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ। ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਖੁਦ ਇੱਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲ ਰਹੇ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਪਿਛਲੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਤੋਂ ਕੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋ," ਰੇਚਲ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਲਈ ਕਿਹੜੇ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਭੁੱਲ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕੀ ਬਦਲਿਆ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਅਤੇ ਗੁਣ ਖੁਦ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੱਭਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਕੰਟਰੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਛੂਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਗਲਤ ਸੀ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
ਜਦੋਂ ਰੇਚਲ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਹੋਈ।

ਅਧਿਆਇ 10

ਆਦਮੀ

"ਕੌਣ ਹੈ?" ਰੇਚਲ ਨੇ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰੀ।
"ਪੌਲ।"
ਰੇਚਲ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਕੋਲ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ। ਪੌਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਰੇਚਲ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਮਿਸਟਰ ਕੋਲਿਨਜ਼ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਫਲ ਕਾਕਟੇਲ ਬਾਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਰੇਚਲ ਦਾ ਇੰਨਾ ਲਗਾਤਾਰ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਪੌਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਤੇ ਰੇਚਲ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਰੇਚਲ ਨੂੰ ਉਸ ਬਾਰ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਉਹ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਰੇਚਲ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਰਹੇ।
"ਕੀ ਤੂੰ ਦੁਕਾਨ ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਦੁੱਧ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈਂ?" ਰੇਚਲ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ।
ਪੌਲ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਅਜੀਬ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: "ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਹੀ ਦੁੱਧ ਲਿਆਇਆ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਦੁੱਧ ਪੀਤਾ ਹੈ?"
ਰੇਚਲ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।
"ਆਹ, ਹਾਂ, ਵਧੀਆ, ਬਿਲਕੁਲ, ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ। ਹੇ ਅਮੇਲੀਆ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਤੋਂ ਰੇਚਲ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪੌਲ। ਅੰਦਰ ਆਓ। ਰੇਚਲ, ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
ਪੌਲ ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। "ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਠੀਕ ਹੈ, ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਟਾਇਲਟ ਸੀਟ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ..." "ਸ਼ਰਾਬ, ਸੱਚੀਂ? ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ। ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਅਜੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਗਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ।" "ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕ ਹੀ ਸੀ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

ਪੌਲ ਫਰਿੱਜ ਵੱਲ ਗਿਆ ਪਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। "ਤੁਸੀਂ ਕੁੜੀਆਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀਆਂ, ਜਾਂ ਕੀ?"
"ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਖਾਣਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ, ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਬੇਰ ਈਟਸ ਮੇਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਦੋਸਤ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪੈਸੇ ਖਰਚਣੇ ਪੈ ਰਹੇ ਹਨ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲ ਕੀਤੀ, ਸੁਪਰਮਾਰਕੀਟ ਗਿਆ, ਫਲ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਰੀਦੀਆਂ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਡੀਓਡੋਰੈਂਟ ਖਰੀਦਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੰਡੋਮ ਦੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਲੰਘ ਗਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮੈਂ ਕੀ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਸੈਕਸ? ਤੁਸੀਂ ਸੈਕਸ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ?" ਰੇਚਲ ਨੇ ਮਜ਼ਾਕ ਕੀਤਾ।
"ਨਹੀਂ। ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਸੈਕਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
ਪੌਲ ਹੱਸ ਪਿਆ। "ਇਹ ਪਾਗਲਪਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਈ ਵਾਰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।"
"ਇਹ ਬੇਤੁਕੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲਾਂ ਜੋੜ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਮੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ 'ਰਾਈਜ਼' ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਸਿਸਟਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਠਣ ਬਾਰੇ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਪਟੜੀ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
ਪੌਲ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਕੁਝ ਵਾਰ ਇਕੱਠੇ ਬੈਠੇ ਸੀ? ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਜਿਵੇਂ ਜੈ ਅਜੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਿਆਣੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਪਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਕਿਸਮ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾ ਸੀ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਜਿਵੇਂ ਔਰਤਾਂ ਦੂਜੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀਆਂ ਹਨ, ਮਰਦ ਵੀ ਮਰਦਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੌਣ ਅਜੇ ਵੀ ਮੁੰਡਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੌਣ ਮਰਦ। ਤੁਹਾਡਾ ਫੈਸਲਾ ਸ਼ਾਇਦ ਧੁੰਦਲਾ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।
"ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ, ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਆਦਮੀ ਕੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

ਪੌਲ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: “ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਬਕਵਾਸਾਂ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਚਨਬੱਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਇੱਕ ਸਿਆਣੇ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਅਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਸਦੇ ਟੀਚੇ ਹਨ। ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਕਿ ਜੋ ਆਦਮੀ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਸ ਵਰਣਨ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦੇ ਉਹ ਬੁਰੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਉਹ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਕਿਸੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਰਿਸ਼ਤੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੁੰਡੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਨੂੰ 'ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ' ਹੈ। ਪਰ ਸਮਝਦਾਰ ਆਦਮੀ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਦੇ ਹਨ; ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।" ਇਹ ਉਹ ਔਰਤਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਇੱਕ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਮਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ...
"ਓ ਧੰਨਵਾਦ, ਬੇਬੀ," ਰੇਚਲ ਨੇ ਟੋਕਦੇ ਹੋਏ ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ।
"ਤੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਬੇਬੀ," ਉਸਨੇ ਮਜ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਫੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਆਹ ਹਾਂ, ਸੱਚਮੁੱਚ? ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਰਾਤ ਕੌਣ ਖਾਲੀ ਹੱਥ ਰਹੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਭਰਵੱਟੇ ਉੱਚੇ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਖੇਡਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੂੰ ਥੱਪੜ ਮਾਰਿਆ।
ਪੌਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਰਾਚੇਲ ਦੀ ਗੱਲ੍ਹ 'ਤੇ ਚੁੰਮਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਲਈ ਮਰ ਵੀ ਜਾਵਾਂਗਾ..."
"ਠੀਕ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਰੁਕ ਸਕਦੇ ਹੋ," ਮੈਂ ਮਜ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।
"ਪਰ ਵੈਸੇ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜੈ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।
"ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਚੀਜ਼?" ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਔਖਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਇਸਨੂੰ 'ਸਵਿੱਚਡ ਆਨ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ।
ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਵਿੱਚਡ ਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਅਣਜਾਣ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ

ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਬੁੱਧੀ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਚੀ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲ ਡੇਟਿੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਇਹ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਸੁਪਨਾ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਸੱਚ ਦੱਸਾਂ ਤਾਂ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੰਗੇ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਕਰਮ ਬਰਬਾਦ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸੇ ਲਈ ਇਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੂਰਖ ਨਾ ਬਣੋ। ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਉਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰੇਚਲ ਮੇਰੇ ਸਾਬਕਾ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦੀ ਹੈ..."
"ਹਮ, ਹਾਂ... ਉਹ," ਰੇਚਲ ਨੇ ਟੋਕਿਆ।
ਪੌਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ: “ਉਸਨੇ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਸਾਰੇ ਸੰਕੇਤ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਨਾਖੁਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੁਝ ਅਸਫਲ ਰਿਸ਼ਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ, ਉਸਨੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਵੀ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕੋ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ; ਮੈਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਿਰਫ਼ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦੇਖਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਇਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਡਰਾਇਆ ਵੀ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਪਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਲਾਲ ਝੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਦੇਖੋ, ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਲਾਲ ਝੰਡੇ ਸਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਸਥਿਰਤਾ ਅਤੇ ਘੱਟ ਡਰਾਮਾ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕੋ ਤਰੰਗ-ਲੰਬਾਈ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਲੱਭਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਉਸੇ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।" "ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਸੀ ਖਿੱਚ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਹਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਫਿਲਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਲਿਵਿੰਗ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਗਏ ਅਤੇ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਏ।
ਪੌਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਦੇਖੋ, ਅਮੇਲੀਆ, ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸਲਾਹ ਮਿਲੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ

ਆਦਮੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਵਚਨਬੱਧ ਰਿਸ਼ਤਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖੋਗੇ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਅੱਧੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਵੱਡਾ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਅੰਤ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਫੋਨ ਕਰਦੀ ਤਾਂ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਹੱਕ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।" ਰੇਚਲ ਨੇ ਕਿਹਾ: "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਦੂਰ, ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਬਾਹਰ। ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਇੰਸਟਾਗ੍ਰਾਮ 'ਤੇ ਫਾਲੋ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ ਦੇਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਬਲਾਕ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਸੋਚੇ। ਹੁਣ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਹੈ।"
"ਸੱਚ ਦੱਸਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬਾਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਫ਼ਰਕ ਹੈ," ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ।
"ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ," ਪੌਲ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, 'ਪੁੱਤਰ, ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੋ, ਪਰ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਓ।' ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਤਣਾਅ ਨਾ ਕਰੋ; ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰੋਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਸ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਡਿੱਗਣਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਲਵਾਂਗਾ। ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਮੈਂ ਸੋਫੇ ਤੋਂ ਉੱਠਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਫਿਲਮ ਦੇਖਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆ ਰਹੇ ਹੋ?" ਰੇਚਲ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਨਹੀਂ ਧੰਨਵਾਦ। ਚੱਲੋ। ਮੈਂ ਸੌਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। "ਓਹ, ਵੈਸੇ, ਜ਼ਾਰਾ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਿਊਯਾਰਕ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ," ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।
"ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਜ਼ਾਰਾ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਾ ਕਰੋ ਜਿਸਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਛਤਾਵਾ ਹੋਵੇ," ਰੇਚਲ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

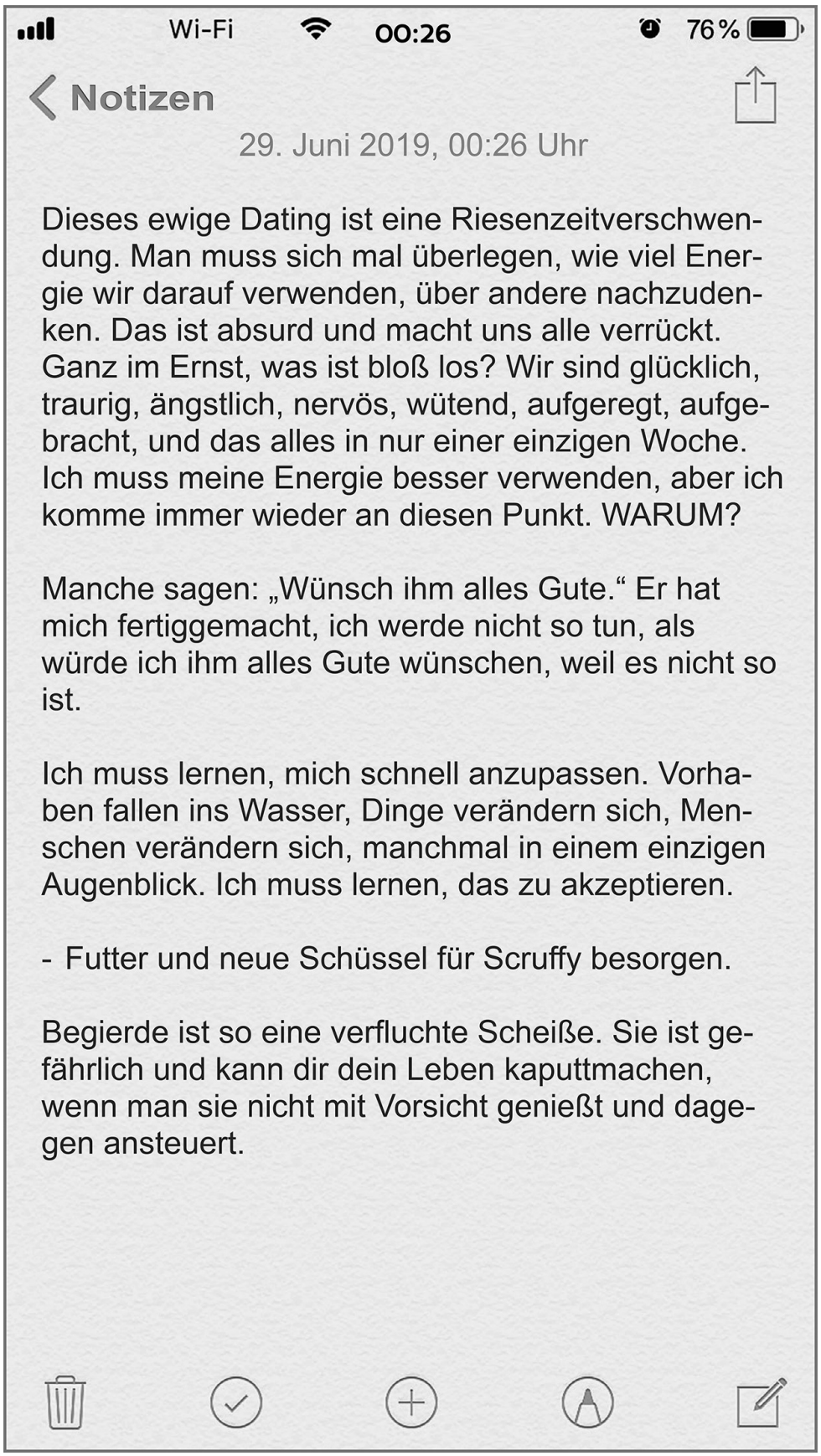
Wi-Fi
00:26
76 %
Notizen
29. Juni 2019, 00:26 Uhr
Dieses ewige Dating ist eine Riesenzeitverschwendung. Man muss sich mal überlegen, wie viel Energie wir darauf verwenden, über andere nachzudenken. Das ist absurd und macht uns alle verrückt. Ganz im Ernst, was ist bloß los? Wir sind glücklich, traurig, ängstlich, nervös, wütend, aufgeregt, aufgebracht, und das alles in nur einer einzigen Woche. Ich muss meine Energie besser verwenden, aber ich komme immer wieder an diesen Punkt. WARUM?
Manche sagen: „Wünsch ihm alles Gute.“ Er hat mich fertiggemacht, ich werde nicht so tun, als würde ich ihm alles Gute wünschen, weil es nicht so ist.
Ich muss lernen, mich schnell anzupassen. Vorhaben fallen ins Wasser, Dinge verändern sich, Menschen verändern sich, manchmal in einem einzigen Augenblick. Ich muss lernen, das zu akzeptieren.
- Futter und neue Schüssel für Scruffy besorgen.
Begierde ist so eine verfluchte Scheiße. Sie ist gefährlich und kann dir dein Leben kaputtmachen, wenn man sie nicht mit Vorsicht genießt und dagegen ansteuert.

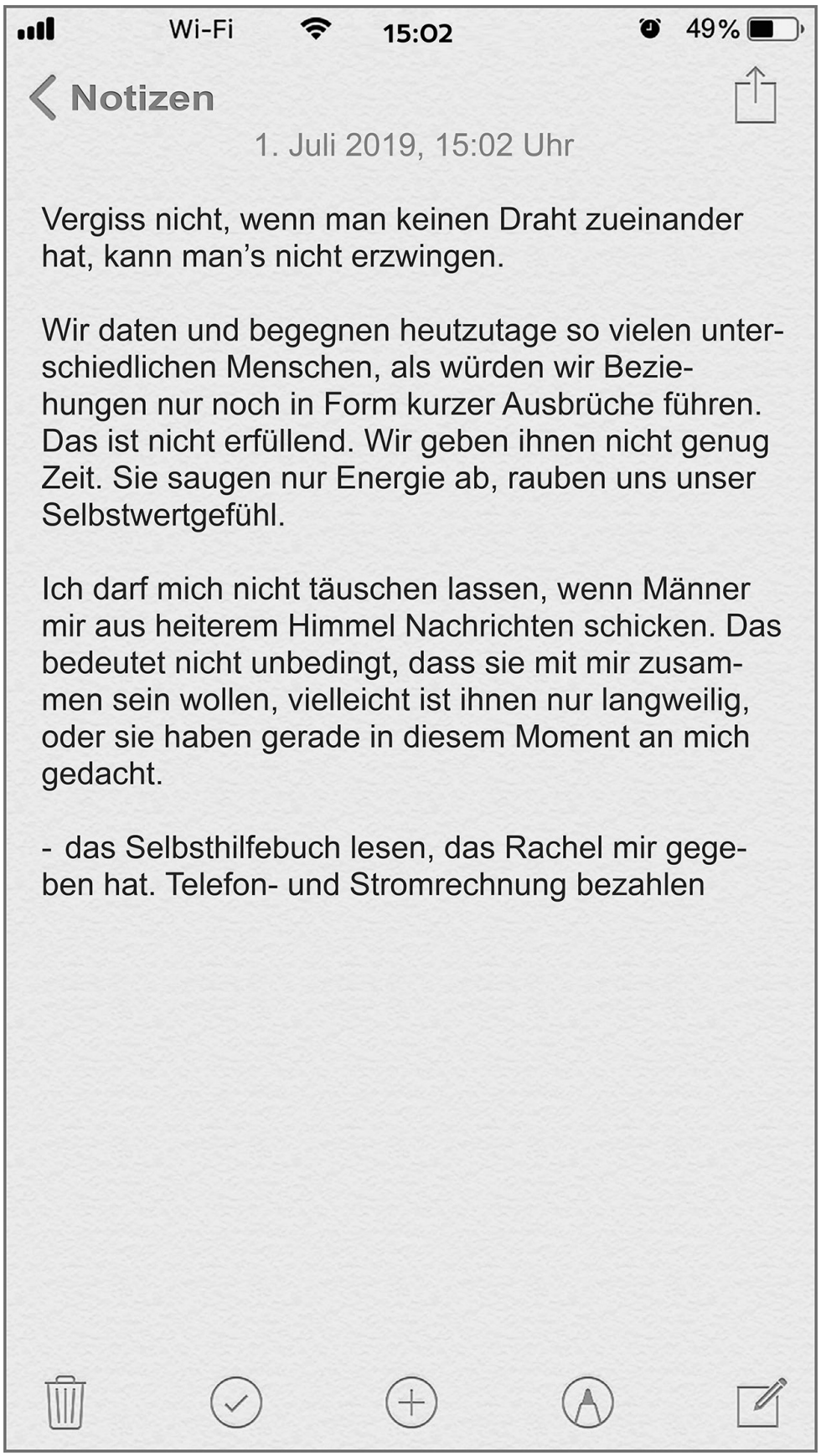
Wi-Fi
15:02
49%
Notizen
1. Juli 2019, 15:02 Uhr
Vergiss nicht, wenn man keinen Draht zueinander hat, kann man’s nicht erzwingen.
Wir daten und begegnen heutzutage so vielen unterschiedlichen Menschen, als würden wir Beziehungen nur noch in Form kurzer Ausbrüche führen. Das ist nicht erfüllend. Wir geben ihnen nicht genug Zeit. Sie saugen nur Energie ab, rauben uns unser Selbstwertgefühl.
Ich darf mich nicht täuschen lassen, wenn Männer mir aus heiterem Himmel Nachrichten schicken. Das bedeutet nicht unbedingt, dass sie mit mir zusammen sein wollen, vielleicht ist ihnen nur langweilig, oder sie haben gerade in diesem Moment an mich gedacht.
- das Selbsthilfebuch lesen, das Rachel mir gegeben hat. Telefon- und Stromrechnung bezahlen

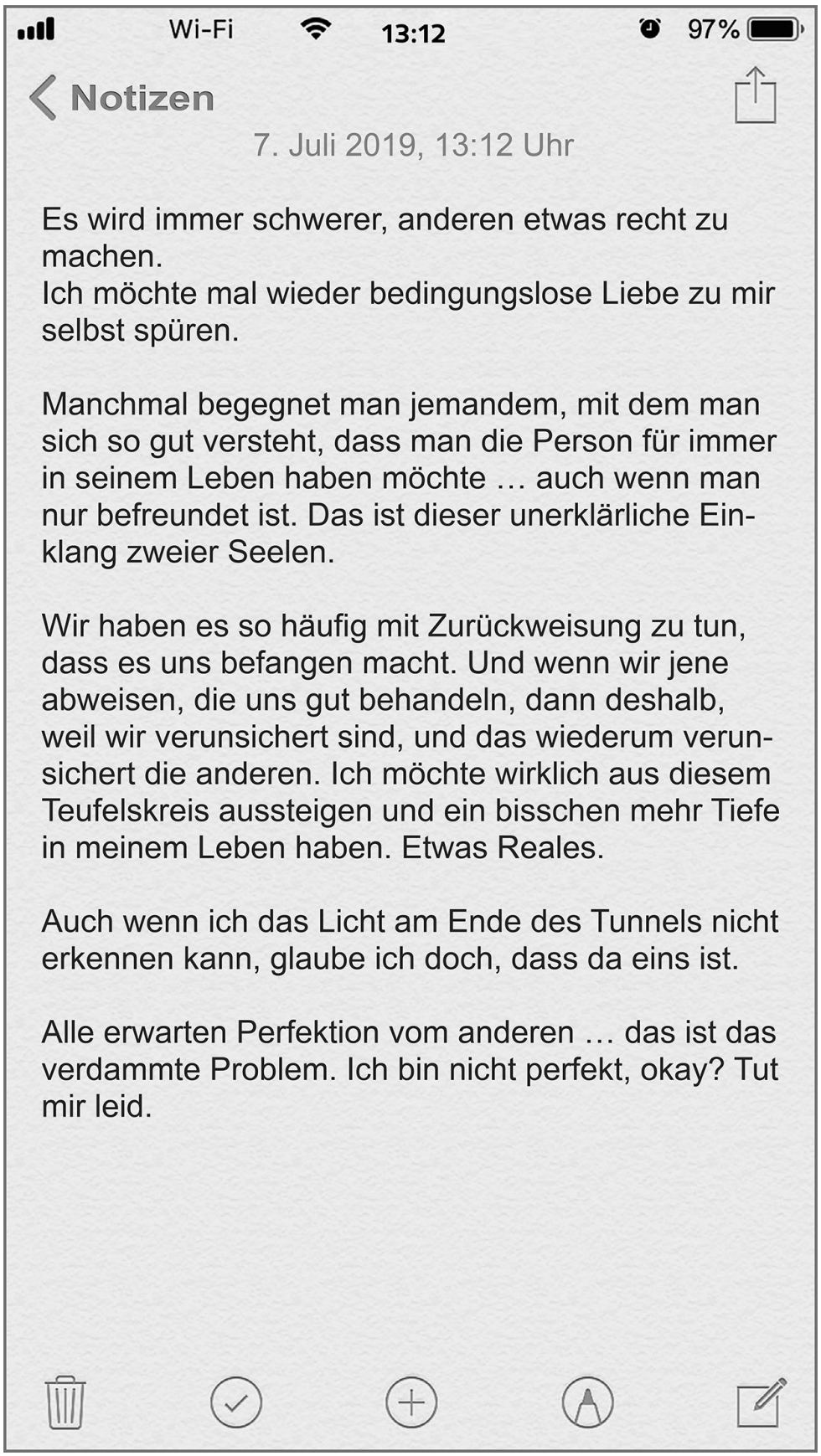
Wi-Fi
13:12
97%
Notizen
7. Juli 2019, 13:12 Uhr
Es wird immer schwerer, anderen etwas recht zu machen.
Ich möchte mal wieder bedingungslose Liebe zu mir selbst spüren.
Manchmal begegnet man jemandem, mit dem man sich so gut versteht, dass man die Person für immer in seinem Leben haben möchte … auch wenn man nur befreundet ist. Das ist dieser unerklärliche Einklang zweier Seelen.
Wir haben es so häufig mit Zurückweisung zu tun, dass es uns befangen macht. Und wenn wir jene abweisen, die uns gut behandeln, dann deshalb, weil wir verunsichert sind, und das wiederum verunsichert die anderen. Ich möchte wirklich aus diesem Teufelskreis aussteigen und ein bisschen mehr Tiefe in meinem Leben haben. Etwas Reales.
Auch wenn ich das Licht am Ende des Tunnels nicht erkennen kann, glaube ich doch, dass da eins ist.
Alle erwarten Perfektion vom anderen … das ist das verdammte Problem. Ich bin nicht perfekt, okay? Tut mir leid.

ਅਧਿਆਇ 11

ਪਰਿਪੱਕਤਾ

ਰਾਖੇਲ

ਮੈਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਇੰਨੇ ਸਿਆਣੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਸ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਕਿਵੇਂ ਦੇਖਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਲਗਾਤਾਰ ਆਪਣੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਨਾਲ ਡੇਟ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਰੇਚਲ, ਸੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਹੀ ਵੱਡੇ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਬਕਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ।" ਅਤੇ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਲਈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਵਚਨਬੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ "ਬੇਬੀ" ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਈਰਖਾਲੂ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਹੀਂ ਜੁੜੇ। ਇਹ ਸਭ ਝੂਠ ਸੀ। ਮੈਂ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਹੋ ਸਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਚਿੰਬੜੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਹੋਰ ਦੂਰ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ।
ਮੈਨੂੰ ਸਾਥੀ ਚੁਣਨ ਬਾਰੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰਹੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹਨੂੰ ਪਸੰਦ ਆਵੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਮਿਲੇ। ਮੇਰੀ ਨੱਕ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕੁਝ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ ਸਨ। ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਵਧਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ

ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਦੇਖਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਵੈ-ਖੋਜ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰ ਸਮਝਣਾ ਸਿੱਖ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਔਖੇ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਅਧਿਆਇ 12

ਉਹ ਸਮਝ ਗਈ।

ਪੰਜ ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ - ਨਿਊਯਾਰਕ ਵਿੱਚ ਛੁੱਟੀਆਂ… (ਜਾਰੀ)

ਨਿੱਕ (ਬਾਰ ਦਾ ਆਦਮੀ)

"ਮੈਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ," ਮੈਂ ਜੌਰਡਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ।
ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਜੌਰਡਨ ਨੂੰ ਨਿਊਯਾਰਕ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇਕੱਠੇ ਵੱਡੇ ਹੋਏ ਸੀ, ਪਰ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਕੰਮ ਲਈ ਬਹੁਤ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨੀ ਪਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮੀਟਪੈਕਿੰਗ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਬੁੱਕ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਚੇਲਸੀ ਮਾਰਕੀਟ ਵਿੱਚ ਉਸ ਇਤਾਲਵੀ ਭੋਜਨ ਸਟਾਲ 'ਤੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇੱਕ ਪੈਨੀਨੀ ਖਾਧੀ ਹੈ।
ਜੌਰਡਨ ਫਰਿੱਜ ਵਿੱਚੋਂ ਬੀਅਰ ਲੈ ਕੇ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਲਿਵਿੰਗ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਸੋਫੇ ਕੋਲ ਗਿਆ। "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਆ ਰਹੇ ਹਨ? ਉਹ ਇੰਝ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਬਾਰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋਣ," ਉਸਨੇ ਬੈਠਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਅਮੇਲੀਆ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਭਗ ਪੰਤਾਲੀ ਮਿੰਟ ਪਹਿਲਾਂ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸੁਨੇਹਾ ਪੜ੍ਹ ਲਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਾ ਲਿਖੋ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਇੰਝ ਲੱਗੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਸਾਨੂੰ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
ਮੈਂ ਹੱਸ ਪਿਆ। "ਪਰ ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਿਉਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨਾਲ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਵਾਂਗੇ।"
ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਵਾਰ ਇੱਕ ਡਾਲਰ ਮਿਲਦਾ ਜਦੋਂ ਜੌਰਡਨ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧੋਖਾ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਮੀਰ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਆਪਣੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇ। ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਇਹ ਡਰ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪਤਲੀ ਬਰਫ਼ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਸੰਤੁਲਨ ਲੱਭਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਿਖਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਟੁੱਟ ਜਾਓਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉੱਦਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਔਰਤਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਕਿਉਂ ਦਿਖਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ? ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਡੇਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਟੈਕਸਟ ਕਿਉਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਲੋਪ ਕਿਉਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ? ਉਹ ਡੇਟ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਿਉਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ?" ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕੋ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ।
ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਕਸਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇੰਨਾ ਹੈਰਾਨ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਤਰਜੀਹਾਂ ਖੁਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਗੜਬੜ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਸ ਸਮੇਂ ਢੁਕਵਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਉਹ ਸੁਆਰਥੀ ਹਨ। ਜੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵਾਪਸ ਲਿਖਣਾ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਖੇਡ ਖੇਡਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਰੁੱਖੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਬੇਕਾਰ ਹੈ।
ਮੈਨੂੰ ਗਲਤ ਨਾ ਸਮਝੋ, ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਖੇਡ ਖੇਡਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਦੇ ਆਦੀ ਹਨ, ਪਰ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੁਣ ਇਸ ਲਈ ਸਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੌਣ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੀ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਸੱਚੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਚੁਣੌਤੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਤਾਂ ਲੋਕ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਕੋਈ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਹੋਵੇ। ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ

ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਉਤਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਵਾਪਸ ਪਸੰਦ ਕਰਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਮੈਂ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਹੁਣ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਅਜੀਬ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਘੱਟ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਲੋਕ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹਨ, ਓਨੀ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਕਤੀ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦੀ ਹੈ - ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ, ਸਗੋਂ ਦੂਜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਵੀ। ਲੋਕ ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਵੋ। ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਵੱਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਘੱਟ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦੇ ਹਨ।" ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਦੂਜੇ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਹੈ; ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾ ਗੁਆਉਣ ਬਾਰੇ ਹੈ।
ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਹੁਣ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅਸੁਰੱਖਿਆਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਸਤਿਕਾਰ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਸਤਿਕਾਰ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ - ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਡੇਟ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਅੱਸੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਮਾਂ ਹੁਣ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਿਤਾਉਂਦਾ। ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ, ਇਹ ਵੀਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਮੈਂ ਬਾਕੀ ਅੱਸੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ, ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ, ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਵੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਉਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਦੂਜੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੋਣ ਲਈ ਸਵਾਗਤ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ।
"ਮੈਂ ਅਮੇਲੀਆ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਿਆ," ਮੈਂ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਬੈਠਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਲਿਖਿਆ?"
ਮੈਂ ਲਿਖਿਆ ਸੀ: "ਓਏ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਵਾਂਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਲੱਗਿਆ। ਸ਼ਾਇਦ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਿਲਾਂਗੇ। ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ, ਸਮਾਈਲੀ!"
ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਫ਼ੋਨ ਮੇਰੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਵਾਈਬ੍ਰੇਟ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਅਮੇਲੀਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਸੇਜ ਕੀਤਾ: "ਓਏ, ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਅਸੀਂ ਰੁਕ ਗਏ। ਕੀ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਈਏ?"

"ਠੰਡਾ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਲਿਖਿਆ।
ਮੈਂ ਲਿਵਿੰਗ ਰੂਮ ਟੇਬਲ ਤੋਂ ਵਿਸਕੀ ਫੜੀ, ਕਾਰ੍ਕ ਕੱਢਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਗਲਾਸ ਡੋਲ੍ਹਿਆ। ਮੈਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਪੀਂਦਾ, ਪਰ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਚੰਗੀ ਵਿਸਕੀ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਡੂੰਘਾਈ ਵਾਲੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ। ਜਿੰਨਾ ਪੁਰਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਓਨਾ ਹੀ ਮੁਲਾਇਮ ਪਸੰਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।
"ਉਸਨੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਿਆ, ਉਹ ਹੁਣੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ," ਮੈਂ ਜੌਰਡਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ।
"ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।
ਜੇ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
"ਪਰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੌਖਾ ਹੈ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ। ਓਹ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਹੀ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ - ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਕੋਲ ਯਾਦ ਹੈ, ਉਹ ਕੁੜੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਜਸਟਿਨ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਸੀ?"
"ਹਾਂ, ਉਸਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੈ?"
"ਉਹ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀਤਾ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸੈਕਸ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ," ਜੌਰਡਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅੱਧ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।
"ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਮਿਲੇ-ਜੁਲੇ ਸੁਨੇਹੇ ਭੇਜੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸੌਂ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦੇ। ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਇਹ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
"ਵਿਰੋਧੀ ਸੁਨੇਹੇ? ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਈ, ਅਸੀਂ ਸੈਕਸ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ। ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਇਕੱਠੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਗਏ ਜਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਅਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਇਕੱਠੇ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਇਆ, ਪਰ ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ। ਕਈ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸੋਚ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੀ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਜੌਰਡਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਯਾਦ ਆਈ ਹੈ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ? ਕੀ ਉਹ ਰਾਤ ਭਰ ਰਹੀ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਹਾਂ, ਉਹ ਅਕਸਰ ਰਾਤ ਭਰ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੱਚ ਸੀ।"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਹੀ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।"
ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੌਰਡਨ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਮਿਲੇ-ਜੁਲੇ ਸੁਨੇਹੇ ਭੇਜੇ ਹੋਣਗੇ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਸਨੂੰ ਦੁੱਖ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਜਾਂ ਗਲਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਨਿਕੋਲ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।
ਜੌਰਡਨ ਆਪਣੀ ਬੀਅਰ ਲੈ ਕੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਸੱਚ ਦੱਸਾਂ ਤਾਂ ਯਾਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਵੇਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਮੈਂ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹੋਣ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਅਸੀਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਆਇਆ ਉਵੇਂ ਹੀ ਲੈ ਲਿਆ... ਇਹ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਮ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।"
"ਮੈਂ ਇਸ ਵੇਲੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਹ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰਿਸ਼ਤਾ ਚਾਹੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਸੋਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। "ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ।" "ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਔਰਤ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ, 'ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?'" ਉਸਨੇ ਸਮਝਾਇਆ। "ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਔਰਤਾਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਓਨਾ ਹੀ ਖੇਡਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿੰਨਾ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖੇਡਦੇ ਹਾਂ।"
"ਅਤੇ ਹੁਣ ਕੀ ਹੋਇਆ?"
"ਮੈਨੂੰ ਟਿੰਡਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਦਾ ਨੰਬਰ ਮਿਲਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ। ਅਸੀਂ ਫ਼ੋਨ 'ਤੇ ਵੀ ਕੁਝ ਵਾਰ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਪਿਛਲੇ ਸ਼ਨੀਵਾਰ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਟੈਕਸਟ ਕੀਤਾ: 'ਹੇ ਬੇਬੀ, ਅੱਜ ਰਾਤ ਤੂੰ ਕੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈਂ? ਡਰਿੰਕ ਪੀਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈਂ?' ਜਸਟਿਨ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੇ ਮੈਚਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਵਧੀਆ ਹੈ; ਹਰ ਕੋਈ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਟੈਕਸਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਦੋ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਉਹੀ ਟੈਕਸਟ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਹੋਰ। ਟਿੰਡਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਪੋਸਟਾਂ ਅਤੇ ਰੈਜ਼ਿਊਮੇ ਦੇਖੇ ਹਨ? ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ," ਜੌਰਡਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਕਿਉਂ, ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ? ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਟਿੰਡਰ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੂਜੀ ਸ਼ਾਮ ਉੱਥੇ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੁੰਡੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ। ਕੁਝ ਕੁੜੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਜੀਭਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਚਿਪਕਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠਾਂ ਬੈਠਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੇ ਯੋਨੀ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕੰਧ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹੋਏ, ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਟ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀਆਂ ਫੋਟੋਆਂ ਪੋਸਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ... ਫਿਰ ਟੈਕਸਟ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: 'ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਆਦਮੀ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ' ਜਾਂ 'ਕੋਈ ਫਲਿੰਗ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ਼ ਗੰਭੀਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ।' ਕੋਈ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਆਦਮੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੀ ਛਾਪ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ," ਜੌਰਡਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।
"ਜੇ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਖਾ ਜਾਣਗੇ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦੇ, ਯਾਰ। ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਅਜੇ ਬਹੁਤ ਛੋਟੇ ਹਨ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
"ਖੈਰ, ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਜੈਕੀ ਆਈ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਮੇਰੇ ਟਿੰਡਰ ਅਕਾਊਂਟ ਨੂੰ ਸਵਾਈਪ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਕੁਝ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲਾਂ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਈ। ਅਤੇ ਇਹੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਜਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਅਠਾਈ ਜਾਂ ਉਨੱਤੀ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਸਨ। ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਔਰਤਾਂ ਮਰਦਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਓਨੀ ਹੀ ਜਲਦੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੈਕੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਮੀਜ਼ ਵਾਲੇ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਤਸਵੀਰ ਦੇਖਦੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੇ ਇਹ ਬਾਥਰੂਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੈਲਫੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
ਜੈਕੀ ਸਾਡੇ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਸਕੂਲ ਜਾਂਦੇ ਸੀ।
"ਦਰਅਸਲ, ਮੈਨੂੰ ਟਿੰਡਰ 'ਤੇ ਉਹ ਕੁੜੀ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਆਈ ਜੋ ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਜਸਟਿਨ ਦੀ ਸਕ੍ਰੀਨ 'ਤੇ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ," ਜੌਰਡਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।
"ਔਰਤਾਂ ਜਾਣਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ... ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਹਰ ਕੋਈ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸੈਕਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਹੀ ਇਕੱਲੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਸੌਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੂਰਖ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਉਹ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਗੇਮ ਖੇਡਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੁਰੇ ਲੋਕ ਹਾਂ। ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਰਦਾਂ ਨੂੰ ਡੇਟ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਟਿੰਡਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ

ਹੋਰ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੂਜੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਉਹ ਟ੍ਰਾਇਲ-ਐਂਡ-ਐਰਰ ਵਿਧੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਅਸੀਂ ਵੀ ਇਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ, ਮਰਦ ਵੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ; ਮਾਸੂਮ ਕੰਮ ਹੁਣ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸੈਕਸ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਔਰਤਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਰਦਾਂ ਨੂੰ ਡੇਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
"ਚਲੋ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਹਰ ਸਮੇਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ, ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।
"ਕੀ ਮਤਲਬ ਤੁਹਾਡਾ?"
"ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪੁੱਛਦੇ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਸਾਰੇ ਅਸਲੀ ਮੁੰਡੇ ਕਿੱਥੇ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਰ ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਕਿੱਥੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਇਹ ਪੂਰੀ ਖੋਜ ਬਕਵਾਸ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਔਰਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਵੱਲ ਵੀ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬੱਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ। "ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਹਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਖਾਸ ਮਹਿਸੂਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਉਂਦਾ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਤਾਸ਼ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਕੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਹੈ?"
"ਕੀ?" ਮੈਂ ਵਿਸਕੀ ਦੀ ਇੱਕ ਘੁੱਟ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਬਹੁਤ ਵਾਰ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਡੇਟ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਡਿਨਰ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੌਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਔਰਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਸਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਫਰਿੱਜ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੀਅਰ ਦਿੱਤੀ।
"ਪਰ ਅਸੀਂ ਵੀ ਇਹੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤਾਂ ਹਨ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਹੋਵੇ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
"ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਰਦ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ... ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਬਣਨ, ਜਾਂ ਚੁੱਪ ਰਹਿ ਕੇ ਕੰਟਰੋਲ ਰੱਖਣ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਾੜਾ ਖਤਮ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
"ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਮਰਦਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦੀ ਹਾਂ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਨਾਰੀਵਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਂ ਜਾਂ ਮੈਂ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਬਕਵਾਸ ਹੈ! ਦੋਵਾਂ ਲਿੰਗਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ-ਆਪਣਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ; ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ-ਪਾਸੜ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੇ ਪਾਲਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਿਖਾਵਾ ਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸਤਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਜੌਰਡਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਮਰਦਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਾਡਾ ਆਪਣਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਬਾਹਰ ਹੋ ਰਹੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ (ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹੈ) ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਤੰਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਨਿਗਲ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਬਾਰੇ ਜਾਂ ਸਾਡੇ ਬਾਰੇ ਜੋ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਛਾਲ ਨਹੀਂ ਮਾਰਨੀ ਪਵੇਗੀ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।
"ਅੱਗੇ ਵਧੋ ਅਤੇ ਗੱਲ ਕਰੋ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਸੁਣੀ।
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਮਰਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ

ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਦਮੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ... ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਉਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਣ ਜੋ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ, ਪਰ ਹਰ ਕੋਈ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਰੇਕ ਔਰਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਬਿਲਕੁਲ, ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਇਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਧੇ ਲੋਕ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ?" ਜੌਰਡਨ ਨੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
ਮੈਂ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਜਾਰਡਨ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਖੁਦ ਵੀ ਕਈ ਵਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋ-ਪਾਸੜ ਸੜਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸੇ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਡੇਟਿੰਗ ਦੇ ਇਨ੍ਹੀਂ ਦਿਨੀਂ ਇੰਨੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੋਣ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਦੋਸ਼ੀ ਹਾਂ। ਪਰ ਹਾਂ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਵੀ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਔਰਤ ਪਸੰਦ ਆਉਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਉਸ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ। ਕਈ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਗੇਮਾਂ ਨਹੀਂ ਖੇਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਆਰਾਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਿਖਾਈਆਂ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਮ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਵਜੋਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।
ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਰਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨੇ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਸਾਲ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ

ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨਾਲ ਵਚਨਬੱਧ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਅਕਸਰ ਉਸ ਔਰਤ ਵਾਂਗ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਿਲ ਤੋੜਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਸ਼ੈੱਲ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਗੁਆ ਦੇਣਗੇ।
ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਰਦਾਂ ਨਾਲੋਂ ਤਾਕਤਵਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਵੀ ਕਰਨ। ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਹੋਣ ਦਾ ਜੋਖਮ ਲੈਣ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਬਹਾਦਰ ਹਨ। ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ। ਪਰ ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਖੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਡਰਦੀ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜੋ ਕੀਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਲੱਗਿਆ। ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੀ ਹਾਂ।

ਅਧਿਆਇ 13

ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ

ਜੌਰਡਨ ਬਾਲਕੋਨੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। "ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਸੋਚਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹੋ ਜਿਹੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਮੂਰਤੀਆਂ ਵਾਂਗ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਹਰ ਉਸ ਔਰਤ ਨਾਲ ਵਚਨਬੱਧ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸੌਂਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗਦੇ। ਕਈ ਵਾਰ ਕੁਝ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਰਦ ਚੁੱਪ ਕਿਉਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।"
ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਸਕੀ ਡੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ। "ਕਿਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ? ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ? ਮੈਂ ਲੜਾਈ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਅਸੀਂ ਛੁੱਟੀਆਂ 'ਤੇ ਹਾਂ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਆਰਾਮ ਕਰ ਯਾਰ। ਮੈਂ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਇੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਹਾਂ; ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।" "ਚੰਗਾ ਫਿਰ, ਆਪਣਾ ਮਨ ਦੱਸੋ," ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ।
"ਜੇਕਰ ਇਸਦੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਡੇਟ 'ਤੇ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਗੁਲਦਸਤੇ ਜਾਂ ਚਾਕਲੇਟ ਦੇ ਡੱਬੇ ਨਾਲ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੋਗੇ? ਔਰਤ ਸੋਚੇਗੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਹੋ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਵਿਚਾਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੁਣ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਕੁਝ ਸੁਨੇਹੇ ਭੇਜਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਹੋ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੋਣ ਤੋਂ ਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਮਰਦ ਬਣਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚਾਕਲੇਟ ਦਾ ਡੱਬਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆਵਾਂਗਾ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ," ਮੈਂ ਮਜ਼ਾਕ ਕੀਤਾ।
"ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਮੇਰਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ... ਇਸ ਲਈ ਇੰਨਾ ਜਾਣਕਾਰ ਬਣਨਾ ਬੰਦ ਕਰ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਫਸਿਆ ਰਿਹਾ

ਹਾਂ। ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਹ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਕੌਣ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਦਿੱਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਬਚਾਅ ਵੱਲ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ। ਸੱਚ ਕਹਾਂ ਤਾਂ, ਉੱਥੇ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੀ ਬਾਲਕੋਨੀ ਰੇਲਿੰਗ 'ਤੇ ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸਿਗਰਟ ਪੀਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਔਰਤ ਯਾਦ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ? ਉਹ ਸੁਨਹਿਰੀ?" ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਇਹੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਉਸ ਤੋਂ ਹੈ ਜੋ ਉੱਥੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਹਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲਾ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਇਹੀ ਉਹ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਗੇਮਾਂ ਖੇਡਣਾ ਕਿੰਨਾ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਦੀ ਕਦਰ ਹੈ। ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਹਾਲ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਮੈਸੇਜ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤੇ, ਬੁੱਧਵਾਰ ਜਾਂ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ। ਫਿਰ ਸਮਾਂ ਆਇਆ
- ਉਡੀਕ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਨੇਹੇ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।" ਜੌਰਡਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣਾ ਫ਼ੋਨ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਸੁਨੇਹੇ ਖੋਲ੍ਹੇ। "ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ, ਦੁਪਹਿਰ 12:48 ਵਜੇ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਭੇਜਿਆ:
ਹਾਂਜੀ, ਉਮੀਦ ਹੈ ਤੁਹਾਡਾ ਹਫ਼ਤਾ ਵਧੀਆ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੱਜ ਰਾਤ ਅਸੀਂ ਕਦੋਂ ਮਿਲ ਰਹੇ ਹਾਂ?
ਦਸ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਉਹ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੀ ਹੈ:
ਹੇ ਬੇਬੀ, ਮੈਂ 8 ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹਾਂ, ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ? x
ਫਿਰ ਮੈਂ:
ਠੀਕ ਹੈ। ਮੰਨ ਲਓ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਰਾਤ 8:30 ਵਜੇ? X ਸਮਾਈਲੀ
"ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਵੱਡੇ ਚੁੰਮਣ ਵਾਲੇ ਇਮੋਜੀ ਅਤੇ ਸਮਾਈਲੀ ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਦਾ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਨੇਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਪਾਈ, ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਚੱਲੋ," ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਛੇੜਿਆ। ਫਿਰ ਵੀ, ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੱਚਾਈ ਸੀ।
"ਓਹ, ਆਹ ਯਾਰ। ਜੇ ਉਹ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਚਿਹਰੇ ਕਾਰਨ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਾਰ ਮੰਨ ਲੈਂਦੀ ਹਾਂ, ਲਾਹਣਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸੁਨੇਹੇ ਬੋਰਿੰਗ ਲੱਗ ਰਹੇ ਸਨ।"
"ਤਾਂ, ਕੀ ਹੋਇਆ?"

"ਉਸਨੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਅੱਠ ਵਜੇ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਵਾਪਸ ਫ਼ੋਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਨੌਂ ਵਜੇ, ਮੈਂ ਇੰਸਟਾਗ੍ਰਾਮ 'ਤੇ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮੈਸੇਜ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਮੈਂ ਕੁਝ ਗਲਤ ਕੀਤਾ ਹੈ?" ਜੌਰਡਨ ਨੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਦੇਖੋ, ਇਹ ਉਹ ਕੰਮ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ, ਇਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਤਰਸਯੋਗ ਇਨਸਾਨ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਖਾਸ ਦਿਨ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ? ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗਲਤ ਹੈ," ਜੌਰਡਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਔਰਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮੈਸੇਜ ਕਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਮੈਂ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰਨਾ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਟੈਕਸਟ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਦੇ ਮੇਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਨੇਹੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਾਲ ਨਾਲ ਡਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕ ਹੈ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਹੁਣ ਟੈਕਸਟ ਸੁਨੇਹਿਆਂ ਜਾਂ ਐਪ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਕਈ ਵਾਰ ਮੇਰਾ ਫ਼ੋਨ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜੀਅ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ," ਜੌਰਡਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਜੋੜ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ। ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਕਿ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਘਾਹ ਪੀ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਆਰਾਮ ਦੇਵੇਗਾ।
"ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਸਤਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਡੇਟਿੰਗ ਗੇਮ ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਚੰਗੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਘੱਟ ਹੁੰਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
ਜੌਰਡਨ ਵਾਪਸ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ। "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਯਾਰ। ਮੈਂ ਉਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੇਲਗੱਡੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮੂਰਖ ਨਾਲ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਬਦਮਾਸ਼ ਵਾਂਗ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਇੰਸਟਾਗ੍ਰਾਮ ਭਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ,

ਨਿੱਕ। ਹਹ? ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਨਸਾਫ਼ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਮਿਲਦਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਨਰਮ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਦੇਖੋ, ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਵੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਹੋ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਸਮਝ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਪਰਿਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ। ਉਹ ਉਹ ਔਰਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਵਿਆਹ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਮਿਲੇਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਾਇਕ ਹੋਵੇ। ਉੱਥੇ ਚੰਗੇ ਦਿਲ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਹਨ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੋਚਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੂਜੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੁਸੀਂ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਸਿਰਫ਼ ਮਰਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਕਰਸ਼ਕ ਮੰਨੇ ਜਾਣ ਲਈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਚੱਕਰ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?" ਜੌਰਡਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
ਮੈਂ ਵਿਸਕੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਘੁੱਟ ਲਿਆ। "ਸੱਚਮੁੱਚ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਪਰ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਗਲਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੌਰਡਨ ਆਪਣੀ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਦੇ ਛੱਡਣ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਲਗਭਗ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਵਾਂਗ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਤੋੜ ਲਿਆ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ; ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਸ ਬੋਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਵਾਂਗ ਜਿਸਦੀ ਆਪਣੇ ਖਿਡੌਣੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਖਿਡੌਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੰਕੇਤ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਜੌਰਡਨ ਲਈ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ 'ਤੇ ਦੂਜਿਆਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਸਤਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।
"ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਸਹੀ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਘਟੀਆ ਦਿਮਾਗੀ ਖੇਡ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਹ ਮੇਰੀ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਹਨ। ਮੈਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਸੰਦ ਕਰਨ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
ਜੌਰਡਨ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਇਹ ਗਲਤ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਬਦਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਲਈ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਸਤਹੀ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਨਘੜਤ ਬਕਵਾਸਾਂ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਡੂੰਘਾਈ ਅਤੇ ਸਾਰਥਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਔਰਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
"ਤੂੰ ਕੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਯਾਰ? ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਪ੍ਰਤੀ ਇਸ ਕੁੜੱਤਣ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਬੁਰੇ ਲੋਕ ਹਨ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਦੇਖੋ, ਹੁਣ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਬੁਆਏਫ੍ਰੈਂਡ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ," ਜੌਰਡਨ ਨੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
"ਬਿਲਕੁਲ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਔਖੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਵਧਦੇ ਹੋ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸੱਚਮੁੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਲਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋਗੇ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ; ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ," ਮੈਂ ਜੌਰਡਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ।
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਥੈਰੇਪਿਸਟ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਚੰਗੇ ਹੋ," ਜੌਰਡਨ ਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਖੋਤੇ ਨੂੰ ਚੁੰਮ ਸਕਦੇ ਹੋ," ਮੈਂ ਮਜ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

ਅਧਿਆਇ 14

ਆਓ?

ਸੈਂਤੀ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ...

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੂਜੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਮਿਲੇ ਹਾਂ," ਜੌਰਡਨ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ। "ਨਹੀਂ, ਜ਼ਾਰਾ ਅਤੇ ਅਮੇਲੀਆ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚੰਗੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੀਆਂ।"
"ਕੀ ਤੂੰ ਉਸ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਾਰਾ ਦਾ ਚੂਲਾ ਦੇਖਿਆ? ਵਾਹ! ਵਾਹ।"
"ਹਾਂ, ਉਹ ਸੈਕਸੀ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਅਮੇਲੀਆ ਪਸੰਦ ਸੀ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਪੈਰ ਪਸੰਦ ਆਏ, ਹੈ ਨਾ? ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ," ਜੌਰਡਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਹੈ ਜਦੋਂ ਔਰਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨਹੁੰਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ, ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਟੈਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੇਕਅੱਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਆਇਆ। ਉਹ ਸੂਖਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਧੇਰੇ ਕੋਮਲ ਵੀ ਸੀ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
ਬਾਰ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਜ਼ਾਰਾ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਅਮੇਲੀਆ ਤੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਹੀਂ ਹਟਾ ਸਕੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਪਲ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਾਂ ਸੀ। ਉਹ ਕੂਲ, ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਅਤੇ ਸਾਦੀ ਲੱਗ ਰਹੀ ਸੀ। ਜ਼ਾਰਾ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਾਲੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਲੋਕ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਅਮੇਲੀਆ ਉਸਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਕਰਿਸ਼ਮੇ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਸੰਦ ਆਈ।

ਨੌਂ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ...

ਮੇਰਾ ਫ਼ੋਨ ਮੇਰੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਵਾਈਬ੍ਰੇਟ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਮੇਲੀਆ ਫ਼ੋਨ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।
"ਓਏ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਓਏ, ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਅਸੀਂ ਲੇਟ ਹੋ ਗਏ। ਉਬੇਰ ਡਰਾਈਵਰ ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ। ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਹੇਠਾਂ ਹਾਂ।"
"ਠੀਕ ਹੈ, ਵਧੀਆ। ਮੈਂ ਰਿਸੈਪਸ਼ਨ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰਾਂਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗੀ ਕਿ ਕੋਈ ਤੈਨੂੰ ਚੁੱਕ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
"ਹੇ!" ਮੈਂ ਜਾਰਡਨ ਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰੀ। ਉਹ ਉੱਪਰ ਸੀ।
"ਅਤੇ?"
"ਉਹ ਇੱਥੇ ਹਨ। ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਆਉਣਗੇ।"
ਮੈਂ ਰਿਸੈਪਸ਼ਨ 'ਤੇ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ, ਫਿਰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁੰਦਰ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵਾਂ, ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਲਈ ਬਾਥਰੂਮ ਵਿੱਚ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਘੰਟੇ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਬਿਤਾਏ ਸਨ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੰਦ ਬੁਰਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਗਰਦਨ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਆਫਟਰਸ਼ੇਵ ਸਪਰੇਅ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਹੋਈ।
"ਓਏ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋ?" ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ।
"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ!", ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਗੱਲ੍ਹ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ ਚੁੰਮੀ ਦਿੱਤੀ।
ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਮੇਲੀਆ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ।
"ਓਏ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਉਸਦੀ ਕਮਰ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਉਸਦੀ ਗੱਲ੍ਹ 'ਤੇ ਚੁੰਮਣ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਡੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਲਗਭਗ ਛੂਹ ਗਏ। ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਸੀ।
"ਵਾਹ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਹੈ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਸਵੀਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਣਾਓ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਪੀਣਾ ਚਾਹੋਗੇ?"
ਜ਼ਾਰਾ ਲਿਵਿੰਗ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਗਈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜੈਕਟ ਅਤੇ ਕਲੱਚ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਫ਼ੋਨ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ।
"ਬਿਲਕੁਲ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੀ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਮੈਂ ਸ਼ੈਂਪੇਨ ਪਹਿਲਾਂ ਫਰਿੱਜ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਠੰਡਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੋਡਕਾ ਵੀ ਪੀਵਾਂਗੇ।"
"ਸ਼ੈਂਪੇਨ ਵਧੀਆ ਲੱਗਦੀ ਹੈ," ਅਮੇਲੀਆ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਸਦੀ ਬੋਲੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਧੁੰਦਲੀ ਸੀ। ਉਹ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸੀ।
"ਕੀ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਬਾਲਕੋਨੀ ਵਿੱਚ ਧੂੰਆਂ ਕੱਢਾਂ?" ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਹਾਂ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੰਜ਼ਿਲ ਹੈ।
ਜਾਰਡਨ ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸਿਗਰਟ ਪੀ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਹੈ।"
"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਿੱਕ? ਅਮੇਲੀਆ?" ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਨਹੀਂ, ਧੰਨਵਾਦ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਨਹੀਂ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਮੈਂ ਨਿੱਕ ਨੂੰ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਾਂਗੀ," ਅਮੇਲੀਆ ਨੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
ਜ਼ਾਰਾ ਉੱਪਰ ਚਲੀ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਮੇਲੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਗਈ।
"ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਰ ਕਿਵੇਂ ਸੀ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਇਹ ਪਾਗਲਪਨ ਸੀ। ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮੈਂ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਊਯਾਰਕ ਨਹੀਂ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਇਹ ਸ਼ਰਾਬੀ ਮੁੰਡੇ ਆਏ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ," ਅਮੇਲੀਆ ਨੇ ਘਬਰਾਹਟ ਨਾਲ ਦੂਰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਅਜੇ ਵੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਵਾਗਤ ਚੁੰਮਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਹੇ ਸੀ।
"ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਚਲੇ ਗਏ। ਉੱਥੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਥੋੜ੍ਹੀਆਂ ਹੱਥੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਈਆਂ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਉਸ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਮੋੜਿਆ ਅਤੇ ਉੱਪਰਲੀ ਸ਼ੈਲਫ ਤੋਂ ਸ਼ੈਂਪੇਨ ਦੇ ਗਲਾਸ ਕੱਢੇ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਗਲਾਸ ਭਰੇ, ਚੁੱਪ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣੇ ਨੇੜੇ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਸ਼ਰਮ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੈਂਪੇਨ ਦਾ ਗਲਾਸ ਦਿੱਤਾ।
"ਧੰਨਵਾਦ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਘੁੱਟ ਭਰੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਾਊਂਟਰ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ।
ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਰਹੇ, ਚੁੱਪਚਾਪ, ਦੋਵੇਂ ਇੱਕੋ ਗੱਲ ਸੋਚ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅਮੇਲੀਆ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੇੜੇ ਖਿੱਚਿਆ।
"ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਸੋਹਣੀ ਹੈਂ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਲਿਆਇਆ।
"ਸੱਚਮੁੱਚ? ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੀ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨੀਵੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉਸਦੀ ਠੋਡੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀਆਂ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਗਰਮ ਸਾਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ, ਉਸਦੇ ਹੇਠਲੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਹੌਲੀ- ਹੌਲੀ ਕੱਟਿਆ। ਉਸਨੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਕੇ ਕੱਟਿਆ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁੰਮਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਨਸਾਨ ਹੋਵੇ। ਉਸਦੀ ਸ਼ਰਮ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਸੀ।

ਮੇਰੇ ਚੁੰਮਣ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸਦੀ ਗਰਦਨ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਏ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਜੋੜ ਲਈ। ਇੱਕ ਹੱਥ ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਉਸਦੀ ਗਰਦਨ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਨੇੜੇ ਖਿੱਚ ਲਿਆ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਰਗੜਦੇ ਗਏ। ਇਹ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੀਬਰ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ, ਮੈਂ ਓਨਾ ਹੀ ਸਖ਼ਤ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਤੇਜਿਤ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਰਸੋਈ ਦੇ ਕਾਊਂਟਰ 'ਤੇ ਚੁੱਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੁੱਲ੍ਹੇ ਦੁਆਲੇ ਲਪੇਟਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਡੂੰਘਾ ਧੱਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।
ਅਸੀਂ ਜੌਰਡਨ ਅਤੇ ਜ਼ਾਰਾ ਨੂੰ ਹੱਸਦੇ ਸੁਣਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ?
ਅਮੇਲੀਆ ਨੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਸਿੱਧੇ ਕੀਤੇ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹੱਥ ਫੇਰਿਆ, ਪਿੱਛੇ ਮੁੜਿਆ, ਅਤੇ ਐਨਕ ਚੁੱਕੀ।
"ਸ਼ੈਂਪੇਨ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ?" ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਬਾਥਰੂਮ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?" ਅਮੇਲੀਆ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
ਜੌਰਡਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ। ਜ਼ਾਰਾ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆਈ।
"ਤੂੰ ਇਹ ਕੀ ਕੀਤਾ?" ਜੌਰਡਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਫੁਸਫੁਸਾ ਕੇ ਕਿਹਾ।
"ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਬਰਾ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਥਰੂਮ ਵਿੱਚ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈ।
ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੁਬਾਰਾ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ।"
"ਬਸ ਆਰਾਮ ਕਰੋ। ਅਸੀਂ ਚੁੰਮ ਰਹੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਹੇਠਾਂ ਆਏ। ਉਹ ਡਰ ਗਈ। ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।

ਅਧਿਆਇ 15

ਬਾਥਰੂਮ ਵਿੱਚ

ਅਮੇਲੀਆ

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਉੱਪਰ ਦੇਖਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਬਾਥਰੂਮ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਚੁੰਮਿਆ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ।
"ਅਤੇ ਤੂੰ, ਨਿੱਕ?"
"ਨਹੀਂ, ਬੁੱਤ ਅਤੇ ਮੈਂ।"
"ਇਹ ਜਲਦੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਆਏ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਿਉਂ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ? ਉਹ ਬਹੁਤ ਗਰਮ ਹੈ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਠੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
ਮੈਂ ਟਾਇਲਟ 'ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਪਿਸ਼ਾਬ ਕੀਤਾ। "ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਗਰਮੀ ਸੀ। ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਚੁੰਮਣਾ ਹੈ... ਜੋਸ਼ ਨਾਲ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਗਿੱਲੀ ਹੋ ਗਈ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਉਸ ਨਾਲ ਸੌਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ।"
"ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਕਰੋ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਨਾ ਕਰਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਛਤਾਵਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ। ਛੇ ਹਫ਼ਤੇ... ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੋਗੇ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
ਮੈਂ ਬਾਥਰੂਮ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਖਾਣਾ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਸ਼ਰਾਬ ਕਾਰਨ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਥੋੜ੍ਹੀਆਂ ਜਿਹੀਆਂ ਖੂਨ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਜੈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਫੜਿਆ ਸੀ... ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਛੂਹਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਪਲ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਚੰਗਾ ਲੱਗਿਆ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਯਾਦ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਕਿੰਨੀ ਵਧੀਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਉਸਦੇ ਆਫਟਰਸ਼ੇਵ ਦੀ ਮਹਿਕ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ।

"ਤੁਸੀਂ ਜੌਰਡਨ ਨਾਲ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ? ਤੁਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਲਦੇ- ਜੁਲਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹੋ," ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਮਾਸੂਮ ਵੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅੱਜ ਰਾਤ ਉਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਮਸਤੀ ਕਰਾਂਗੀ... ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਿਖਾਵਾਂਗੀ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੇਕਅੱਪ ਠੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਓਹ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਨਿੱਕ ਨੇ ਫਰਿੱਜ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜਾ ਸ਼ੈਂਪੇਨ ਕੱਢਿਆ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਨਹੀਂ, ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ?"
"ਵੇਵ। ਮੈਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਜਨਮਦਿਨ 'ਤੇ ਜੈ ਨਾਲ ਪੀਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬੋਤਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ?"
"ਨਹੀਂ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?"
"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਜੀਬ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਾਪਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
"ਅਮੇਲੀਆ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਾ ਪੜ੍ਹੋ।"
"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਪਰ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਢੰਗਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਉੱਥੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਠੀਕ ਹੈ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰ ਹੋ?" ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
“ਹਾਂ,” ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਲਿਆ।

ਅਧਿਆਇ 16

ਆਓ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਨਿੱਕ

"ਤੁਸੀਂ ਠੀਕ ਹੋ?" ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਾਥਰੂਮ ਵਿੱਚੋਂ ਵਾਪਸ ਆਏ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਸ਼ਾਨਦਾਰ," ਅਮੇਲੀਆ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਗਲਾਸ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸੰਗੀਤ ਵਜਾਇਆ। ਅਗਲੇ ਘੰਟੇ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਲਿਵਿੰਗ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਬੈਠੇ, ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦੇ ਅਤੇ ਬਕਵਾਸ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਜ਼ਾਰਾ ਅਤੇ ਜੌਰਡਨ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਗਏ।
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਗੀਤ ਪਸੰਦ ਹੈ?" ਮੈਂ ਅਮੇਲੀਆ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਸੱਚ ਕਹਾਂ ਤਾਂ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਸ਼ਾਇਦ ਸੋਚਣਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਪਾਗਲ ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੇਰੀਆਂ ਪਲੇਲਿਸਟਾਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਗੀਤ ਸੁਣਦੀ ਹਾਂ, ਇਹ ਸਭ ਮੇਰੇ ਮੂਡ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਓ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੀ ਹੈ," ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਫ਼ੋਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਹਮ, ਬਿਲੀ ਆਈਲਿਸ਼ ਬਾਰੇ ਕੀ? ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੋਂ ਉਸਦਾ ਸੰਗੀਤ ਲਗਾਤਾਰ ਸੁਣ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਟੋਕਿਆ। "ਪਰ ਹੁਣ ਨਹੀਂ, ਅਮੇਲੀਆ।"
"ਠੀਕ ਹੈ, ਠੀਕ ਹੈ, ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ? ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਰੇਲੂ ਸੰਗੀਤ ਪਸੰਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।"
ਉਸਨੇ ਲੇ ਫੋਸ ਅਤੇ ਐਮਕੇ ਫੀਟ ਦਾ ਕਲਾਸਿਕ ਗੀਤ "ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ" ਵਜਾਇਆ। ਐਨਾਬੇਲ। "ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਟਰੈਕ!" ਜੌਰਡਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜ਼ਾਰਾ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਮਜ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਨੱਚਣਾ ਅਤੇ ਗਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹਸਾ ਦਿੱਤਾ... ਬਹੁਤ।
"ਮੈਂ ਇਹ ਗਾਣਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਈਕੋਨੋਸ ਵਿੱਚ ਛੁੱਟੀਆਂ ਦੌਰਾਨ ਸੁਣਿਆ ਸੀ," ਮੈਂ ਅਮੇਲੀਆ ਨੂੰ ਕਿਹਾ।
"ਸੱਚਮੁੱਚ? ਮੈਂ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਆਪਣੀ ਯੂਰਪੀ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ; ਇਹ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਵਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕ੍ਰੋਏਸ਼ੀਆ ਦੇ ਤੱਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਘੁੰਮ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਆਜ਼ਾਦ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

ਉਹ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਲੇਟ ਗਈ, ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਮੇਰੀ ਗੋਦੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਅਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ। ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਦਿਖਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"
"ਬਿਲਕੁਲ," ਉਸਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੀ।
"ਮੈਂ ਅਮੇਲੀਆ ਨੂੰ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ," ਮੈਂ ਜ਼ਾਰਾ ਅਤੇ ਜੌਰਡਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਵੀ ਨਹੀਂ; ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਨ।
ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਪਰ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆਈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਮੇਲੀਆ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਇੰਨੀ ਸਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੈਕਸ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੁੰਦੀ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸਵੇਰੇ ਦੋ ਵਜੇ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੋ ਕੇ ਮਿਲਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਅਮੇਲੀਆ ਨੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਘਬਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।
"ਵਾਹ, ਕਸਰਤ ਦਾ ਸਾਮਾਨ ਵੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਸਰਤ ਸਾਈਕਲਾਂ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਈ।
ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਨਿਊਯਾਰਕ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਜੱਫੀ ਪਾ ਲਈ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਗਰਦਨ ਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ, ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਗਰਮ ਹਵਾ ਸਾਹ ਲਈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਮੇਰੀ ਕਰੌਚ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਰਗੜਿਆ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ, ਉਸਨੇ ਦਬਾਅ ਵਧਾਇਆ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ, ਲਾਈਟ ਚਾਲੂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕੰਧ ਨਾਲ ਦਬਾ ਕੇ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ, ਉਸਦੇ ਖੱਬੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਟੌਪ ਖਿੱਚਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਿੱਪਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੈ ਲਿਆ, ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦੰਦ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਣ ਦਿੱਤੇ।
"ਥੋੜਾ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਕੱਟੋ," ਉਸਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾ ਕੇ ਕਿਹਾ।
ਉਹ ਕੁਰਲਾਉਣ ਲੱਗੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਮੀਜ਼ ਉਤਾਰੀ, ਉਸਦੀ ਸਕਰਟ ਉਸਦੀ ਕਮਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੀ, ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਲੱਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਲਪੇਟ ਲਿਆ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਦੀ ਨੋਕ ਉਸਦੇ ਪੱਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੱਲ ਚਲਾਈ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਪਿੱਠ ਨੂੰ ਰਗੜਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਖੁਰਚਿਆ। ਉਹ ਉਤੇਜਿਤ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਉਸਦੀ ਚੂਤ ਉੱਤੇ ਘੁਮਾਇਆ, ਉਸਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਚੁੰਮਿਆ, ਫਿਰ ਉਸਦੀ ਦੂਜੀ ਲੱਤ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ; ਉਹ ਸਿੱਧੀ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖ ਰਹੀ ਸੀ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਉਸਦੇ ਕਲੀਟੋਰਿਸ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਦੋ ਉਂਗਲਾਂ ਪਾਈਆਂ। ਉਸਨੇ ਹੋਰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਕੁਰਲਾਇਆ, ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਪਿੱਛੇ ਡਿੱਗਣ ਦਿੱਤਾ, ਇਸਨੂੰ ਕੰਧ ਨਾਲ ਝੁਕਾਇਆ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮੂੰਹ ਉਸਦੀ ਚੂਤ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਅਤੇ ਨੇੜੇ ਦਬਾਇਆ, ਮੇਰੀ ਜੀਭ ਅਤੇ ਉਂਗਲਾਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹਿੱਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।
"ਚੱਲੋ... ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਆਵਾਂਗੀ," ਉਸਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾ ਕੇ ਕਿਹਾ।
ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ?, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ।
"ਹਾਏ ਰੱਬਾ। ਇਹ ਕੀ ਹੈ?!" ਉਹ ਚੀਕ ਪਈ, ਮੈਨੂੰ ਦੂਰ ਧੱਕਦੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਕਰਟ ਹੇਠਾਂ ਖਿੱਚਦੀ ਹੋਈ।
"ਕੀ? ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ?" ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਉਹ!" ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਕੈਮਰੇ ਅਤੇ ਵੀਡੀਓ ਰਿਕਾਰਡਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਜਾਂ ਕੀ?"
"ਓ ਰੱਬਾ, ਅਮੇਲੀਆ, ਇਹ ਬੰਦ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਫੋਟੋਆਂ ਖਿੱਚਣਾ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਜਾ ਕੇ ਦੇਖ," ਮੈਂ ਜ਼ਿੱਦ ਕੀਤੀ।
ਉਹ ਕੈਮਰੇ ਵੱਲ ਗਈ। "ਸ਼ਰਾਬ, ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੀ ਗਲਤ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ। ਮੈਂ ਇਸ ਸਭ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ... ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤਿਆਰ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ ਨੂੰ ਰਗੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹੋਣਾ।"
"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਨਫ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ; ਅਗਲੇ ਹੀ ਪਲ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੈਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਨਾਰਾਜ਼ ਵੀ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਕੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ 'ਤੇ ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੈਨੂੰ ਉਸ 'ਤੇ ਤਰਸ ਆਇਆ, ਭਾਵੇਂ ਮੇਰਾ ਕੁੱਕੜ ਫਟਣ ਵਾਲਾ ਸੀ।
"ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ? ਤੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਕੁਝ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਸਾਬਕਾ ਬੁਆਏਫ੍ਰੈਂਡ, ਪਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਰਦਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਅਨੁਭਵ ਵੀ।
ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ... ਅਸੀਂ ਲਗਭਗ ਸੈਕਸ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਗਾਂ ਵਾਂਗ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਿਹਾ। ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

ਅਧਿਆਇ 17

ਗੱਲਬਾਤ

ਅਮੇਲੀਆ

"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗਲਤ ਸੰਚਾਰ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ," ਮੈਂ ਨਾਈਟਸਟੈਂਡ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਗਲਾਸ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
ਨਿੱਕ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਮੀਜ਼ ਵਾਪਸ ਪਾ ਲਈ। "ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"
"ਮੈਂ ਬੱਸ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਦਮੀ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸੈਕਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਸਥਾਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਉਸਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਕੋਲ ਪੈਕ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਿਗਰਟ ਕੱਢੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਜਗਾਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸਿਗਰਟ ਨਹੀਂ ਪੀਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। "ਵੈਸੇ, ਮੈਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸਿਗਰਟ ਨਹੀਂ ਪੀਂਦਾ।"
"ਮੈਂ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਛੁੱਟੀਆਂ 'ਤੇ ਇੱਥੇ-ਉੱਥੇ ਇੱਕ, ਪਰ ਬੱਸ। ਇਹ ਜਾਰਡਨ ਦਾ ਪੈਕੇਜ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮਰਦ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਜੋ ਔਰਤਾਂ ਸੋਚਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਅਣਕਹੀਆਂ ਹੀ ਰਹਿਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।"
"ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਮੈਨੂੰ ਉਲਝਾਉਂਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਦੱਸ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਜਿਨਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਸੀ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ।
"ਜਾਓ, ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ ਪੁੱਛੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ। ਪਰ ਸੁਨੇਹੇ ਲਈ ਮੈਸੇਂਜਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ

ਠਹਿਰਾਓ," ਨਿੱਕ ਨੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥੋਂ ਮੇਰਾ ਸ਼ੈਂਪੇਨ ਗਲਾਸ ਲੈ ਕੇ ਇੱਕ ਘੁੱਟ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਆਦਮੀ ਇੰਨੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਕਿਉਂ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਤੋਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਰਹੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਤੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਮਿਲੇ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਦੋਵੇਂ। ਮੈਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਆ ਰਿਹਾ।"
"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸ ਆਦਮੀ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਔਰਤਾਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਡੇਟਿੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕੁਝ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ," ਨਿੱਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਗੜਬੜ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਓਨਾ ਚੰਗਾ ਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਪਿਛਲੇ ਦਰਦ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਹਾਂਗਾ, ਅਜਿਹੇ ਮਰਦਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ਵੀ ਨਾ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।
"ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਮਿਲਿਆ ਹਾਂ? ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਕੀ ਹਨ। ਕੀ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਸੈਕਸ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਮੇਰੇ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਜੈ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਡੇਟ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਸੌਂਦੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਇਕੱਠੇ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਪਸੰਦ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਸੌਂਦਾ ਰਹੇ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸੌਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੋਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਕਸਰ ਡੇਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗਾ।

ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਤੇ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਆਉਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦੇਵੇਗਾ; ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਇਕੱਠਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਸਕੋ..."
"ਸ਼ਾਇਦ," ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਟੋਕਿਆ।
"ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਨਾਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਲਿਆ, ਪਰ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਮੇਰਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੁਝ ਹੋਰ ਗੰਭੀਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਜੇ ਮੈਂ ਇਹ ਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਚਦਾ।"
"ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸੁੱਟੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੇਰੀ ਪਰਵਾਹ ਹੋਵੇ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
"ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੱਚ ਸੀ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵਚਨਬੱਧ ਰਿਸ਼ਤਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਮਰਦਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਉਦੋਂ ਪਸੰਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਖਿੱਚਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਆਸਾਨ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਮਰਦ ਬਕਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ... ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮਰਦ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਹੋਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸੌਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੇਗਾ। ਇਹ ਹਰ ਵਾਰ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਏਜੰਡੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਅੱਜ ਰਾਤ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਸਹੀ ਯਾਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਉਹ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੁੰਮਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਅੱਜ ਰਾਤ, ਅਸੀਂ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇਹੀ ਕੀਤਾ।"
"ਹਮ," ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਮੂੰਹ ਬਣਾ ਕੇ। "ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਪਿੱਛੇ ਆਨੰਦ ਮਾਣਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਰ ਯਤਨ ਕਰੇਗਾ। ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹੋਣਗੇ," ਉਸਨੇ ਸਮਝਾਇਆ।

"ਇਹ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ," ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਿਆਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਡੇਟ ਅਸਲ ਕੰਮ ਵਾਂਗ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਘਰ ਰਹਿਣਾ, ਫਿਲਮ ਦੇਖਣਾ, ਜਾਂ ਖਾਣਾ ਆਰਡਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ।
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਕਿਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਲੋਕ ਮਿਲੇ-ਜੁਲੇ ਸੁਨੇਹੇ ਭੇਜਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅੰਦਰੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਲੁਭਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ।
"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਕੀ?"
"ਜੇ ਕੋਈ ਕੁੜੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੌਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਗੰਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਰਦ ਨੂੰ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਕਿਉਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਬਾਲਗ ਹਾਂ - ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੈਕਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਖੁਦ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸੈਕਸ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਸੌਂ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ?"
"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ। ਮੇਰਾ ਖਿਆਲ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਰਦ ਸੈਕਸ ਦੌਰਾਨ ਘੱਟ ਹੀ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਬੰਧਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਕਈ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਕਰਸ਼ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਸੌਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਅਤੇ ਕੀ ਮਰਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਸਵਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਸੌਂਦੀਆਂ ਹਨ? ਇਹ ਗੱਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਰਦ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

"ਨਹੀਂ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਾੜੇ ਹੋ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਿਆਣੇ ਹੋ। ਜੇ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਿਆਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੋਚੇਗਾ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਰਦ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤਾ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ, ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੁੱਪੀ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਬੁਰਾ ਸੋਚਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਸੈਕਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਂ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਖੁਦ ਇੱਕ ਮਰਦ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮਰਦਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਹਨ। ਇਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸ਼ਰਾਬ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਤੂੰ ਤਾਂ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹੈਂ," ਮੈਂ ਮਿਲੇ-ਜੁਲੇ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਚੰਗਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਵੀ ਅਜੀਬ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਆਦਮੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ।
"ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ... ਅਤੇ ਮੈਂ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਫੜ ਲਿਆ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਮੈਂ ਬਹਾਨੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਜਾਂ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੈਂ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹਾਂ।"
"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਿਰ ਦਰਦ ਦੇਵੇਗਾ, ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਡੇਟ 'ਤੇ ਜਾਣਾ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ; ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਬਿਹਤਰ ਫੈਸਲੇ ਲੈ ਸਕਾਂ।
ਨਿੱਕ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮੁੰਡੇ ਨਾਲ ਸੌਂ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਸਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਪਛਤਾਵਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੇਗਾ।' ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ, ਜੇਕਰ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਸੌਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸੌਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੇਗਾ? ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ। ਮੁੰਡੇ ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ

ਦੇਣਗੇ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇ ਕਿ ਮੈਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਾ ਸੌਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਮਰਦਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਰਿਹਾ ਹਾਂ..."
"ਬਸ ਚਲਦੇ ਰਹੋ," ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਿਆ।
"ਦੇਖੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਇਨਸਾਨ ਹੋ। ਬੱਸ ਹੋਰ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਖੁਦ ਲਓ। ਤੁਸੀਂ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਸਤਿਕਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਵਾਰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੌਂਦੇ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਖੁਸ਼ ਕਰੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਜਗਾਇਆ।
"ਕੀ ਮਰਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਘੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਪੱਖ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ? ਕੀ ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਾਂ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਨਹੀਂ, ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਨ ਲੱਗ ਪਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਤਜਰਬੇ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁੜੀਆਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਿਸ਼ਤਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ। ਹਰ ਕੋਈ ਵੱਖਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕੀ ਬਿਲਕੁਲ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਕੀ?"
"ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਅਚਾਨਕ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਸਭ ਕੁਝ ਵਧੀਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨੇੜੇ ਵੀ ਆ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਚਾਨਕ, ਉਹ ਜਵਾਬ ਲਿਖਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਘਿਣਾਉਣਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਅਸਹਿ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੁਣ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਅਕਸਰ ਅਤੇ ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹੋ... ਇਹ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਹੈ," ਨਿੱਕ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।
"ਅੱਜ-ਕੱਲ੍ਹ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਰਦ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ; ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਸੈਕਸ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਉਹ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ

ਚਾਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਨ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਮਰਦ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਮਰਦਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਫਿਰ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ।
"ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਅਮੇਲੀਆ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲਬਾਤ ਇੱਥੇ ਹੀ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਨਹੀਂ। ਇਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢੋ... ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ," ਮੈਂ ਸੱਚਾਈ ਜਾਣਨ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਤੂੰ ਇਹ ਸਭ ਕਿਉਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ? ਬੱਸ ਇਸਨੂੰ ਜਾਣ ਦੇ।"
"ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ, ਠੀਕ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਬੰਦੇ ਬਾਰੇ ਬੁਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਬਿਹਤਰ ਫੈਸਲੇ ਲੈ ਸਕਾਂ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਹੁਣੇ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੋਗੇ? ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੱਚ ਦੁਖਦਾਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਮੁਕਤੀਦਾਇਕ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਹੀ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰੋ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਝੂ ਵਹਿ ਰਹੇ ਸਨ।
ਸ਼ਰਾਬ ਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਰੱਖਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੇ ਕਿ ਮੈਂ ਕੋਈ ਪਾਗਲ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਗਲ ਹਾਂ। ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ। "ਠੀਕ ਹੈ, ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਓ। ਮਰਦਾਂ ਕੋਲ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀਆਂ ਆਕਰਸ਼ਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਹਨ।"
"ਹਾਂ, ਅਤੇ...?" ਮੈਂ ਜ਼ੋਰ ਪਾਇਆ।
"ਕੁਝ ਔਰਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸਤ ਮੰਨਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੌਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਔਰਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਸੈਕਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘਰ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੀਆਂ ਹਨ (ਪਰ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀਆਂ), ਅਤੇ ਦੂਜੀਆਂ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਦੋਸਤੀ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਚਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਕੁਝ ਔਰਤਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਸੌਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਕੁਝ

ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ। ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ, ਕੁਝ ਔਰਤਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਪਰਿਵਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਕਿ ਮਰਦ ਇਸਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੇ ਹਨ... ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਏ ਰੱਬਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਕਿਹੜੀ ਘਟੀਆ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ?", ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਬੰਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਤੂੰ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਅਮੇਲੀਆ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਗਲਤ ਨਾ ਸਮਝ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ 'ਇਹ ਔਰਤ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ।' ਅਸੀਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹਰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੋਗੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਨਿਗਲਣਾ ਔਖਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
"ਖੈਰ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਧੀਆ ਮੁੰਡਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਕਵਾਸ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮੱਸਿਆ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਅੱਧੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਮਿਲਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜੋ ਟੀਚਾ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹੋ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ," ਨਿੱਕ ਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਹੱਥੋਂ ਸ਼ੈਂਪੇਨ ਦਾ ਗਲਾਸ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥੋਂ ਸਿਗਰਟ ਲੈ ਲਈ।
"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੋਚਣ ਦੇ ਪੂਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਲੇਟ ਗਿਆ। ਨਿੱਕ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਲੇਟ ਗਿਆ।
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਕੀ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਪਲ ਚੁੱਪ ਰਹੇ।
"ਕੀ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਕੋਈ ਮਰਦ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਉਹ ਤਾਕਤਵਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ 'ਮਰਦ' ਮੰਨਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਉਲਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ 'ਮਰਦ' ਸਭ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਮਿਲਿਆ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਸਭ ਤੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਸਖ਼ਤ ਬਾਹਰੀ ਰੂਪ ਦੇ ਹੇਠਾਂ, ਉਹ ਡਰਦੇ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਸ਼ਾਇਦ। ਇਹੀ ਹਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਕਾਂਤਵਾਸ, ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸੋਚਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਬਾਕੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹਨ, ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਆਹ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ... ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਉਲਝਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।"
ਨਿੱਕ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਮੋੜਿਆ। "ਨਹੀਂ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਓਨਾ ਹੀ ਉਲਝਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਦਰਅਸਲ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਧਾਰਨ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਕੀਕਤ ਬੋਰਿੰਗ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ।"
"ਇਹ ਸਭ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹਾਂ। ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਇੰਨੇ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਤਹੀ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਟਿਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਸਲੀ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਜੋ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ ਜਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ, ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ," ਨਿੱਕ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।
"ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੋ। ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਦੀ ਰਾਤ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਡੂੰਘਾ ਮਨੋਰੰਜਨ," ਮੈਂ ਮਜ਼ਾਕ ਕੀਤਾ।

ਅਧਿਆਇ 18

ਇੰਨਾ "ਖੁੱਲ੍ਹਾ" ਨਹੀਂ

ਨਿੱਕ

ਜੌਰਡਨ ਅਤੇ ਅਮੇਲੀਆ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਕਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਮਿਲੀ ਹੈ।
ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਤਮਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਲੱਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਸੱਚ ਕਹਾਂ ਤਾਂ, ਮੈਂ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਓਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਇਹ ਕੋਈ ਬੁਰੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਕਿਉਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਕੀ ਹਨ, ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਕਿਸ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ। ਇਸ ਰਵੱਈਏ ਨਾਲ ਦੂਜਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਵੁਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਵੀ ਬਚਦਾ ਹਾਂ।
ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਲੋਕ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਜੋ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਹ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਿਲਦੇ ਸਮੇਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮੁਕਤੀਦਾਇਕ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਾਸ਼ਾਵਾਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਲੱਗ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਖੁੱਲ੍ਹੇਪਣ ਦੀ ਘਾਟ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜੀਉਂਦਾ। ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਸੁਆਰਥੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਆਉਣ ਦੇਵਾਂ। ਜੇਕਰ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਥੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ

ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹੈ: ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਸੋਚੀ-ਸਮਝੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਹੋ, ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅਸੁਰੱਖਿਆਵਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲੈ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।
ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਸੀ: ਉਸਦਾ ਸਰੀਰ, ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਹੱਥ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੋਲਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਕਿਵੇਂ ਹਿੱਲਦੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਭਰਵੱਟੇ ਕਿਵੇਂ ਘੁੰਮਦੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਹ ਸੁੰਘਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਸਨ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ, ਉਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ, ਉਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਜੋ ਵੀ ਕੀਤਾ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਕਿਰਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਦਲੇਗੀ, ਉਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਮੈਂ ਅੰਦਰੋਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ: ਕਿ ਲੋਕ ਬਦਲਦੇ ਹਨ। ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ। ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਦਿਆਂ, ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਮੈਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ। ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਰਹੀ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਜਾਗਦੀ ਰਹੀ। ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ, ਉਸਨੇ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਂ।
ਤਾਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ? ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ, ਉਹੀ ਵਿਅਕਤੀ। ਮੈਂ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਸੀ। ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਉਹ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸੀ, ਉਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਜੋ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਚਿੰਬੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਉੱਭਰ ਆਉਣਗੀਆਂ।

ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਕਲਾਇੰਟ, ਜਿਸਦੀ ਉਮਰ ਸੱਠ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵਿਆਹੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਿਤਾਓ। ਅਸੀਂ ਲਗਾਤਾਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਬਾਰੇ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਲਈ, ਦੋਵਾਂ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ; ਇਸਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ।" ਉਸ ਸਮੇਂ, ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੋਚਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਅਤੇ ਬਾਹਰੋਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡਾ ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ-ਸੰਪੂਰਨ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਇਕੱਠੇ ਰਹੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਪਰ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕਲਾਇੰਟ ਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਸੀ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਪਿਆ। ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਿੱਖਿਆ; ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਜਾਗਰੂਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਤ੍ਹਾ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦੇਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ।
ਹੁਣ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਈ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਮਾਂ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹੀ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਹਰ ਚੀਜ਼, ਬਿਹਤਰ ਜਾਂ ਮਾੜੀ, ਮੇਰੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਵਾਈਬਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਨਵਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰੇਗਾ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਜਾਂ ਬੰਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ਤੇ ਲਈ ਕਿੰਨੇ ਤਿਆਰ ਹਨ। ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਈ ਪਰਤਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ; ਅਸੀਂ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਜੀਵ ਹਾਂ।
ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਠੰਢਾ ਕਿਉਂ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਹੋਵੇ; ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਖਾਸ ਅਚੇਤ ਦਬਾਅ ਅਕਸਰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਵਿਕਸਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਲਗਾਤਾਰ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਸਾਡੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੂਡ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ... ਤਾਂ ਇਹ

ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੈ: ਅੱਗੇ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ। ਇਹ ਦਬਾਅ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਵਰਚੁਅਲ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਸੱਚੇ ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਪਿਆਰ ਲਈ ਤਰਸਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਅਸਲੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸਦੀ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।
ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘੱਟ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਲੱਭਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਇਹੀ ਚੀਜ਼ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਸੰਭਵ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਲੱਭਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਇੱਕੋ ਤਰੰਗ-ਲੰਬਾਈ 'ਤੇ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਅਜੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।
ਅੱਜ ਡੇਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਲੇਟੀ ਖੇਤਰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹਕੀਕਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ਤਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਦੇ ਸਮੇਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਇੱਕ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਅੱਧੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਲਗਭਗ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੁਆਰਾ। ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਸੁਆਰਥੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਜਿੰਨੇ ਤੁਸੀਂ ਸਿੰਗਲ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਟੀਮ ਵਜੋਂ ਖੇਡਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੇਰਾ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਨਿਰਾਦਰ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚਾ ਸਤਿਕਾਰ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ।
ਲੋਕ ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਰਿਸ਼ਤੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਸ ਵੇਲੇ, ਮੈਂ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਬਿਤਾਉਣ ਅਤੇ ਕਿਸੇ

ਦਿਨ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੀ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਸ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝੇ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇਸ ਵਿਅਰਥ ਉਮੀਦ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਕਿ ਉਹ ਆਖਰਕਾਰ ਆਵੇਗੀ। ਨਹੀਂ, ਅਗਲੀ ਔਰਤ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ "ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ" ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਵਾਅਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਯਕੀਨਨ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਪਾਰ ਹੋ ਗਈ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵਚਨਬੱਧ ਹਾਂ।
ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, "ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਿਤਾਉਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।" ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਰਿਵਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਪੁਰਾਣਾ ਵਿਚਾਰ ਅਜੇ ਵੀ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ ਦਾਦਾ-ਦਾਦੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸਾਡੇ ਅੱਜ ਨਾਲੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਹੁਣ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਘੱਟ ਆਮ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨਾ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਜ ਵਾਂਗ ਹੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਿਖਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਤਰਜੀਹਾਂ ਸਨ, ਉਹ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੱਡੇ ਹੋਏ ਸਨ।
ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ, ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਪਹਿਲਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ। ਉਹ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਹੇ। ਅਸੀਂ ਅੱਜਕੱਲ੍ਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇੰਨਾ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਕਲਪ ਸਾਨੂੰ ਭਾਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ; ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਹਾਂ, ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਸਾਡੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੂਜਿਆਂ ਕੋਲ ਜੋ ਹੈ ਉਹ ਬਿਹਤਰ ਹੈ... ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਅਤੇ ਅਕਸਰ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ

ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਲੈਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।
ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਦਲਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਭਿੰਨ ਉਤੇਜਨਾ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲਗਾਤਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਡੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗਲਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਉੱਭਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਅਮੀਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਕੀ ਗੁਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਹ ਪੀੜ੍ਹੀ ਹਾਂ ਜੋ ਉਹ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਦੂਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਅਸੀਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮਾਪਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਦੋਂ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ "ਸਦੀਵੀ ਪਿਆਰ" ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਤਾਲਮੇਲ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜੀਵਨ ਵਿਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ; ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਮੇਰੇ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕੀਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਹੈ: ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਉਹੀ ਹੋਣ ਦੇਣਾ ਜੋ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਸਾਥੀ ਕਿਸੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਵੀਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰਵਾਇਤੀ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ - ਸਤਿਕਾਰ, ਆਪਸੀ ਸਹਾਇਤਾ, ਨਿਰਸਵਾਰਥਤਾ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ - ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਗੇ।

ਅਧਿਆਇ 19

ਘਰ ਟੈਕਸੀ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ

ਅਮੇਲੀਆ

ਮੈਂ ਦੂਜੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਾਰਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ 'ਤੇ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਖ਼ਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ।
"ਓਏ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਓਏ, ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਹਾਂ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਹਾਂ, ਇੱਕ ਪਲ ਰੁਕੋ। ਜਾਰਡਨ ਸੌਂ ਗਿਆ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਈ।
ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਬਾਅਦ, ਜ਼ਾਰਾ ਹੇਠਾਂ ਆਈ, ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਖਿੰਡੀ ਹੋਈ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ।
"ਸਭ ਕੁਝ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਨਿੱਕ ਨੂੰ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ, ਧੰਨਵਾਦ। ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਸਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।
ਨਿੱਕ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਟੈਕਸੀ ਨਹੀਂ ਮੰਗਵਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਨਹੀਂ ਧੰਨਵਾਦ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲਗਭਗ ਆ ਹੀ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੇਠਾਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਬੈਗ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਨਿੱਕ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਚੁੰਮੀ ਦਿੱਤੀ।

ਅਸੀਂ ਟੈਕਸੀ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਗਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੋਟਲ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ।
"ਤੁਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ... ਨਿੱਕ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਸੀ," ਮੈਂ ਜ਼ਾਰਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ।
"ਉਸਦਾ ਲਿੰਗ ਸੰਪੂਰਨ ਸੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤੇਰੇ ਲੱਤ 'ਤੇ ਥੱਪੜ ਮਾਰਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੁੱਖਾ ਬੰਦਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਮੈਨੂੰ ਭਾਲ ਸੀ।"
"ਕਦੇ-ਕਦੇ ਇਹ ਉਹ ਲੋਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਹੇ ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, 'ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਕੁੜੀ ਹੈਂ।' ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਮੇਰਾ ਕਮਰ ਥੱਪੜ

ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਫੁਸਫੁਸਾਇਆ, 'ਤੇਰੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ?' ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵਾਲ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਖਿੱਚੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਇਹ ਅਜੀਬ ਸੀ... ਕਈ ਵਾਰ ਸੈਕਸ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭੜਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਲਾਈਨ ਕਿੱਥੇ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਆਏ ਸੀ... ਲਾਹਨਤ, ਇਹ ਚੰਗਾ ਸੀ। ਓਹ, ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ," ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਸੱਠ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦਾ ਸੀ।
"ਮੈਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਣਦੀ ਵੀ ਨਹੀਂ," ਉਸਨੇ ਭਰਵੱਟੇ ਚੁੱਕ ਕੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਘਿਣਾਉਣਾ ਚਿਹਰਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ? ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਆਏ," ਮੈਂ ਫੁਸਫੁਸਾਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਡਰਾਈਵਰ ਸਾਡੀ ਗੱਲ ਨਾ ਸੁਣੇ।
"ਠੀਕ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਕੁੱਕੜ ਨਾਲ ਵੀ, ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਓਹ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜੀਭ ਸਵਰਗੀ ਸੀ। ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜੇਗਾ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਨਿੱਕ ਬਾਰੇ ਕੀ?"
"ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਖੈਰ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਚੱਟਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੈਮਰਾ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਘਬਰਾ ਗਿਆ।"
"ਕੈਮਰਾ? ਓਏ ਸ਼ਿੱਦ!"
"ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਇਹ ਬੰਦ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਸੋਚਣਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਸੀ। ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੀ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਗੱਲਬਾਤ ਹੋਈ। ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਕਹੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ," ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਛੁੱਟੀ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਵਾਪਸ ਵੀ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਘਰ ਜਾਣ ਅਤੇ ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ।
"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ?" ਜ਼ਾਰਾ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
“ਹਾਂ... ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ,” ਮੈਂ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

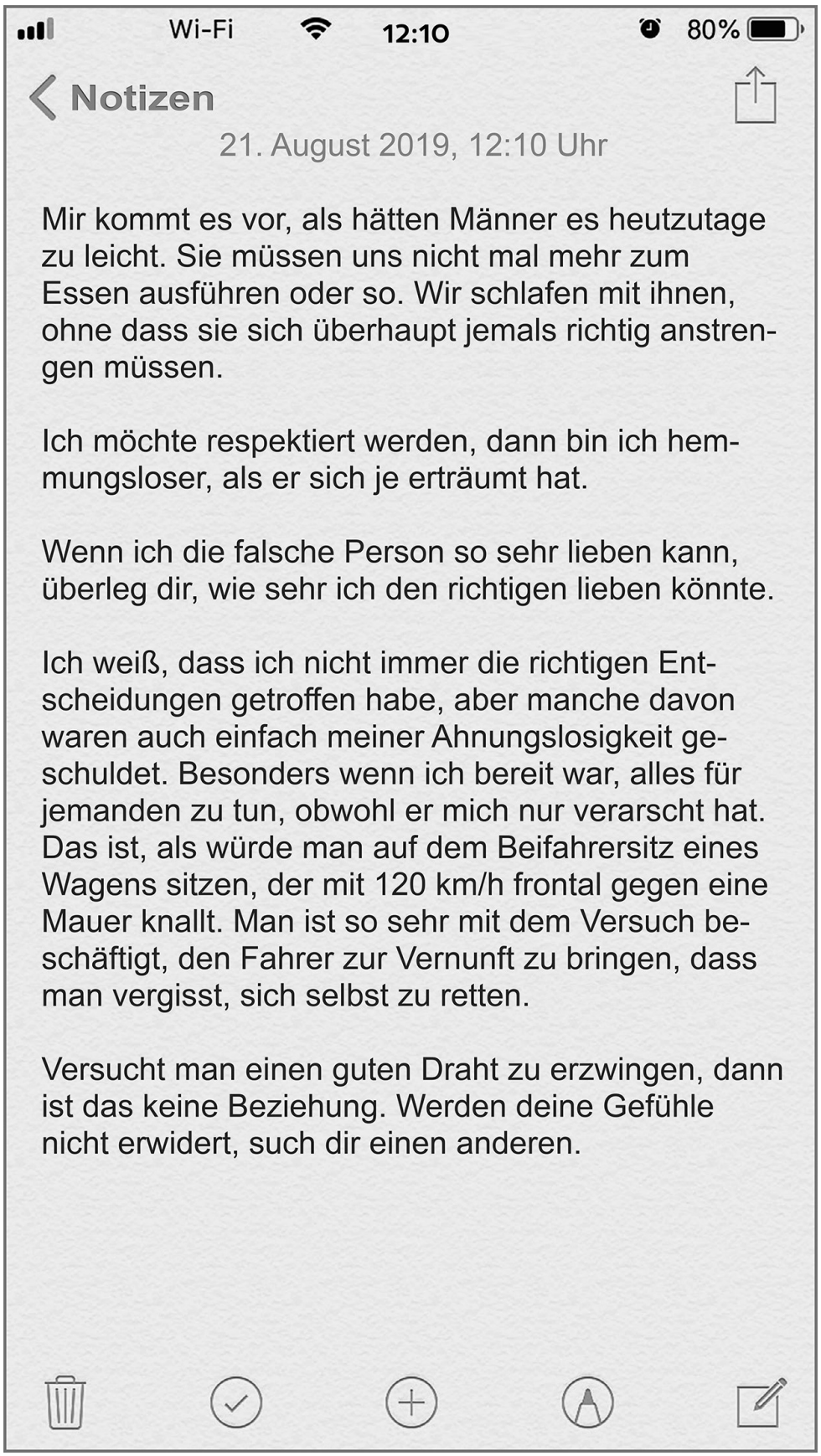
Wi-Fi
12:10
80%
Notizen
21. August 2019, 12:10 Uhr
Mir kommt es vor, als hätten Männer es heutzutage zu leicht. Sie müssen uns nicht mal mehr zum Essen ausführen oder so. Wir schlafen mit ihnen, ohne dass sie sich überhaupt jemals richtig anstrengen müssen.
Ich möchte respektiert werden, dann bin ich hemmungsloser, als er sich je erträumt hat.
Wenn ich die falsche Person so sehr lieben kann, überleg dir, wie sehr ich den richtigen lieben könnte.
Ich weiß, dass ich nicht immer die richtigen Entscheidungen getroffen habe, aber manche davon waren auch einfach meiner Ahnungslosigkeit geschuldet. Besonders wenn ich bereit war, alles für jemanden zu tun, obwohl er mich nur verarscht hat. Das ist, als würde man auf dem Beifahrersitz eines Wagens sitzen, der mit 120 km/h frontal gegen eine Mauer knallt. Man ist so sehr mit dem Versuch beschäftigt, den Fahrer zur Vernunft zu bringen, dass man vergisst, sich selbst zu retten.
Versucht man einen guten Draht zu erzwingen, dann ist das keine Beziehung. Werden deine Gefühle nicht erwidert, such dir einen anderen.

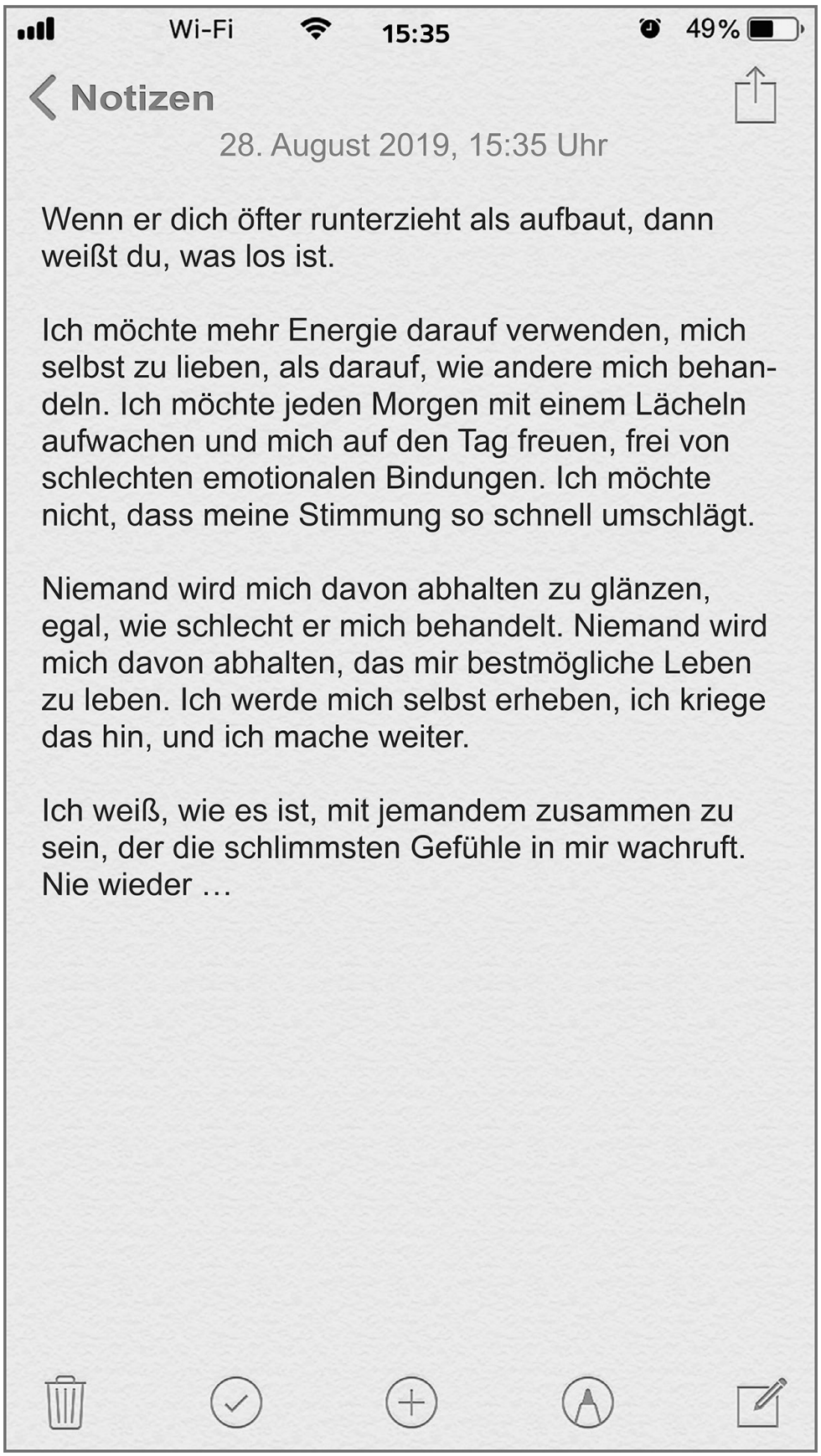
Wi-Fi
15:35
49%
Notizen
28. August 2019, 15:35 Uhr
Wenn er dich öfter runterzieht als aufbaut, dann weißt du, was los ist.
Ich möchte mehr Energie darauf verwenden, mich selbst zu lieben, als darauf, wie andere mich behandeln. Ich möchte jeden Morgen mit einem Lächeln aufwachen und mich auf den Tag freuen, frei von schlechten emotionalen Bindungen. Ich möchte nicht, dass meine Stimmung so schnell umschlägt.
Niemand wird mich davon abhalten zu glänzen, egal, wie schlecht er mich behandelt. Niemand wird mich davon abhalten, das mir bestmögliche Leben zu leben. Ich werde mich selbst erheben, ich kriege das hin, und ich mache weiter.
Ich weiß, wie es ist, mit jemandem zusammen zu sein, der die schlimmsten Gefühle in mir wachruft. Nie wieder …

ਚਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ : ਵਰਣਨ:

ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ...

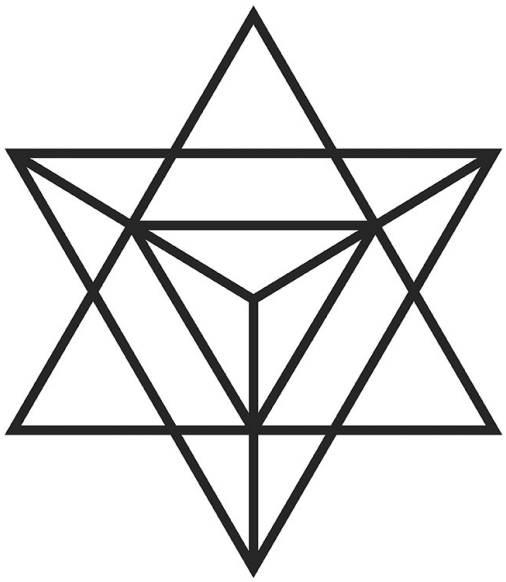

Merkaba

□□ □□□ □□□□...

ਅਧਿਆਇ 20

ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ

ਇਸ ਲਈ, ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਾਲ ਇੱਕ ਰੋਲਰਕੋਸਟਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਈ ਵਾਰ, ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਕੁਝ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੈ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦਿਲ ਟੁੱਟਣਾ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੋਗ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਮੈਂ ਮੌਤਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ, ਇਹ ਓਨਾ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਉਸ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸੋਗ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ," ਇਹ ਸਿੱਖਣ ਵਰਗਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਮਰਿਆ ਸਮਝਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਖੁਸ਼ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਛੱਡੇ ਜਾਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੀ ਚੀਜ਼ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਰਕ ਸੀ।
ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਦੁਖੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਡਰਾਂ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਾਂ। ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਗਿਆ, ਮੈਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਵਧੇਰੇ ਜਾਣੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਮਿਲਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਾਰਸੀਸਿਸਟਿਕ ਸਨ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਸੱਚ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਖੁਦ ਨਾਰਸੀਸਿਸਟਿਕ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਮੈਂ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੈਂ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲਗਾਤਾਰ ਬਹਾਨੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹੇ। ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚਾ ਰਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵੱਲ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਹਰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਜੋ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਅਸੁਰੱਖਿਆ ਨੇ ਮੈਨੂੰ

ਵਰਗੇ ਲੋਕ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਚੰਗਾ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ, ਉਸਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਪਿਛਲੇ ਬ੍ਰੇਕਅੱਪ ਦਾ ਝਟਕਾ ਘੱਟ ਗਿਆ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ "ਬਿਹਤਰ" ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ। ਇਹ ਸਭ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਂ, ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕਦਰਾਂ- ਕੀਮਤਾਂ, ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵੱਖਰੇ ਹਾਂ; ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ।
ਮੈਂ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਅੰਤੜੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਿਆ। ਵਧਦੀ ਹੋਈ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜੁੜੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਲਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸਨ - ਇਹ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਵਾਂ ਮਿਆਰ ਬਣ ਗਿਆ। ਇਸਨੇ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਮੇਰੇ ਮੋਢਿਆਂ ਤੋਂ ਭਾਰ ਉਤਰ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਮਾਂ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਅਜੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਿਆਣਾ ਜਾਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਚਨਬੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ, ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ। ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਅਨੁਭਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਅਨੁਭਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਜਗ੍ਹਾ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਜੀਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।
ਮੈਂ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਬਦਲਾਅ ਕੀਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੈੱਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਆਪਣਾ ਫ਼ੋਨ ਚੈੱਕ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਾਈਲੈਂਟ 'ਤੇ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਲਰਟ ਵੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਮਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਲਗਾਤਾਰ ਗੂੰਜਣਾ ਇਸਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਲ ਦੀ ਉਡੀਕ

ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚਾਲੂ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਪਰ ਦਿਨ ਵੇਲੇ, ਸਾਈਲੈਂਟ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੱਚੀ ਚੁੱਪ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਦੂਸਰੇ ਇਸ ਲਈ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ। ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਤਾਕਤ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁਨੇਹਿਆਂ ਅਤੇ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਮੂਡ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਕੀ ਦੇਖਿਆ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਲਈ ਵੀ ਜੋ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਲਗਾਤਾਰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਮੂਡ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਸ਼ਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਸ਼ੇ ਵਾਂਗ, ਇਹ ਮੇਰੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਲਈ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੂਰਖ ਛੋਟੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਜੇ ਵੀ ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ; ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸਵੈ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਜੁੜਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ।
ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਆਪਣੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਿਤਾਉਂਦੀ, ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਬਕਵਾਸਾਂ 'ਤੇ ਬਰਬਾਦ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਮਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ; ਫਿਰ ਮੈਂ ਦੁਨੀਆ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਅਤੇ ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਵੀ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਹੋਰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਚਿੰਤਾ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਦਿਲ ਤੋਂ ਜੀ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਟੀਚਿਆਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸਲ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸੰਭਵ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਇੰਸਟਾਗ੍ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਐਪਸ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਗਭਗ ਓਨਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਬਿਤਾਉਂਦੀ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੁਆਚ ਜਾਂਦੀ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਸੰਜਮ ਵਰਤਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਗੇ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਂਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੁਝ ਮਾਇਨੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਪਸੰਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ, ਮੈਂ

ਲੱਗਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ, ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਅੰਦਰ ਬਹੁਤ ਗਰਮੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਲਾ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਜਾਈਏ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਪੂਲ ਵਿੱਚ ਛਾਲ ਮਾਰੀਏ। ਅਸੀਂ ਨੰਗੇ ਹੋ ਕੇ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਆਜ਼ਾਦ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਬਾਲੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਖਾਧਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਛੁੱਟੀਆਂ ਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸੁਰੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਜਲਦੀ ਹੀ, ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਦੂਜੀ ਵੱਲ ਲੈ ਗਈ। ਅਸੀਂ ਪੂਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ ਅਤੇ ਛੂਹਿਆ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਵਰ ਵਿੱਚ ਗਏ ਅਤੇ ਸੈਕਸ ਕੀਤਾ, ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਥੇ, ਫਿਰ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਕਾਮੁਕ ਚੀਜ਼ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ ਓਨੀ ਘਬਰਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੰਨੀ ਮੈਂ ਇਸ ਜੋੜੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਇਸ ਵਾਰ, ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਰਦਾਨਾ ਊਰਜਾ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਆਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕੱਠੇ ਕਿਵੇਂ ਕੰਟਰੋਲ ਕੀਤਾ... ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਸੈਕਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸ ਪਲ, ਅਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਅਭੇਦ ਹੋ ਗਏ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਨਿਰਣਾਇਕ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ... ਮੈਂ ਬਸ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਲੰਘਿਆ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀਆਂ ਵੱਲ ਵਧੇਰੇ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਊਰਜਾ ਪਸੰਦ ਆਈ; ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਪਛਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਮੈਂ ਇਹ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜੀਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਅਨੁਭਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਸਿੱਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।

ਅਧਿਆਇ 21

ਸ਼ੁਰੂਆਤ

ਨਿਊਯਾਰਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਾਰਾ ਨਾਲ ਛੁੱਟੀਆਂ ਮਨਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਨਿੱਕ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ। ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੋ ਗਏ, ਲਗਭਗ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤਾਂ ਵਾਂਗ। ਇੱਕ ਸਮੇਂ, ਅਸੀਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ WhatsApp 'ਤੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਉਦੋਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਡੇਟ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਨਿੱਕ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਇੰਨਾ ਮੌਜੂਦ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਸੀ... ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਜੀਬ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਲੀਗ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀਆਂ ਅਸੁਰੱਖਿਆਵਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਲੰਡਨ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਆਇਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਇਕੱਠੇ ਬਿਤਾਇਆ। ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਚੱਲਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀਣ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਪਾਇਆ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਧਿਆਨ ਭਟਕਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮੀਨੂ 'ਤੇ ਕੀ ਆਰਡਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਇੰਨਾ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਮੱਥੇ ਟੇਢਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵੇਟ ਸਟਾਫ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਮਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ, ਯਕੀਨਨ, ਕਾਫ਼ੀ ਤਰਸਯੋਗ ਚੁਟਕਲਿਆਂ 'ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਹੱਸਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਚੁਟਕਲਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਹੱਸਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਕੋਲ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਚਮੜੀ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਤਿਤਲੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਸਨ।
ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ Netflix ਦੇਖਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਅਕਸਰ ਐਪੀਸੋਡ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਚੁੱਪ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਨਿੱਘੀ ਭਾਵਨਾ ਆਉਂਦੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ, ਉਸਦੀ ਊਰਜਾ ਕਿਵੇਂ ਭੜਕ ਉੱਠੀ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਜੁੜਿਆ

ਤੋਂ ਉਸ ਸੁਨੇਹੇ ਤੱਕ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਿਆ:
ਪਿਆਰੀ ਅਮੇਲੀਆ, ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਦੱਸਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ, ਪਰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੈਂ ਬਸ ਆਪਣਾ ਹਫ਼ਤਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਅੱਜ ਤੱਕ। ਸੱਚ ਕਹਾਂ ਤਾਂ, ਮੈਂ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਤੰਗ ਆ ਚੁੱਕੀ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ...
ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਡੂੰਘੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਨ, ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੇ ਅਹਿਸਾਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੂੰਘੀਆਂ। ਕਈ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਡੀਆਂ ਵੀਡੀਓ ਚੈਟਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਮੁਸਕਰਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਹੋਵਾਂ। ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋ ਛੋਟੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਵੀਡੀਓ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮੁਸਕਰਾਉਣਾ ਪਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਮਜ਼ਾਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ... ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਚੁੰਮਣ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਹਾਹਾਹਾ।
ਪਰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ, ਤੇਰਾ ਆਭਾ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ... ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਤੇਰਾ ਹਾਸਾ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਨਿੱਘ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ, ਅਜੀਬ ਕੰਮ ਜੋ ਤੂੰ ਕਰਦੀ ਹੈਂ। ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਅੰਗ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੂੰ ਕਿੰਨਾ ਖਾਸ ਹੈਂ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿਣਾ ਅਤੇ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।
ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋਗੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਥਾਈਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਆਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਕੰਮ ਲਈ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਆ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਨਿੱਕ:)

ਜਦੋਂ ਸੁਨੇਹਾ ਆਇਆ, ਮੈਂ ਸਕ੍ਰਫੀ ਨਾਲ ਪਾਰਕ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਰੁਕ ਕੇ ਬੈਠਣਾ ਪਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਪਿਘਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਸਨੇ "ਪਿਆਰੀ ਅਮੇਲੀਆ" ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸਨੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਮਿੱਠਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਤਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹਾਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਸੰਜਮ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵੀ ਆ ਗਈ।
ਮੈਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਡਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਡਰ ਵੀ ਕੋਈ ਬੁਰੀ ਗੱਲ ਸੀ। ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਝਿਜਕਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਇਹ ਸੋਚਣ ਕਿ ਉਹ ਜਦੋਂ ਵੀ ਚਾਹੇ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਗੰਭੀਰ ਸੀ।
ਮੈਂ ਨਿਕ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੇ ਦਿੱਖ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਆਕਰਸ਼ਕ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਆਕਰਸ਼ਕ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ "ਸੁੰਦਰ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ" ਲੱਭਣ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲ ਸਿਰਫ਼ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦਿੱਖ ਕਰਕੇ ਹੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਵੱਲ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਮਿਲਿਆ ਹਾਂ। ਇਹ ਉਹ ਅਣਜਾਣ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਨਿਕ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਮਿਲਦੀ ਹਾਂ, ਪਰ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਮੁੰਡਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿੱਖ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਰੀਅਰ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਬਿਤਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੂਸਰੇ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।
ਸੱਚ ਕਹਾਂ ਤਾਂ, ਮੈਂ ਇਸ ਵੇਲੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮੈਂ ਰਿਸ਼ਤਾ ਇਸ ਲਈ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਿਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਨਿੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ, ਪਰ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਗੰਭੀਰ ਹੈ, ਮੈਂ "ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲਦਾ ਹੈ" ਰਵੱਈਏ ਨਾਲ ਆਮ ਡੇਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ "ਜਿਵੇਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ" ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ। ਇਹ ਹੋਰ

ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ-ਕਰਦੇ ਥੱਕ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਗੰਭੀਰ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਵਧੀਆ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਦੇਣਗੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਥਾਈਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਅਤੇ ਦੇਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੱਚ ਕਹਾਂ ਤਾਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹ "ਅਜੀਬ ਛੋਟੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ" ਕੀ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ ਮੰਨਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਕਿਉਂ ਇੰਨਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਘਬਰਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਗਲਾ ਮਹੀਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨਵੀਂ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਜੋਖਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਇਹ ਵਧੇਰੇ ਅਨੁਮਾਨਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਜਰਬੇ ਅਤੇ ਸੂਝ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਾਂ।
ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਆਇਆ। ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਰੁਕਿਆ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਸੋਚਿਆ, "ਤੁਸੀਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸਖ਼ਤ ਹੋ।" ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੁੱਕਾ ਮਾਰਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬਦਸਲੂਕੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬਚ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਸੁੱਟੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸਹਿ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਖੜ੍ਹਾ ਹਾਂ। ਅਚਾਨਕ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਕਦਰ ਕੀਤੀ। ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਧਿਆਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੂੜੇ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੁੱਖ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਸੀ - ਇਹ ਆਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ - ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਕਾਮਨਾ ਕਰਨਾ ਮੇਰੇ ਅਸਲ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ, ਡੂੰਘਾ ਦੁੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਆਲੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੀ ਅਸਲ ਸ਼ਕਤੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪ੍ਰਤੀ ਕੌੜੇ ਨਾ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੋਰ ਉਚਾਈਆਂ ਤੱਕ ਉੱਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।
ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ, "ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖ ਸਕਦੇ।" ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਅਣਜਾਣ ਸੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਕੁਝ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਸਿੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਕੁਝ ਕੰਮਾਂ 'ਤੇ ਮਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਹੋਰਾਂ 'ਤੇ ਮਾਣ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ

ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਰਹਾਂਗਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਕਈ ਵਾਰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਹਾਂ। ਕਿ ਮੈਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਮੇਰਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕੰਟਰੋਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਕੰਟਰੋਲ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ 'ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਿਆਰ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਚਿੰਬੜੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਜੋ ਸਿਰਫ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਬਿਤਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਦਾਗਾਂ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ ਉਸ 'ਤੇ ਮਾਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਔਖੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਇਸਦੇ ਲਈ ਘੱਟ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਇਸਦੇ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਸੁੰਦਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਆਕਾਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ।
ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਕਰਕੇ ਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਹਤਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਧੀ ਹੋਈ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਹੀ ਵਾਕੰਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ: "ਇਹ ਹੋਣਾ ਹੀ ਸੀ।" ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਓਨਾ ਹੀ ਢਾਲਿਆ ਹੈ, ਬਿਹਤਰ ਲਈ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਲਈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਉਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲੈਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, ਮੇਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਇਸ ਗਿਆਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਿਕਲਪ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜੀਉਣਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮੇਰੀ ਹੈ; ਇਹ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਕਾਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਕਿ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਉੱਤੇ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਜ਼ਾਦ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਅਮੇਲੀਆ ਗੋਲਡਿੰਗ

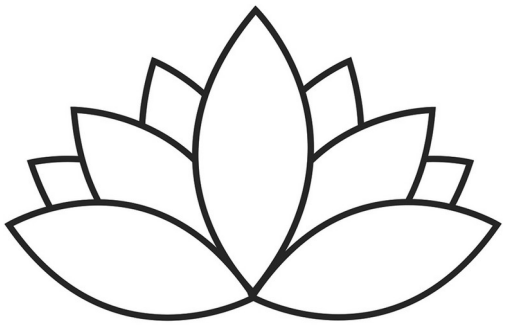

ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ, ਪਰ ਤੁਰੰਤ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਡਰ ਨੇ ਘੇਰ ਲਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਣਜਾਣ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਹੈ। ਉਹ ਜੰਮ ਗਈ; ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੌੜ ਗਏ।
ਉਹ ਇੱਕ ਮਿੱਟੀ ਵਾਲੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਇਕੱਲੀ ਪਈ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮੀਟਰ ਚੌੜੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕਾਲਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਰਸਤੇ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅੱਖ ਦੇਖ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਸੰਘਣੀਆਂ, ਹਰੀਆਂ ਬਨਸਪਤੀ ਦੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਫੈਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਝਾਤੀ ਮਾਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ। ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸਮਾਨ ਸਾਫ਼ ਸੀ, ਸੂਰਜ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੀ ਰਹੀ, ਘਬਰਾ ਗਈ।
ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਹਾਂ?
ਉਹ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਖੋਲ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦੀ ਰਹੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਉਹ ਭੱਜਦੀ ਰਹੀ, ਜਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦੌੜ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੱਬੇ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਰਸਤੇ ਮਿਲੇ। ਉਹ ਖੱਬੇ ਮੁੜ ਗਈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਵੀ ਪਹੁੰਚੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ... ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇੱਥੇ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿੱਚ ਸੀ।
ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਸੀ।
ਉਸਨੇ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਅਸਫਲ ਰਹੀ।
"ਹੈਲੋ! ਕੀ ਕੋਈ ਇੱਥੇ ਹੈ?" ਉਹ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਚੀਕਦੀ ਰਹੀ।
ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਘਬਰਾ ਗਈ, ਪਰ ਜਲਦੀ ਠੀਕ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਸਤੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਉਸ ਵੱਲ ਭੱਜੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਿੱਤਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕੌਣ ਹੈ... ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਭੱਜਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਵੇਂ ਹੀ ਕੀਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜੀ

ਕਿ ਕੀ ਖ਼ਤਰਾ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਗਈ ਅਤੇ ਡਿੱਗ ਪਈ।
ਸਭ ਕੁਝ ਹਨੇਰਾ ਹੋ ਗਿਆ।
ਉਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰਸਤੇ ਜਿੰਨਾ ਚੌੜਾ ਸੀ। ਉਹ ਇਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।
ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣਾ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸ਼ੀਸ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ: ਮਾਟੋ ਸਟਾਰਟ
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਾਰ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਾਟੋ ਸਟਾਪ
ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਸੰਘਣੀ ਹਰੀ ਕੰਧ ਨਾਲ ਟਕਰਾਈਆਂ। ਉਹ ਹੋਰ ਨੇੜੇ ਆਈ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪਹੁੰਚੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੇਖੇ। ਉਹ ਮੁਸਕਰਾਈ। "ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਮੇਲੀਆ ਨੇ ਸਾਡੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਹਰ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੋ ਪਹਿਲੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰੋ
{{ਆਈਡੀ_0000}}ਫੇਸਬੁੱਕ
ਟਵਿੱਟਰ
ਇੰਸਟਾਗ੍ਰਾਮ

ਸੂਚਿਤ ਰਹੋ!

ਸਾਡੇ ਨਿਊਜ਼ਲੈਟਰ ਲਈ ਹੁਣੇ ਸਾਈਨ ਅੱਪ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨਵੇਂ ਰੀਲੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਜਾਣਕਾਰੀ, ਨਾਲ ਹੀ ਖ਼ਬਰਾਂ, ਸੁਝਾਅ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ।